

ศึกษาคูณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของ
สถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

A STUDY OF DESIRABLE CHARACTERISTICS OF CERTIFIED MECHANICAL
GRADUATES PREFERED BY INDUSTRIAL EMPLOYERS
OF NONGKHAM DISTRICT BANGKOK

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของงานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2548

ISBN 974-622-733-5

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ศึกษาคณะลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของ
สถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

A STUDY OF DESIRABLE CHARACTERISTICS OF CERTIFIED MECHANICAL
GRADUATES PREFERED BY INDUSTRIAL EMPLOYERS
OF NONGKHAM DISTRICT BANGKOK

ธาดา จิยะพันธ์
THADA JEYAPUN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2543

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 35981
ฉบับ, เดือน, ปี.....จ.ก.ค. 2543

ISBN 974 - 622 - 733 - 5

A STUDY OF DESIRABLE CHARACTERISTICS OF CERTIFIED MECHANICAL
GRADUATES PREFERED BY INDUSTRIAL EMPLOYERS
OF NONGKHAM DISTRICT BANGKOK

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2000

ISBN 974 – 622 – 733 -- 5

COPYRIGHT 2000

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ทำประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา
ช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขต
หนองแขม กรุงเทพมหานคร

นักศึกษา

นาย ธาดา จิยะพันธ์

รหัสประจำตัว

36063143

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2543

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร. มาลัย จิระวัฒน์เกษตร์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร. สวัสดิ์ อุดมโภชน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา
วิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการ
ของสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ในด้านความรู้ความสามารถทางวิชา
การ ด้านทักษะวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ประชากรเป็นพนักงานใน
สถานประกอบการขนาดกลางและขนาดใหญ่ จำนวน 473 คน จำแนกเป็นผู้จัดการฝ่าย 135 คน
วิศวกร 109 คน หัวหน้าฝ่าย 229 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม
ประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับ
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะวิชาชีพ ด้านบุคลิก
ภาพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร เมื่อทำ
การพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ
ด้านบุคลิกภาพและด้านทักษะวิชาชีพ มีความต้องการในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับความ
ต้องการจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ

Thesis Title	A Study of Desirable Characteristics of Certified Mechanical Graduates Preferred by Industrial Employers of Nongkham District Bangkok
Student	Mr. Thada jeyapun
Student ID.	36063143
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2000
Thesis Advisor	Dr. Malai Gerawatanakaset
Thesis Co-advisor	Dr. Sawat Udompoch

ABSTRACT

The purpose of this research was to study preferable characteristics of graduates by Industries at Nongkham District Bangkok Metropolitan. The research categorized Preferable Characteristics into four – elements : academic skill personality and ethics .

Population were small and large industries sample sizewer 473 including 135 Manager 109 engineers and 229 heads of division. The instrument used in gathering The data

Statistics were frequency percentage mean standard deviation . The finding were as follow :

1. Preferable characteristics of graduates by industries at Nongkham District Bangkok Methopolitan Opimions was regarded academic competency skill, Personality and ethics in maximum level.

2. Preferable characteristics of graduates by industries at Nongkham District Bangkok Methopolitan regarding ethics, academic Personality in maximum level by ordinaly from maximum to minimur.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจากท่าน ดร. มาลัย จีระวัฒนะเกษตร ดร. สวัสดิ์ อุคมโภชน ที่ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ดร. เนาวรัตน์ วิไลชนม์ อาจารย์อังฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย ที่ได้ให้คำแนะนำอย่างดีแก่ผู้วิจัย จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และเสียสละเวลาอันมีค่า ในการตรวจสอบเนื้อหาและแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนและเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ท่านอาจารย์บัญชา เกศมณี อาจารย์นภวรรณ เข้มชุตติ และคุณทิพวรรณ ชูติ ที่ได้ให้กำลังใจและให้คำปรึกษาตลอดจนสนับสนุนในการจัดทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ขจรพงษ์ เขียมสวัสดิ์ อาจารย์จินตนา ศรีน้อย ที่มีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ และที่สำคัญคือ คุณแม่ดำเนิน จิยะพันธ์ ที่ได้ให้กำลังใจและให้ทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร

ธาดา จิยะพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

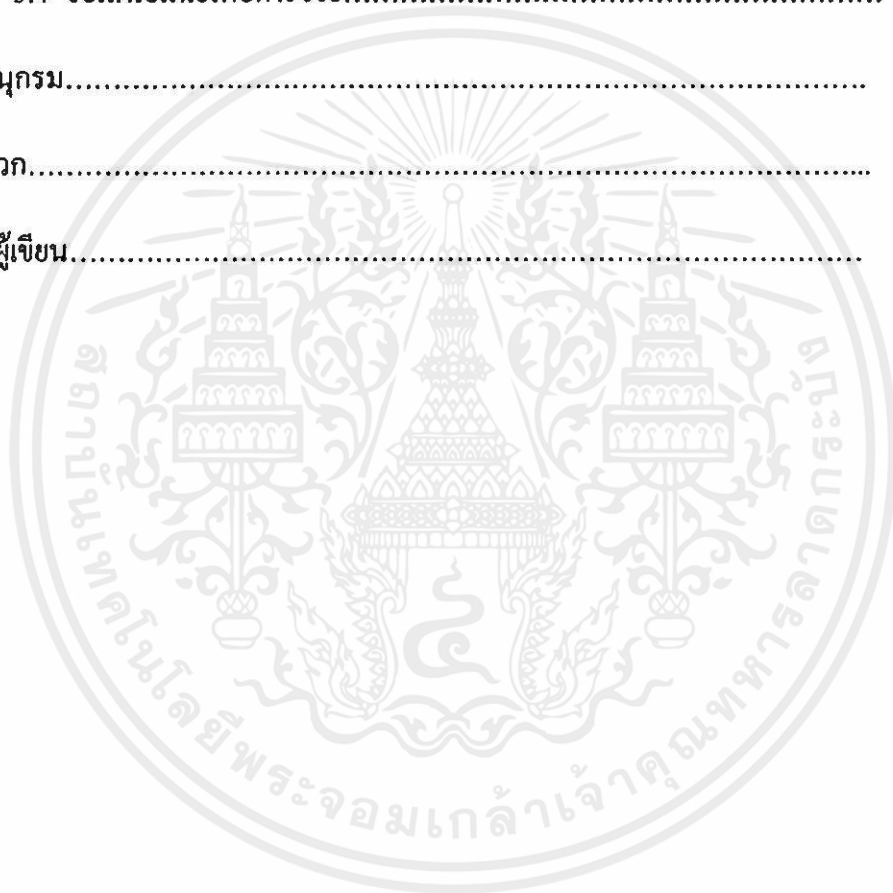
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ทฤษฎีและกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตพื้นที่และสภาพภูมิศาสตร์.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 ความหมายของการอาชีวศึกษาและการจัดการศึกษา.....	8
2.2 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544).....	10
2.3 แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (2540-2544)	11
2.4 ความหมายของหลักสูตร ความสำคัญของหลักสูตร องค์ประกอบ ของหลักสูตร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ.....	20
2.5 การจัดการอาชีวศึกษาเอกชน.....	29
2.6 การจัดหลักสูตรช่วงกลางโรงงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน.....	39
2.7 ความหมายและแนวคิด.....	43
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	76
3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....	76
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	79
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	81
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย.....	83
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	91
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	91
5.2 อภิปรายการวิจัย.....	93
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	101
5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย.....	102
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก.....	110
ประวัติผู้เขียน.....	135

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในช่วงที่ผ่านมา ได้เปลี่ยนโฉมหน้าของประเทศไทยจากภาวะเศรษฐกิจที่พึ่งพาเกษตรกรรมไปเป็นประเทศที่เน้นอุตสาหกรรม ทั้งเพื่อส่งออกและการบริโภคภายในประเทศ ผลการเร่งระดมสรรพกำลังเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ มีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขึ้นทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ สิ่งที่มาก็คือการขาดแคลนแรงงานทั้งระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับวิศวกร ซึ่งต้องพึ่งพาระบบโรงเรียนอาชีวศึกษาที่มีศักยภาพในการผลิตสูง ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 8 (ปี พ.ศ. 2540 – 2544) โดยเน้นการให้ความรู้ ทักษะ คุณธรรมจรรยาบรรณ และการปลูกฝังนิสัยในการทำงาน เพื่อการประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข

ปัจจุบันการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเจริญทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งพัฒนาไปอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด เทคโนโลยีใหม่ๆ ได้รับการพัฒนาขึ้น โดยนักคิดค้นรุ่นแล้วรุ่นเล่าพร้อมทั้งอาชีพใหม่ ๆ มากมายเกิดขึ้นอย่างไม่สิ้นสุด จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาบุคลากรซึ่งเป็นแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ ทั้งระดับกลางและระดับสูงให้เพียงพอและเหมาะสมทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อรองรับการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม

ช่างกลโรงงานจัดเป็นอาชีพหนึ่ง ซึ่งนับวันจะขยายวงกว้างขึ้น เกรียงศักดิ์ เจริญวุฒิ (2533 : 57) ได้ศึกษาวิเคราะห์แนวโน้ม ด้านความต้องการแรงงาน ระดับปวช. และปวส. ของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติกในประเทศไทย พบว่าสถานประกอบการมีความต้องการกำลังคนระดับปวช. และ ปวส. ดังนี้ คือระดับปวช. มีความต้องการสาขาช่างกลโรงงานมากอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมาได้แก่ สาขาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างผลิตแม่พิมพ์ ช่างเชื่อม และช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามลำดับ ส่วนระดับปวส. มีความต้องการสาขาช่างกลโรงงานมากเป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมาได้แก่ สาขาช่างไฟฟ้า ช่างผลิตภัณฑ์ ตามลำดับ จากการสัมภาษณ์ คุณสมชาย โสภการ (2538 : 12) ประธานกรรมการบริษัทบิลเลียนแอนด์ซัพพลาย จำกัด ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าช่างกลโรงงานเป็นช่างที่สถานประกอบการมีความต้องการสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการผลิต ซึ่งจะต้องใช้แรงงานจากช่างกลโรงงานโดยเฉพาะ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ พื้นฐานของแรงงานเหล่านั้นยังไม่เพียงพอ จำเป็นที่จะต้องมีการฝึกงานอีกระยะหนึ่ง จึงจะทำงานเข้าสู่ระบบได้ จากการสัมภาษณ์ กมินทร์ ปานปรุง (2538 : 6-7) ประธานกรรมการกลุ่มเจดีย์ทอง จำกัด ได้ให้ข้อคิด

เห็นว่า ผู้สำเร็จด้านอาชีวอุตสาหกรรมไม่ว่าระดับใด จำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติม จึงจะเข้าทำงานได้ ซึ่งความรู้เพิ่มเติมดังกล่าวจะแตกต่างกันไป ตามลักษณะหน่วยงาน แต่ส่วนใหญ่จะเน้น ด้านความรับผิดชอบ ความริเริ่มการทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและความน่าเชื่อถือไว้วางใจ จากการสำรวจข้อมูลของบริษัทการบินไทย จำกัด (2535 : 30) พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาด้านอาชีวศึกษา มีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีความคิดริเริ่มน้อย ขาดไหวพริบ
2. ทักษะและความชำนาญในการใช้เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ยังไม่พอเพียง
3. ขาดความรู้และทักษะการบริหารในอันที่จะสร้างความเข้าใจในงานและโครงสร้างขององค์การ
4. ไม่กระตือรือร้นเท่าที่ควร

นอกจากนี้ จากรายงานผลการปฏิบัติงานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการประจำปีงบประมาณ (2535 : 35) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการทำงาน แต่ยังคงขาดคุณสมบัติในด้านคุณธรรมจริยธรรมที่สำคัญ คือ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความตรงต่อเวลา และความละเอียดรอบคอบ

จากเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าเป้าหมายในการผลิตแรงงานสู่ตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชน ยังไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริง การผลิตแรงงานของสถานศึกษายังมุ่งผลิตเพื่อให้มีวิชาชีพ โดยเน้นฝีมือเป็นหลัก แต่ยังคงขาดสิ่งที่สถานประกอบการต้องการคือ การมีความรู้ ทักษะ คุณธรรม และจริยธรรม อันเป็นคุณสมบัติของบุคลากรที่จะรับผิดชอบงานด้านอาชีพ ให้มีความสมบูรณ์ตามความต้องการของสถานประกอบการ

สถานประกอบการต่าง ๆ ทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลมีความต้องการแรงงานที่สำคัญทุกสาขาวิชาชีพ ดังจะเห็นได้ว่า มีการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาทำงานอย่างต่อเนื่องโดยภาพรวมแล้วจำนวนของสถานประกอบการประเภทโรงงานอุตสาหกรรมในเขตหนองแขมซึ่งเป็นเขตชานเมืองของกรุงเทพมหานคร และเป็นแหล่งรองรับแรงงานทุกระดับทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาช่างกลโรงงาน ซึ่งเป็นสาขาที่สถานประกอบการต้องการสูง การคัดเลือกบุคลากรเข้าสู่ระดับงานของแต่ละสถานประกอบการนั้น จะต้องพิจารณาคุณสมบัติต่างๆ ทั้งความรู้ความสามารถเชิงวิชาการ ด้านความสามารถในการใช้ทักษะและการตัดสินใจ ด้านบุคลิกภาพและทัศนคติในการทำงาน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกบุคลากรที่พึงประสงค์ จึงทำให้แรงงานที่จบการศึกษาในสาขาวิชาช่างกลโรงงานได้งานตรงกับวิชาชีพที่เรียน แต่บางครั้งจากการสัมภาษณ์พบว่าสถานประกอบการก็ปฏิเสธที่จะรับแรงงานดังกล่าวซึ่งจัดว่าเป็นปัญหาที่สำคัญ ซึ่งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบแรงงานสาขาช่างกลโรงงานเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชน จึงจำเป็นต้องศึกษา

ปัญหาดังกล่าว เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและวิธีสอน เพื่อผลิตบุคลากรให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการอย่างแท้จริง

ดังนั้น การผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา รวมถึงการเสริมสร้างโอกาสการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา

ผู้วิจัยมีตำแหน่งเป็นครูใหญ่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนและรับผิดชอบดูแลนักศึกษาช่างกลโรงงาน โดยตรงจึงมีความต้องการที่จะศึกษาความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของสถานประกอบการในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัย และความรู้ที่ได้ มาเสนอเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร เพื่อผลิตบุคลากรช่างกลโรงงานของสถานศึกษาให้แก่สถานประกอบการ ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่เขตหนองแขมดังกล่าว เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน คือ ความรู้ความสามารถทางวิชาการ ทักษะทางวิชาชีพ บุคลิกภาพ และคุณธรรมจริยธรรม

1.3 ทฤษฎีและกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้รวบรวมกรอบแนวความคิด จากการวิจัยบทสัมภาษณ์ของผู้ประกอบการ เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย

รายงานผลการวิจัยเรื่องความต้องการคุณลักษณะของแรงงานอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก พบว่าผู้ประกอบการหรือผู้จัดการให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะพิเศษเป็นอันดับแรกของพนักงาน ในด้านความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร การตรงต่อเวลา สุขภาพแข็งแรง คล่องแคล่ว ว่องไว มีระเบียบวินัย ความรักผูกพันกับองค์กร มีน้ำใจโอบอ้อมอารี ช่วยเหลือเกื้อกูล มีมนุษยสัมพันธ์ ที่ดี ฉลาด มีความคิดริเริ่ม เชื่อฟังผู้บังคับบัญชา

อาทร จันทร์วิมล (2533:4) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพผู้จบอาชีวศึกษา ที่ตลาดแรงงานต้องการ พบว่าสถานประกอบการต่าง ๆ หลายแห่ง มีความสนใจเกี่ยวกับความรู้ด้านวิชาการของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นอันดับรอง แต่สนใจเป็นอันดับแรกในเรื่อง คุณภาพด้านบุคลิกภาพ ความขยัน

อดทน ซื่อสัตย์ ตรงเวลา รับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ โดยให้เหตุผลว่า ความรู้ด้านวิชาการต่าง ๆ ทั้งหมดนั้น พอจะฝึกหัดฝึกฝน ในโรงงานได้ และถึงอย่างไรก็มีของใหม่ ของทันสมัย ที่จะต้องฝึกกันอยู่ตลอดเวลาแล้ว แต่เรื่องบุคลิกภาพ มนุษย์สัมพันธ์ และอื่น ๆ ดังกล่าว ถ้าไม่คิดมาตั้งแต่ตอนต้น ก็ยากที่จะแก้ไข เปลี่ยนแปลง และการรับเข้าไปทำงานแล้วให้ออกจากงานภายหลังนั้น ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายมาก สถานประกอบการจึงมักใช้วิธีการคัดเลือกบรรจุนุคคลเข้าตำแหน่งงานโดยวิธีการสัมภาษณ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2535 : 49) ได้วิจัยเรื่องความต้องการด้านกำลังคนด้านอาชีวศึกษา ได้กล่าวถึงความไม่มีระเบียบวินัย ไม่ตรงต่อเวลา และทำงานล่าช้าขาดความรักต่อหน่วยงาน และขาดความรับผิดชอบ พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความเกี่ยวข้องกับด้านการเงิน ผลการประเมินจึงไม่เป็นปัญหา แต่กระนั้นก็ยังพบว่า ในด้านความซื่อสัตย์ที่มีได้มุ่งเกี่ยวกับการเงินยังต้องแก้ไข เพราะในการปฏิบัติงาน พนักงานจะต้องอยู่กับอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีขนาดเล็กใหญ่ตามลักษณะของงาน ในสถานประกอบการนั้น ๆ และจากการตรวจสอบพบว่าบางครั้ง มีการสูญหายของอุปกรณ์ ดังนั้น ความซื่อสัตย์จึงจำเป็นที่จะต้องนำมาประกอบ

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ คุณธนอมศิลปี กันแสง (2538 : 23) ผู้จัดการฝ่ายผลิต บริษัทไดนามิกส์ทอยด์พบว่า ทางสถานประกอบการต้องการผู้ที่มีความรู้อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยสูง และต้องมีบุคลิกภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งพบว่าเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะได้บุคลากรดังกล่าวข้างต้น แต่ทางบริษัทก็ได้รับบุคลากรเข้ามาทำงานโดยพิจารณาจาก ความรู้พื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่างกลโรงงานซึ่งย่อมเกี่ยวกับงานผลิต งานขึ้นรูป จึงจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานเป็นอย่างดี อีกประการหนึ่งซึ่งทางบริษัทจะต้องพิจารณาด้วยคือ ความเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับงานช่างมีความรับผิดชอบ และต้องเป็นผู้ปฏิบัติอยู่ในจริยธรรมที่ดีของสังคม

จากผลการวิจัยและบทสัมภาษณ์ของสถานประกอบการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมแนวความคิดมาเป็นแนวทางกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานครไว้ 4 ด้านคือ

1. ความรู้ความสามารถทางวิชาการ
2. ทักษะทางวิชาชีพ
3. บุคลิกภาพ
4. คุณธรรม จริยธรรม

เอกสาร 1.4 ขอบเขตของการวิจัย การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีการดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการ ทักษะวิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม และบุคลิกภาพ

ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน โดยศึกษาจากผู้คุมสายงาน ผู้จัดการทุกฝ่าย วิศวกร และหัวหน้าของสถานประกอบการที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่รับผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน กระจายอยู่ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2540 แบ่งออกเป็น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายทุกฝ่าย จำนวน 135 คน วิศวกร จำนวน 109 คน หัวหน้างานจำนวน 229 คน ของสถานประกอบการขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในเขตหนองแขมรวม 50 แห่ง คิดเป็นประชากรทั้งสิ้น 473 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ประชากรทั้งหมดประกอบด้วยผู้จัดการฝ่ายทุกฝ่ายจำนวน 135 คน วิศวกรจำนวน 109 คน หัวหน้างานจำนวน 229 คน ของสถานประกอบการขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร รวม 50 แห่ง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา คือ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 4 ด้าน ได้แก่

1. ความรู้ความสามารถทางวิชาการ
2. ทักษะทางวิชาชีพ
3. บุคลิกภาพ
4. คุณธรรม จริยธรรม

1.5 ขอบเขตพื้นที่และสภาพทางภูมิศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้เฉพาะความต้องการของสถานประกอบการในเขตหนองแขม ที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จจากการศึกษาช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) เท่านั้น ทั้งนี้เขตหนองแขมเป็นเขตหนึ่งของกรุงเทพมหานคร มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	เขตตลิ่งชัน
ทิศใต้	ติดต่อกับ	เขตบางขุนเทียน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	เขตภาษีเจริญ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

สถานประกอบการ

จากการสำรวจแรงงานในเขตหนองแขม เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2539 พบว่าเป็นชาย 67.365 เป็นหญิง 73.368 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการปฏิบัติงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น การปกครอง แบ่งการปกครองออกเป็น 3 แขวง ดังนี้

1. แขวงหนองแขม มีเนื้อที่ 15.494 ตารางกิโลเมตร
2. แขวงหนองค้างพลู มีเนื้อที่ 17.976 ตารางกิโลเมตร

3. แขวงหลักสอง มีเนื้อที่ 14.831 ตารางกิโลเมตร
รวมเนื้อที่เขตหนองแขม 48.301 ตารางกิโลเมตร

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง ลักษณะหรือพฤติกรรมที่มีความสำคัญเป็นประโยชน์ และเป็นของผู้สำเร็จช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) ควรจะมีความคิดเห็นของสถานประกอบการ ดังนี้

1.1 ความรู้ความสามารถทางวิชาการ หมายถึง ผู้ที่มีผลการเรียนดี มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ เขียนแบบและอ่านแบบได้ รู้เครื่องมือต่าง ๆ มีความรู้ในด้านบำรุงรักษา และมีความรู้ในด้านความปลอดภัยในการทำงาน

1.2 ทักษะทางวิชาชีพ หมายถึง ผู้ที่สามารถใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในงานช่างกลได้เป็นอย่างดี สามารถแก้ปัญหาและการตัดสินใจในการทำงานได้ ใฝ่หาความรู้ สามารถอ่านแบบสั่งงานได้ สามารถบำรุงรักษาเครื่องจักร และเครื่องมือวัดเหมาะสมกับงานด้วยความปลอดภัย และสามารถปรับประกอบชิ้นส่วนเครื่องจักรได้

1.3 บุคลิกภาพ หมายถึง ผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี แต่งกายสุภาพ รักษาความสะอาด มีไหวพริบ มีคุณสมบัติผู้นำ และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ

1.4 คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง ผู้ที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อุทิศตนให้กับงานมีความขยัน อดทน กระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซื่อสัตย์ และตรงต่อเวลา

2. ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง บุคคลที่ได้รับอนุญาตเข้าทำงานตามหน้าที่ ๆ ได้รับมอบหมาย และได้รับสิ่งตอบแทนเป็นการแลกเปลี่ยนกับกำลัง และความสามารถของตน เช่น เงินหรือสิ่งของ ในที่นี้หมายถึงนักเรียนที่จบการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาช่างกลโรงงาน ที่เข้าทำงานในสถานประกอบการเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

3. ช่างกลโรงงาน หมายถึง ช่างที่ใช้ทักษะในด้านการใช้เครื่องจักร เช่น เครื่องกลึง เครื่องไส เครื่องกัด เครื่องเจียรไน และ เครื่องเจาะ และสามารถคำนวณการทำงานของเครื่องจักร และมีทักษะในการซ่อมบำรุงเครื่องจักรดังกล่าว

4. สถานประกอบการ หมายถึง โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่มีผู้สำเร็จการศึกษาสาขาช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปฏิบัติงานทั้งนี้ได้แบ่งขนาดของสถานประกอบการไว้ดังนี้

1. สถานประกอบการขนาดกลางคือสถานประกอบการที่มีจำนวนแรงงาน 100 -

2. สถานประกอบการขนาดใหญ่ คือ สถานประกอบการที่มีจำนวนแรงงานมากกว่า 300 คน

5. ความต้องการ หมายถึง ความต้องการของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ในบทนี้ผู้วิจัยเสนอเนื้อหาที่ได้ค้นคว้าจากตำรา บทความ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของการอาชีวศึกษา และการจัดการศึกษา
2. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)
3. แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)
4. หลักสูตร ความหมายของหลักสูตร ความสำคัญของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
5. การจัดการอาชีวศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
 - ประวัติความเป็นมาของอาชีวศึกษาเอกชน
 - นโยบายการจัด
6. การจัดหลักสูตรช่างกลโรงงานอาชีวศึกษาเอกชน
7. ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่
 - ความรู้ความเหมาะสมทางวิชาการ
 - ทักษะวิชาชีพ
 - บุคลิกภาพ
 - คุณธรรม จริยธรรม

2.1 ความหมายของการอาชีวศึกษา

จากการศึกษาพจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2535 กำหนดความหมายของคำว่า “อาชีพ” หมายถึง กิจการงานที่ประกอบขึ้นเพื่อหารายได้มาเลี้ยงตน และครอบครัว การเลี้ยงชีวิต การทำมาหากิน (Occupation) ส่วนคำว่า “อาชีวะ” หมายถึง อาชีพ อาชีวศิลป์ ศิลปะที่เป็นอาชีพ และคำว่า “อาชีวศึกษา” หมายถึง วิชาชีพ การเล่าเรียนฝึกฝนวิชาที่จะนำไปประกอบอาชีพเพื่อหารายได้เลี้ยงชีวิต (มานิต มานิตเจริญ. 2532 : 1101)

Carter V. Good (1973 : 645) ได้ให้ความหมายของคำว่า “การอาชีวศึกษา” หมายถึง โปรแกรมการจัดการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อฝึกอบรมบุคคลให้ออกไปประกอบอาชีพหรือเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานฝีมือที่มิงานทำอยู่แล้วให้มีระดับสูงขึ้น รวมทั้งการศึกษาด้านอุตสาหกรรมช่างเทคนิค การเกษตร การพาณิชย์และอุตสาหกรรม

ส่วนเมธี ปิถันธนานนท์ (2533 : 48) ได้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาไว้ว่า “การอาชีวศึกษา” หมายถึง การศึกษาเพื่อเตรียมบุคคลากรด้านฝีมือระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าระดับปริญญา สำหรับอาชีพหนึ่งหรือกลุ่มอาชีพช่างและงานต่าง ๆ อาชีวศึกษาตามปกติจัดขึ้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะต้องจัดให้มีการศึกษาวิชาชีพพื้นฐานทั่วไป วิชาทฤษฎีสัมพันธ์ และฝึกภาคปฏิบัติ เพื่อพัฒนาฝีมือที่ต้องการสำหรับอาชีพหนึ่ง ๆ สัดส่วนของวิชาต่าง ๆ ที่ต่างกัน แต่ตามปกติแล้ว จะต้องเน้นการฝึกภาคปฏิบัติ

นอกจากนี้ พงศ์ หรดาล (2531 : 27) กล่าวว่า “การอาชีวศึกษา” หมายถึง การอบรมวิชาชีพในสาขาต่าง ๆ ทั้งในระบบการศึกษา และนอกระบบการศึกษาเพื่อที่จะออกไปประกอบอาชีพและเป็นพลเมืองดีของสังคม ในทำนองเดียวกัน ภิญโญ สาธร (2526 : 311) กล่าวว่า “การอาชีวศึกษา” หมายถึง การศึกษาวิชาชีพที่จะนำไปประกอบอาชีพทุกชนิดเพื่อดำรงชีวิต โดยมีโรงเรียนหรือสถานศึกษาและครูเป็นผู้สอน มีรัฐสนับสนุนและควบคุมให้ตรงกับความต้องการทางสังคม และตลาดแรงงานเพื่อมิให้เป็นการลงทุนทางการศึกษาที่เปล่าประโยชน์ สอดคล้องกับ โกวิท วรพิพัฒน์ (2529 : 20-21) ได้กล่าวว่าอาชีวศึกษาเน้นการศึกษาเกี่ยวกับการทำมาหากินและการดำรงชีวิต

อีกทั้งกองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา (2522 : 3-5) ได้ให้ความหมายของอาชีวศึกษาว่าเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพ ที่มุ่งให้การศึกษ การฝึกอบรมกำลังคนในระดับต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม การอาชีวศึกษาในแต่ละประเทศย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งประเทศกำลังพัฒนาควรจะได้ศึกษาแบบอย่างของการอาชีวศึกษาของประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการจัดการเรียนการสอนทางอาชีวศึกษา

จากความหมายของการอาชีวศึกษาดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า การอาชีวศึกษาหมายถึง โปรแกรมการจัดการศึกษาวิชาชีพในสาขาต่าง ๆ ได้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมและ วัฒนธรรมของประเทศ

การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาของกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคำนวณกำลังคนระดับกลางที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาก

2.2 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 –2544)

แผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 8 นี้ กำหนดให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาหมายถึง การให้คนทุกคนมีโอกาสมีโอกาสพัฒนาจนเต็มศักยภาพ มิใช่พัฒนาเพียงเพื่อเป็น เครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษาดังนี้ (บุญชู มูลพินิจ. 2539 : 190-20)

2.2.1 ด้านปริมาณ ดำเนินการให้บังเกิดผลตามวัตถุประสงค์ กล่าวคือ

2.2.1.1 ขยายและกระจายโอกาสทางการศึกษา และฝึกวิชาชีพ ในระดับกลาง และระดับสูง ให้กว้างขวางทั่วถึงมากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในชนบท และเขตพัฒนาพิเศษ ทั้งใน ระดับการศึกษา ปริมาณ และคุณภาพ รวมตลอดไปถึงการเพิ่ม โอกาสผู้พิการและสตรี

2.2.1.2 จัดการศึกษา และวิชาชีพให้ยืดหยุ่น หลากหลาย สามารถสนองความ ต้องการกำลังคนของประเทศ สังคม และของผู้เรียนซึ่งแตกต่างกันได้ อย่างกว้างขวาง

2.2.1.3 พัฒนากำลังคนในตลาดแรงงานเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความรู้และทักษะ เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงขึ้นทันกับความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและอนาคต

2.2.2 ด้านคุณภาพ ให้นักเรียนนักศึกษาซึ่งถือเป็นศูนย์กลางของการพัฒนามีคุณลักษณะ โดยสรุปดังนี้

เป็นผู้มีสุขภาพพลานามัยดีทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นผู้มีความสามารถในการใช้ ความคิด ใฝ่รู้ และสามารถ และแสวงหาความรู้ มีความสามารถทางวิชาการ และวิชาชีพ มีคุณ ธรรม จริยธรรม มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย ไม่เห็นแก่ตัว มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามคำสั่ง สอนของศาสนา ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เข้าใจในความ เป็นไปของโลก และสามารถปรับเปลี่ยนไปในทิศทางที่เหมาะสมได้ เมื่อมีความเปลี่ยนแปลงเกิด ขึ้น โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมไทย

2.2.3. ด้านบริหารและสนับสนุนให้มีการกระจายอำนาจจากส่วนภูมิภาคให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพให้ชุมชน และองค์กรท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหาร และจัดการศึกษามากขึ้น ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยในการศึกษารวมทั้งบริหารและการจัดการ กำหนดมาตรฐานด้านต่าง ๆ รวมทั้งติดตามประเมินผลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพ มีการปรับปรุงแก้ปัญหา ด้านงบประมาณ ทั้งนี้โดยถือเอาแนวทางปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหลักในการดำเนินการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (2540 –2544) กรมอาชีวศึกษา

วัตถุประสงค์

มีวัตถุประสงค์หลักที่จะใช้กระบวนการให้การศึกษามืออาชีพและฝึกอบรมเพื่อให้สามารถผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูงรวมทั้งพัฒนากำลังคนทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ดังต่อไปนี้

2.3.1 การผลิตกำลังคน

2.3.1.1 ด้านปริมาณ ให้เพียงพอกับความต้องการกำลังคนของประเทศ และเพียงพอกับความต้องการที่จะศึกษาวิชาชีพของประชาชน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ได้มีการศึกษาวิชาชีพอย่างกว้างขวางและเสมอภาค

2.3.1.2 ด้านคุณภาพ ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังต่อไปนี้

2.3.1.2.1 ทางด้านร่างกาย

1. ให้มีสุขภาพสมบูรณ์เติบโตสมวัย
2. เข้าใจสาธารณสุขพื้นฐาน รู้จักป้องกันโรค
3. ปลอดภัยจากสิ่งเสพติด

2.3.1.2 ทางด้านจิตใจ

2.3.1.2.1 มีความสุขสงบ รู้จักพักผ่อนและสันตนาการในทางที่เหมาะสม

2.3.1.2.2 มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย ภาควินัยใจในตนเอง

2.3.1.2.3 มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เข้าใจคนอื่น ทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ทำงานเป็นทีมได้ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รักและเข้าใจในความสำคัญของสิ่งแวดล้อม รู้จักคิดแบบส่วนรวมโดยไม่แยกส่วนไปคิดถึงแต่ตนเองและประโยชน์ของพวกเขา

2.3.1.2.4 มีสุนทรียสำนึกในความเป็นไทย ภูมิปัญญาไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย เข้าใจและสำนึกในการเป็นประชากรโลก

2.3.1.2.5 มีจิตใจจะสู้สิ่งยาก เห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในงานสุจริต ภาควินัยใจและเห็นคุณค่าของสิ่งที่ศึกษา

2.3.1.2.6 ยึดพุทธปรัชญา และปรัชญาในศาสนาที่ตนนับถือเป็นหลักการดำรงชีวิต

2.3.1.3 ทางด้านความรู้

2.3.1.3.1 รู้จักคิด วิเคราะห์ และมีวิจารณญาณสามารถเลือกรับสื่อที่มีคุณภาพได้

2.3.1.3.2 ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ รู้วิธีที่จะศึกษาหาความรู้ เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์จนตลอดชีวิต

2.3.1.3.3 สามารถปรับปรุงวิถีชีวิตและการทำงานให้สอดคล้องและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงของโลก รู้จักเลือกสรรสิ่งที่เหมาะสม

2.3.1.3.4 รู้ภาษาไทย ภาษาค่างประเทศ เพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจได้อย่างดี

2.3.1.3.5 รู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีพื้นฐาน ทั้งที่จำเป็นต่องานและการศึกษาต่อ

2.3.1.3.6 มีความสามารถในการจัดการ

2.3.1.3.7 รู้จักตนเอง ประเทศของตน ประเทศเพื่อนบ้าน รู้เท่าทันโลก

2.3.1.3.8 รู้ที่จะทำให้คนมีความสุข ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข และช่วยให้สิ่งแวดล้อมยั่งยืน

2.3.1.3.9 รู้จริงในพุทธปรัชญาและปรัชญาในศาสนาที่ตนนับถือ จนสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.3.1.3.10 ไม่ยึดติดกับรูปแบบหรือคำตอบใดคำตอบเดียว โดยเชื่อในข้อมูล ข่าวสาร และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

2.3.1.4 ทางด้านทักษะและการประกอบอาชีพ

2.3.1.4.1 มีทักษะเพียงพอที่จะประกอบอาชีพเฉพาะทาง และมีทักษะพื้นฐานเพียงพอที่จะปรับเปลี่ยนเมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลง

2.3.1.4.2 มีนิสัยการในการทำงานที่ดี สามารถประกอบอาชีพอิสระ

2.3.1.4.3 สามารถพัฒนาสัมมาอาชีพจนสามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้

2.3.1.4.4 สามารถพัฒนาอาชีพในท้องถิ่นชนบทและในพื้นที่เพื่อความมั่นคงเพื่อเป็นการลดช่องว่างของรายได้ระหว่างคนในเมืองในชนบท และช่วยให้คนไม่ทิ้งถิ่น

2.3.2 การพัฒนากำลังคน พัฒนากำลังคนในตลาดแรงงานเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความรู้ และทักษะเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงขึ้น ทันกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและอนาคตทั้งนี้เพื่อช่วยให้ตนเองและผู้อื่นมีความสุข ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง สังคม สันติสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืนประเทศชาติมั่นคงสามารถดำรงอยู่ในสังคมโลกด้วยดีบนพื้นฐานของความเป็นไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นโยบาย 1 นโยบายขยายโอกาสการศึกษาและฝึกวิชาชีพให้กว้างขวางและเสมอภาคขึ้นรวมทั้งให้สามารถสนองความต้องการกำลังคนทั้งในปัจจุบันและอนาคต

มาตรการ

1.1 จัดทำแผนที่ตั้งสถานศึกษา (School Mapping) ตามแนวทางปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดย :

- วิเคราะห์เพื่อทราบความต้องการกำลังคน ซึ่งขาดแคลนทั้งในระดับท้องถิ่นและในภาพรวม ของประเทศและเพื่อทราบความต้องการที่จะศึกษาและฝึกวิชาชีพของประชาชน
- กำหนดขนาดที่เหมาะสมของสถานศึกษา และระยะเวลาที่สถานศึกษาจะสามารถรับนักเรียนนักศึกษาได้เต็มศักยภาพ รวมทั้งการจัดทำผังแม่บทของทุกสถานศึกษาไว้ให้สมบูรณ์
- กำหนดจำนวนสถานศึกษาที่จะตั้งเพิ่มเติม รวมทั้งกำหนดพื้นที่ตั้งเหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายโอกาสให้คนในชนบท และการตั้งในพื้นที่ที่มีโครงการพัฒนาพิเศษ โดยพิจารณาเป็นรายจังหวัดและรอยต่อระหว่างจังหวัดเพื่อลดความซ้ำซ้อน

1.2 ศึกษาบทบาทของความต้องการกำลังคนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อปรับแผนการผลิตและพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

1.3 ศึกษาบทบาทของความต้องการกำลังคนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อปรับแผนการผลิตและ

- เพิ่มจำนวนการรับนักศึกษาในสถานศึกษาที่มีอยู่
- จัดตั้งสถานศึกษาใหม่
- จัดหาทุนการศึกษาทั้งให้เปล่าและให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและฝึกวิชาชีพ

1.4 ให้การฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อยกระดับแรงงานในภาค อุตสาหกรรม เกษตรกรรม และบริการ โดยเน้นวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่เพื่อเพิ่มรายได้โดยตระหนักถึงการรักษาสภาพแวดล้อมเกิดความสมดุลย์

1.5 พัฒนาการจัดการศึกษาวิชาชีพรูปแบบต่าง ๆ ให้มีลักษณะยืดหยุ่นหลากหลายและมีการเชื่อมโยงกันมากขึ้น เพื่อให้สามารถสนองความต้องการที่แตกต่างกันของประชาชนได้อย่างกว้างขวาง เช่น การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ทางไกล เทียบ/โอน สะสมหน่วยกิต เป็นต้น

1.6 มีการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงาน (Demand Pull) และเพื่อผลักดันให้เกิดการพัฒนาในทิศทางที่พึงประสงค์ (Supply push)

1.7 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) และเทคโนโลยีทางการศึกษา รวมทั้งสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา และฝึกวิชาชีพให้กับประชาชน

นโยบาย 2 ปรับปรุงหลักสูตรให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของการศึกษาและฝึกวิชาชีพ

มาตรการ

- 1.1 พัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนนักศึกษา ให้มีคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาฯ และตามจุดมุ่งหมายของการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบสัมมาอาชีพ โดยเน้นบูรณาการของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ รวมทั้งกำหนดเครื่องชี้วัดและพัฒนาการที่จะเกิดขึ้นไว้อย่างเป็นรูปธรรม
- 2.2 พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพใหม่ เพื่อให้ตอบสนองโครงสร้างการพัฒนากำลังคนในปัจจุบันและอนาคตที่มีพื้นที่ความรู้และทักษะให้สูงขึ้น รวมทั้งการเตรียมการเพื่อรองรับการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น 12 ปี
- 2.3 พัฒนาระบบการรูปแบบการจัดทำหลักสูตรและการจัดการเพื่อให้สามารถดำเนินการใช้หลักสูตรรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.4 เร่งรัดการประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง รวมทั้งมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ
- 2.5 พัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการติดต่อสื่อสาร

นโยบาย 3 พัฒนาระบบการเรียนการสอน อาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องจักรและวัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบการเรียนการสอน สื่อการสอน รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลในด้านต่าง ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพของการศึกษาและฝึกวิชาชีพ

มาตรการ

- 1.1 ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน
- 3.2 พัฒนาห้องสมุดและศูนย์วิทยบริการ รวมทั้งสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการศึกษา
- 3.3 กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือเครื่องจักร และวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน โดยมุ่งยกระดับสถานศึกษาที่ไม่ได้มาตรฐานก่อนอันดับแรกรวมทั้งการกำหนดและทดสอบมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพให้ได้มาตรฐานสากลแข่งขันกับตลาดโลกได้
- 3.4 ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมการเรียนการสอน และส่งเสริมให้มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาตามวิธีวิทยาศาสตร์ได้ด้วยตนเอง พร้อมปลูกฝังให้มีลักษณะนิสัย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- 3.5 ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นจริงอย่างมีระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้ฝึกงานจริง

- ทั้งในและนอกระบบการศึกษา รวมทั้งการศึกษาจากประสบการณ์ตรงในด้านต่าง ๆ
- 3.6 จัดให้สถานศึกษามีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข เป็นสังคม ตัวอย่างที่พึงประสงค์ และเป็นแหล่งพัฒนาคนที่มีคุณภาพ
 - 3.7 ให้มีการพัฒนาดูแลบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง โดยจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบและให้ครู – อาจารย์และนักศึกษามีส่วนร่วมในการดูแลบำรุงรักษา
 - 3.8 ร่วมมือกับสถาบันและองค์กรทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน วัสดุครุภัณฑ์ และสื่อการสอน
 - 3.9 สนับสนุนองค์การนักเรียนนักศึกษา ให้สามารถจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ได้อย่างคล่องตัว ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียนนักศึกษา
 - 3.10 ปรับปรุงระบบการสอบคัดเลือกให้สะท้อนวัตถุประสงค์ของการเรียน และเน้นการใช้ผลการเรียนสะสมในการประเมินผล ลดความสำคัญของการสอบคัดเลือกกลาง และจัดให้กิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ทั้งในและนอกระบบการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการวัดและการประเมินผล การศึกษา

นโยบาย 4 สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพ พละนามัย การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มาตรการ

- 1.1 บูรณาการเรื่องสุขภาพและการกีฬาไว้ในกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมผู้มีความสามารถในด้านการกีฬาเป็นพิเศษ
- 1.2 ใช้องค์การนักศึกษาเป็นกลไกในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ตำนึกในความเป็นไทย ภูมิใจในตนเองและวิชาชีพที่เรียน
- 1.3 จัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม และบูรณาการในกระบวนการเรียนการสอน

นโยบาย 5 เร่งรัดการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนครูอาจารย์ การพัฒนาคุณภาพครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งการผลิตกำลังคนระดับสูงให้สอดคล้องกับความต้องการ

มาตรการ

- 1.1 จัดทำแผนอัตรากำลังครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาไว้ให้ชัดเจนสอดคล้องกับการขยายโอกาสทางการศึกษาและสนองความต้องการกำลังคนในปัจจุบันและอนาคต
- 1.2 บรรลุแต่งตั้งครูให้ครบทุกตำแหน่งตามแผนอัตรากำลัง และใช้มาตรการอื่นที่เหมาะสม เช่น การเกลี้ยอัตรากำลัง ลดจำนวนครูช่วยราชการ เป็นต้น รวมทั้งสนับสนุนให้ครูอาจารย์ที่สอนวิชาขาดแคลนได้รับค่าตอบแทนพิเศษ

- 1.3 ดำเนินการเพื่อให้มีการผลิตครูอาจารย์เพียงพอกับความต้องการ ทั้งการผลิตเองและประสานงานกับหน่วยงานผลิตครูอาจารย์อื่น ๆ
- 1.4 ช่วยยกระดับครูสอนวิชาชีพในระดับประถมและมัธยม รวมทั้งช่วยสอนวิชาชีพนักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมตาม โอกาส
- 1.5 เร่งรัดการเสนอ พ.ร.บ. สถาบันการศึกษา และพัฒนาบุคลากรและทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้สามารถผลิตแรงงานระดับสูง (นักเทคโนโลยี – วิศวกรปฏิบัติการ) ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งยกระดับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส) เป็นปริญญาตรี
- 1.6 สร้างแรงจูงใจให้ผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมเข้าศึกษาวิชาชีพครู รวมทั้งจูงใจให้ผู้เป็นครูอยู่แล้วได้ยึดอาชีพครูต่อไป โดยจัดระบบสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลของครูให้มากขึ้น
- 1.7 พัฒนาสถาบันผลิตครู และสถาบันที่เป็นที่ฝึกสอนของนักศึกษาครูให้เหมาะสมที่จะเป็นแหล่งผลิตและฝึกครูวิชาชีพที่มีคุณภาพในทุกด้านทั้งนี้มีเครื่องชี้วัดที่ชัดเจน
- 1.8 พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการผลิตครูให้ ได้ครูที่มีความรู้ความสามารถในเชิงวิเคราะห์ และมีคุณธรรมจริยธรรม
- 1.9 ให้มีการพัฒนาครูอาจารย์อย่างมีระบบต่อเนื่อง สม่ำเสมอ โดยมีการพัฒนาตามปกติอย่างน้อยทุกระยะ 2 ปี และมีการพัฒนาเป็นพิเศษเพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในการฝึกอบรมจะเน้นความสามารถที่เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์กำหนด รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกของความเป็นครูและให้ถือว่าการพัฒนาเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ของครูด้วย
- 1.10 เร่งรัดพัฒนาผู้บริหารทุกระดับรวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ และมีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอโดยมีแนวทางเช่นเดียวกับการพัฒนาครูอาจารย์
- 1.11 จัดให้ผลจากการฝึกอบรม และผลงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่เป็นผลงานที่ใช้ในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งและสนับสนุนให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนควบคู่กันไป
- 1.12 เพิ่มพูนความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) เพื่อการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานให้กับครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
- 1.13 ส่งเสริมให้ครูอาจารย์วิชาชีพได้พัฒนาเอกสารการเตรียมการสอน (Lesson Plan) และเอกสารช่วยสอน (Instructional Sheet) ตลอดจนเอกสารเอกสารประกอบคำบรรยายตำราหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ และส่งเสริมให้ครูอาจารย์ผู้สอนได้มีประสบการณ์จริงในอุตสาหกรรมด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ
- 1.14 ร่วมมือกับสถาบันและองค์กรทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนาครูอาจารย์รวมทั้งดำเนินการให้สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษาเป็นแหล่งพัฒนาครูวิชาชีพให้แก่ประเทศเพื่อนบ้าน
- 1.15 ให้ครูอาจารย์สามารถทำการสอนได้มากกว่า 1 แห่ง ทั้งในและนอกสังกัดกระทรวง ศึกษาธิการ โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาและได้รับค่าตอบแทนพิเศษและนับรวม

เป็นส่วนหนึ่งของผลงานการบรรจุกฐิใหม่ ให้นำประสบการณ์มาพิจารณาประกอบการกำหนดเงินเดือนด้วย

- 1.16 กำหนดคุณสมบัติและเปิดโอกาสให้ผู้มีปัญญาท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนและส่วนราชการต่าง ๆ รวมทั้งผู้เกษียณอายุราชการได้มาสอนโดยมีค่าตอบแทนให้ตามความเหมาะสม

นโยบาย 6 พัฒนาระบบการบริหารการจัดการ

มาตรการ

- 6.1 ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาได้เพิ่มศักยภาพในการวางแผนบริหารงานบุคลากรงบประมาณและการจัดการ
- 6.2 เร่งรัดการจัดระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศและการจัดฐานข้อมูลให้สมบูรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารและการจัดการรวมทั้งการเรียนการสอน
- 6.3 การกระจายอำนาจกำหนดนโยบายและการบริหารทั้งทางด้านบุคลากร งบประมาณ และการจัดการไปยังสถานศึกษา โดยให้ผู้ปกครองผู้นำชุมชน และองค์กรปกครองท้องถิ่นได้มีส่วนรับผิดชอบในรูปแบบของคณะกรรมการของสถานศึกษา เพื่อให้การพัฒนาและแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างรวดเร็ว สอดคล้อง กับความต้องการของท้องถิ่น หน่วยงานส่วนกลางทำหน้าที่เพียงส่งเสริมสนับสนุนติดตามดูแลให้เป็นไปตามนโยบายและมาตรฐานที่กำหนด
- 6.4 ส่งเสริมให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้มีส่วนในการให้การศึกษาและการจัดการศึกษาและฝึก วิชาชีพ
- 6.5 เพิ่มค่าเล่าเรียนในสาขาวิชาที่ต้องลงทุนและมีผลประโยชน์สูงควบคู่ไปกับการจัดการทุนการศึกษาเพื่อนักเรียนนักศึกษาที่ยากจน รวมทั้งการจัดทุนเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระและส่งเสริมการมีรายได้ระหว่างเรียน
- 6.6 เร่งรัดการปรับปรุงระเบียบให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจและให้การบริหารมีความยืดหยุ่นคล่องตัว
- 6.7 ปรับปรุงคู่มือปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นเครื่องมือปฏิบัติและงานในหน้าที่ได้อย่างแท้จริง
- 6.8 ปรับปรุงระบบการนิเทศทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา การตรวจสอบติดตามประเมินและรายงานตามมาตรการ โครงการ และกิจกรรมที่กำหนดทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้เกิดผลกับการพัฒนาคุณภาพอย่างจริงจัง รวมทั้งการผนึกกำลังกับศึกษานิเทศก์สังกัดอื่น เพื่อนิเทศและติดตามงานวิชาการในสถานศึกษาทุกสังกัด
- 6.9 ร่วมมือกับสถาบันและองค์กรทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนาระบบการบริหารและการจัดการในทุกระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารของหอสมุดกลางพระจอมเกล้าลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ

- 6.10 จัดองค์กรให้เล็กแต่มีประสิทธิภาพโดยใช้แนวทางการพัฒนาระบบราชการเป็นหลักรวมทั้งใช้วิธีการรื้อปรับระบบตามความเหมาะสม มีการนำหลัก 5ส. และหลักของการเป็นเลิศมาปรับใช้ในองค์กรทุกระดับ
- 6.11 พัฒนาและให้ความสำคัญกับการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาสามารถเล่าเรียนไปได้ อย่างราบรื่น
- 6.12 สนับสนุนการดำเนินงานของอาชีวศึกษาจังหวัด (อศจ.) อาชีวศึกษาภาค (อศภ.) และสถานศึกษาให้เข้มแข็งสามารถรองรับการกระจายอำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นโยบาย 7 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนและชุมชนได้ให้ความร่วมมือและร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาและฝึกวิชาชีพ

มาตรการ

- 7.1 เชิญชวนภาคเอกชนและชุมชนร่วมจัดทำและพัฒนาหลักสูตรจัดการเรียนการสอน จัดบุคลากร จัดการวัดประเมินผลเพื่อขยายอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีให้กว้างขวางและมีคุณภาพสูงขึ้น
- 7.2 สนับสนุนให้เอกชน และชุมชนได้ร่วมมือและร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาและฝึกวิชาชีพในด้านต่าง ๆ รวมทั้งมีส่วนในการติดตามตรวจสอบการจัดการศึกษามากขึ้น
- 7.3 เร่งรัดติดตามให้มี พ.ร.บ. การอาชีวศึกษาแห่งชาติตามที่ร่างเสนอไว้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมร่วมมือกับภาคเอกชน และเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถดำเนินการตาม พ.ร.บ. ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 7.4 ร่วมมือกับสถานศึกษาของรัฐและเอกชนในชุมชน ในการวางแผนจัดตั้งสถานศึกษาการรับนักเรียนนักศึกษา การพัฒนาสถานศึกษาและการพัฒนาบุคลากร

นโยบาย 8 ส่งเสริมการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อให้เป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาชีพอย่างมีคุณภาพและสนองความต้องการกำลังคนในด้านนี้

มาตรการ

- 8.1 ปรับปรุงการสอนด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 8.2 ส่งเสริมการจัดประกวดโครงการวิทยาศาสตร์ และการประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนาโดยใช้เทคโนโลยีที่ศึกษามาเป็นพื้นฐาน
- 8.3 พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นศูนย์กลางพัฒนาการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่ท้องถิ่นและประเทศเพื่อนบ้านและร่วมมือกับองค์กรและสถาบันในและต่างประเทศพัฒนาการศึกษาในด้านนี้
- 8.4 ส่งเสริมและให้มีการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการจัดการเรียนการสอน

นโยบาย 9 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การติดตามการประเมินผลแผนงาน งานและโครงการเพื่อให้เกิดผลตามมาตรการ วัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างจริงจัง

มาตรการ

- 9.1 จัดฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการทำวิจัยติดตามและประเมินผล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 9.2 จัดงบประมาณเพื่อส่งเสริมการวิเคราะห์วิจัยและติดตามประเมินผลเป็นพิเศษ
- 9.3 ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์วิจัยและติดตามประเมินผลมากขึ้น โดยมีเป้าหมายที่จะนำผลวิจัยติดตามและประเมินผลไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างชัดเจน
- 9.4 แลกเปลี่ยนผลการวิจัยกับสถาบันและองค์กรทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งสร้างเครือข่ายการวิจัยเพื่อร่วมมือและมีให้เกิดความเข้าใจ
- 9.5 เร่งรัดพัฒนาระบบการติดตาม ประเมินผลและรายงานผล ทั้งในระดับกรมและสถานศึกษา ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และมีความเชื่อมโยงประสานสัมพันธ์กันเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนา ปรับปรุง นโยบาย แผนงานและโครงการ

นโยบาย 10 เร่งรัดปรับปรุงการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง

มาตรการ

- 10.1 รมรงค์ให้บุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูอาจารย์ และนักเรียนนักศึกษาเข้าใจตรงกันถึงหน้าที่ที่ต้องสร้างภาพพจน์ที่ดีให้แก่สังคมในทุกโอกาส
- 10.2 ประชาสัมพันธ์สถานศึกษาในทุกโอกาส โดยให้ประชาชนได้เข้าไปสังเกตการเรียนการสอนและได้เห็นภาพที่แท้จริงของสถานศึกษาอย่างแท้จริงของสถานศึกษาอย่างทั่วถึง เฉพาะอย่างยิ่งส่วนที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนานักเรียนนักศึกษา เช่น โรงฝึกงาน ห้องปฏิบัติการ เป็นต้น
- 10.3 สร้างความเข้าใจที่ตรงกันในแนวทางการพัฒนาการศึกษา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างภาพพจน์ที่ถูกต้องให้กับสังคม ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือและความภาคภูมิใจที่นักเรียนนักศึกษาจะมีต่อสถาบันในทางสร้างสรรค์
- 10.4 เผยแพร่ผลงานที่ได้มาตรฐานซึ่งสามารถสร้างความนิยมเชื่อถือให้แก่สังคม เช่น สิ่งประดิษฐ์ งานการค้า รวมทั้งมีการผลิตและเผยแพร่โดยสื่อที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย และเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นโยบาย 11 การศึกษาเพื่อพัฒนาประชาชน

มาตรการ

- 11.1 ให้ความรู้เรื่องประชาธิปไตยที่ถูกต้องแก่นักเรียนนักศึกษา โดยใช้องค์กรนักเรียนเป็น กลไกในการสร้างความตระหนักในคุณประโยชน์ของระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- 11.2 นำความรู้เรื่องประชาธิปไตยไปปฏิบัติจริงในวิถีชีวิต เฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมอื่นในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
- 11.3 ส่งเสริมกิจกรรมรณรงค์การเลือกตั้งในท้องถิ่นที่ถูกต้องและต่อเนื่อง
- 11.4 กำหนดเครื่องชี้วัดที่ชัดเจนถึงความก้าวหน้าของการศึกษาเพื่อประชาธิปไตย และให้มีการติดตามประเมิน และแก้ไขอย่างสม่ำเสมอ
- 11.5 ให้ครู – อาจารย์ประพฤติตนเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับประชาธิปไตยที่ถูกต้องและสามารถอ้างอิงได้

2.4 ความหมายของหลักสูตร ความสำคัญของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

การจัดหลักสูตร สำหรับการอาชีวศึกษานั้นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในหลาย ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม สิ่งหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดหลักสูตรการอาชีวศึกษาที่ต้องพิจารณาก็คือความต้องการแรงงานด้านต่าง ๆ ของอุตสาหกรรม กล่าวคือ จะต้องมีการวิเคราะห์ถึงความจำเป็นในการปฏิบัติงานของแรงงานในทักษะด้านต่าง ๆ ว่ามีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อนำเอาข้อมูลเหล่านั้นมาพิจารณาประกอบในการกำหนดหลักสูตร ในแนวของการที่จะพิจารณานั้นเนื้อหาวิชาด้านใด จำนวนชั่วโมงการเรียนการสอนควรจะกำหนดมากน้อยอย่างไร

ความหมายของหลักสูตร

ในวงการศึกษาเมื่อมีการนำหลักสูตรมาใช้ก็มีการกำหนดความหมายของหลักสูตรขึ้นต่าง ๆ กัน ตามความคิดเห็นของนักศึกษาดังต่อไปนี้

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2511 : 108) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรหมายถึงมวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้ได้เรียนเนื้อหาวิชา ทักษะคติ แบบพฤติกรรม กิจกรรม สิ่งแวดล้อม ฯลฯ เมื่อประมวลกันเข้าแล้วก็ประสบการณ์ที่ผ่านเข้าไปในการรับรู้ของเด็กอันถือว่าเป็นหลักสูตรทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในขณะที่สุมิตร คุณากร (2518 : 2) ได้ให้ความหมายของคำว่าหลักสูตรว่า หลักสูตร คือ โครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของการศึกษาตามที่กำหนดไว้

ในทำนองเดียวกัน ชำรง บัวศรี (2532 : 6) กล่าวว่า หลักสูตรคือแผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำเป็นเพื่อแสดงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละ โปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่กำหนด

สำหรับนักการศึกษาต่างประเทศได้ให้ความหมายของหลักสูตรดังนี้

Galen J. Saylor and William M. Alesoander. (1959 : 4) ได้ให้ความหมายของคำว่า หลักสูตรว่า "บรรดาความพยายามทั้งหมดของโรงเรียนในการที่จะก่อให้เกิดผลของการเรียนที่ โรงเรียนปรารถนา ทั้งในสถานการณ์ภายในและภายนอกโรงเรียนหรือหมายถึง บรรดา ประสบการณ์ทั้งปวงที่โรงเรียนจะให้แก่นักเรียนเพื่อทำให้นักเรียน ได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่โรงเรียนพึงปรารถนา

ส่วน Taba (1962 : 9-10) ได้อธิบายความหมายของหลักสูตรว่าหลักสูตรคือแผนการเรียนรู้ซึ่งประกอบไปด้วยเป้าหมายการเรียนรู้ วัตถุประสงค์เฉพาะเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่กำหนดนี้จะเป็นเครื่องชี้แนวทางการเลือกและการจัดเนื้อหาวิธีการจัดการเรียนการสอนรวมถึงการประเมินผลด้วย

นอกจากนี้ Beauchamp. (1968 : 199) กล่าวว่า หลักสูตรคือเอกสารที่กำหนดขอบเขตของเนื้อหาสาระของวิชาที่จะสอน

ในขณะที่ Derr . (1970 : 53 –57) ได้ให้ความหมายของคำว่าหลักสูตรว่าหมายถึง ขบวนการเรียนรู้ที่ได้วางแผนและการกำหนดขึ้นในสถานศึกษาต่าง ๆ ซึ่งต้องประกอบด้วยเนื้อหาวิชาที่มีความสัมพันธ์กันในระหว่างวิชาต่อวิชา และจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และความต้องการของท้องถิ่น ทั้งยังจะต้องดำเนินการให้การศึกษาอบรมความรู้ในเนื้อหาวิชา และทักษะความชำนาญต่าง ๆ ได้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

อีกทั้ง Good (1973 : 157) ได้ให้ความหมายของคำว่าหลักสูตรไว้ 3 ประการคือ

1. หมายถึงเนื้อหาวิชาที่ได้จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพื่อให้พบชั้นประกาศนียบัตรในหมวดวิชา หรือสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง เช่นหลักสูตรวิชาช่างกลโรงงาน ช่างยนต์ เป็นต้น

2. หมายถึงโครงสร้างของการจัดเนื้อหา หรือเนื้อหาเฉพาะที่สถานศึกษากำหนดให้ผู้เรียนใดเรียนภายใต้การแนะนำของสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อให้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่สถานศึกษานั้นกำหนด อันจะเป็นแนวทางการศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ หรือเพื่อเตรียมตัวเข้าทำงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ

3. หมายถึงกลุ่มของวิชา หรือประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามลำดับขั้นของเนื้อหาวิชา และภาคการศึกษาเพื่อรับประกาศนียบัตรต่าง ๆ

สอดคล้องกับ Tanner and Tanner (1980 : 43) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรคือการสร้างความรู้และประสบการณ์จากการพัฒนาอย่างมีระบบภายใต้ความดูแลของสถาบันเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มความรู้และประสบการณ์

จากความหมายต่าง ๆ ของหลักสูตรที่การศึกษาทั้งไทยและต่างประเทศได้กล่าวไว้ข้างต้นนั้นเราอาจจะจัดเป็นหมวดหมู่ได้ 4 หมวดด้วยกันคือ

- หลักสูตรเป็นกระบวนวิชาหรือเนื้อหาสาระที่จัดให้แก่ผู้เรียน
- หลักสูตรที่เป็นประมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จัดให้แก่ผู้เรียน
- หลักสูตรเป็นแผนหรือโครงการที่จัดให้แก่ผู้เรียน
- หลักสูตรเป็นจุดหมายปลายทางที่เป็นลักษณะที่จะเกิดแก่ผู้เรียน

ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรใด ๆ หากพิจารณาอย่างผิวเผินแล้ว บุคคลโดยทั่วไปจะมองหลักสูตรเป็นเพียงเอกสารที่กำหนดโครงการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเท่านั้น แต่ถ้าได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว หลักสูตรจะเปรียบได้กับเครื่องมือที่สำคัญของการจัดการศึกษาที่บ่งชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของบุคคลและลักษณะของสังคมนั้น ยิ่งไปกว่านั้น ยังแสดงถึงความเจริญก้าวหน้า ความทันสมัย ความมั่นคงของประเทศอีกด้วย ดังจะเห็นตัวอย่างจากประเทศต่าง ๆ ที่พยายามปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอยู่เสมอ ทั้งนี้เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว

ถ้าจะประมวลความสำคัญของหลักสูตร สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2533 : 252)

1. หลักสูตรเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน โดยปกติผู้เรียนมักไม่ค่อยสนใจว่าเมื่อจบหลักสูตรผู้เรียนควรมีลักษณะเช่นไร วัตถุประสงค์ของหลักสูตรคืออะไร ส่วนใหญ่ผู้เรียนมักจะสนใจแต่เนื้อหาสาระเท่านั้น ดังนั้น ผู้เรียนได้มีความเข้าใจที่ชัดเจนในวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาตนเองได้ดียิ่งขึ้นตามเจตนารมณ์ ของหลักสูตรเมื่อผู้เรียนทั้งหลายที่เป็นหน่วยย่อยของสังคมเกิดการพัฒนาแล้ว สังคมที่ใหญ่ก็พัฒนาตามไปด้วย

2. หลักสูตรเป็นแนวทางในการดำเนินงานของผู้สอน ในการสร้างหลักสูตรแต่ละหลักสูตร โดยทั่วไปเอกสารหลักสูตรจะบรรจุหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร ประมวลสาระวิชาต่าง ๆ คู่มือครูหรือคู่มือผู้สอนซึ่งได้บรรจุแนวทางการใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงและเข้าใจอย่างถ่องแท้ ก็สามารถจะนำหลักสูตรไป

ให้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ผู้สอนอาจปรับปรุงในบางสิ่ง บางอย่าง เช่น วิธีการสื่อต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นได้

3. เป็นแนวทางในการดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสามารถใช้หลักสูตรเป็นแม่บทสำหรับการวางแผนทางด้านบุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ การตั้งงบประมาณ นอกจากนี้ ผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่อำนวยความสะดวกวางแผน จัดงบประมาณ นอกจากนี้ผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่อำนวยความสะดวก วางแผน จัดงบประมาณ นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลงานเพื่อให้ภาระกิจทางการศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

4. เป็นแนวทางการประเมินของมาตรฐานทางการศึกษา ในการพิจารณามาตรฐานการศึกษา ไม่ว่าจะทางวิชาการ หรือวิชาชีพนั้น หลักสูตรจะเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าการจัดการศึกษาในสถาบันหรือหน่วยงานนั้น ๆ มีมาตรฐานหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ ผู้ที่ทำหน้าที่พิจารณาหลักสูตรจะเป็นผู้พิจารณา โดยตัดสินจากโครงสร้างหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาสาระ อุปกรณ์ สถานที่ บุคลากรและประเมินผลว่าเหมาะสม สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพดังที่หลักสูตรตั้งความหวังไว้หรือไม่

5. หลักสูตรเป็นเครื่องมือในการตอบสนองความต้องการสังคม สังคมใดก็ตามที่มีความต้องการหรือขาดแคลนประชากรในเรื่องใดหรือลักษณะใด ผู้พัฒนาหลักสูตรควรจะดำเนินการสร้างหลักสูตรให้ตอบสนองความต้องการของสังคมนั้นได้ หากผู้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรคาดการณ์โดยใช้ข้อมูล ในด้านต่าง ๆ ก็อาจเล็งเห็นว่าในอนาคตควรจะผลิตผู้เรียนเป็นกำลังของสังคมที่อาจเปลี่ยนแปลงไปในกาลข้างหน้าได้

โดยสรุปจะพบว่าหลักสูตรมีความสำคัญแก่ผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร และกับประชากรของสังคมนั้น เพราะหลักสูตรเป็นแนวทางและเครื่องมือในการพัฒนาในเรื่องของความรู้ ทักษะทางวิชาการ และวิชาชีพ เจตคติ ทำให้ผู้สอนสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้ และช่วยผู้บริหารสามารถทำหน้าที่ของผู้บริหารงานด้านการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพดีขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องชี้ถึงมาตรฐานทางการศึกษาและความก้าวหน้าของสังคมนั้น ๆ อีกด้วย

องค์ประกอบของหลักสูตร

ไม่ว่าจะตีความหมายของหลักสูตรเป็นอย่างไร องค์ประกอบของหลักสูตรแต่ละหลักสูตรจะคล้ายคลึงกันกล่าวคือ หลักสูตรจะประกอบด้วย องค์ประกอบ 5 ประการคือ

1. จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. เนื้อหาหรือประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้
3. กิจกรรมทางการเรียนการสอนที่จัดให้กับผู้เรียน
4. การประเมินผลการเรียนการสอน
5. การปรับปรุง หรือการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

ลักษณะของหลักสูตรที่ดี

ลักษณะของหลักสูตรที่ดีนั้นนักการศึกษาได้กล่าวไว้แตกต่างกันไปบ้างตามความรู้ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร แต่โดยทั่วไปสามารถสรุปลักษณะของหลักสูตรที่ดีได้ดังต่อไปนี้ (ชาลวชัย ศรีไสยเพชร. 2528 : 17-19)

1. การสื่อความหมาย และสะดวกที่จะนำไปใช้ โดยคำนึงถึงผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหารหลักสูตร หลักสูตรที่ดี เมื่อบุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรได้ศึกษา จะสามารถทำความเข้าใจและเห็นแนวทางในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนได้โดยง่าย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล และการบริหารหลักสูตร ดังนั้น หลักสูตรจึงมีองค์ประกอบต่าง ๆ ครบสมบูรณ์ มีสื่อการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ พร้อมและพอเพียง สำหรับผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหาร ที่จะศึกษาไปด้วยตนเอง
2. มีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมในด้านต่าง ๆ เช่นด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม ความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีเป็นต้น
3. มีความยืดหยุ่นในด้านต่าง ๆ เช่น
 - 3.1 ยืดหยุ่นตามความสนใจ ความต้องการและความถนัดของผู้เรียน โครงสร้างของหลักสูตรนอกจากจะมีวิชาบังคับแล้วยังต้องมีวิชาเลือกตามความสนใจ ความต้องการและความถนัดของผู้เรียน ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล
 - 3.2 ยืดหยุ่นตามสภาพท้องถิ่นของผู้เรียนที่แตกต่างกันไป เช่น สภาพปัญหา สภาพการดำเนินชีวิต และสภาพการประกอบอาชีพ
 - 3.3 ยืดหยุ่นตามสถานภาพของโรงเรียน ให้โรงเรียนทั่วไปสามารถใช้หลักสูตรให้สัมฤทธิ์ผลได้ ไม่ว่าจะเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก รวมทั้งโรงเรียนที่อยู่ในเมือง ชานเมือง หรือชนบทก็ตาม
4. ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ไม่ว่าจะเป็นการดำรงชีวิต การศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพ ดังนั้น ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากหลักสูตรควรสมบูรณ์ตามองค์สามของการศึกษา คือด้านความรู้ ความคิด ด้านความเชื่อ ความรู้สึกรักใคร่ และทักษะในด้านการปฏิบัติ ผู้เรียนจึงมีความสามารถที่จะคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาต่าง ๆ
5. หลักสูตรที่ดีควรมีความคล่องตัวพอสมควร สามารถที่จะเปลี่ยนไปให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี
6. หลักสูตรที่ดีควรเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การศึกษามุ่งบรรลุตามความมุ่งหมายที่วางไว้
7. หลักสูตรที่ดีควรเป็นหลักสูตรที่บุคคลทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการสร้างหรือปรับปรุงหลักสูตร มีส่วนรับรู้เรื่องการใช้หลักสูตรมิใช่ปล่อยให้ นักวิชาการรับผิดชอบแต่เพียงฝ่ายเดียว

8. หลักสูตรที่ดีต้องมีการวางแผนหลักสูตรอย่างมีระบบ และเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ตั้งอยู่บนรากฐานที่เชื่อถือได้

9. หลักสูตรที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัด และความสามารถเป็นรายบุคคล

10. หลักสูตรที่ดีควรมีการประเมินหลักสูตรที่เหมาะสมและต้องมีการประเมินอย่างมีระบบ ต่อเนื่องกัน เมื่อประเมินผลหลักสูตรแล้วควรนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงหรือพัฒนา หลักสูตรให้เหมาะสมตามกาลสมัยเสมอ

หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา

ความหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 กรมอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม

1. เพื่อให้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์นำไปปฏิบัติในงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับคน เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา ที่มีทักษะในการจัดการ ใฝ่เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงานท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมจริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น
6. เพื่อให้มีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ และของโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (2538 : 2)

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

1. การเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทမ်းเขียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนดและ นำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินค่าร่วมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้ ประสพการณ์ได้ด้วย

2. เวลาเรียน

- 2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร
- 2.2 ในกรณีการเรียนแบบชั้นเรียน ใช้สถานศึกษาเปิดทำการ สอนสัปดาห์ละ 5 วัน วัน ละไม่เกิน 7 คาบ คาบละ 50 นาที โดยจัดให้ผู้เรียนได้เรียนไม่เกิน 35 คาบต่อ สัปดาห์ ทั้งนี้ให้รวมการจัดกิจกรรมอย่างน้อย 2 คาบ ต่อสัปดาห์

3. หน่วยกิต

- 3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบ เรียน รวมกับเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต
- 3.2 32 – 48 คาบเรียนรวมเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 36 – 54 คาบเรียนมีค่า 1 หน่วยกิต
- 3.3 รายวิชาที่มีการฝึกงาน หรือทำโครงการงานวิชาชีพ ให้เป็นไปตามกำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 แบ่งเป็น 3 หมวด และหมวดวิชากิจกรรมดังนี้

1.1 หมวดวิชาพื้นฐาน

1.2 หมวดวิชาชีพ

4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน

1.2.3 วิชาชีพเลือก

1.2.4 การฝึกงาน หรือทำโครงการงานวิชาชีพ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.3.1 ปฏิบัติงานฝีมือทั่วไปในงานช่างอุตสาหกรรม เช่นการใช้เครื่องมือเล็กทั่วไปเขียนแบบ และอ่านแบบประมาณการ และเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมมีความเข้าใจในเทคนิควิธีการ และทักษะวิชาชีพในลักษณะสาขาวิชาอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ

4.3.2 เข้าใจในระบบงานอุตสาหกรรม ระเบียบปฏิบัติในโรงงาน และสามารถปฏิบัติตนเป็นช่างฝีมือที่ดีในองค์การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า มีอนุสัญญาห้ามไปใช้ประโยชน์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 มีความริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักนำเทคโนโลยีทันสมัยมาใช้ มีจินตัยในการค้นคว้า และใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ปรับปรุงตนเอง พัฒนาสุขภาพกายและจิต ดำเนินชีวิตในสังคมอย่างผาสุก และปรับตัวได้อย่างเหมาะสม

4.3.4 มีความละเอียดรอบคอบ ประณีต รักในงานอาชีพ อดทนต่องานใช้เทคโนโลยีปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างประหยัด ปลอดภัย รวดเร็ว ตรงต่อเวลา และมีคุณภาพ

4.3.5 มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต ขยันหมั่นเพียร สำนึกในวิชาชีพ มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่สังคม

4.4 กิจกรรม

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามกำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขา

2.5 การจัดการอาชีวศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

การจัดการอาชีวศึกษาในระบบโรงเรียนนั้นมีหลายหน่วยงานที่ร่วมรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ กรมอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ซึ่งทุกหน่วยงานจะมีการประสานงานกันเพื่อกำหนดสัดส่วนในการจัดการศึกษาได้ครอบคลุมทุกพื้นที่ สามารถรองรับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาได้อย่างทั่วถึง และโรงเรียนเอกชนก็ได้แบ่งเบาภาระในการจัดการอาชีวศึกษาได้ประมาณร้อยละ 50 ของการจัดการอาชีวศึกษาทั้งประเทศ ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนของจำนวนนักเรียนที่เรียนในสถานศึกษาของรัฐกับจำนวนนักเรียนที่เรียนในสถานศึกษาของเอกชนตามตารางที่ 2.1 และ 2.2

ตารางที่ 2.1 จำนวนนักเรียนอาชีวศึกษาในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน ระหว่างปีการศึกษา 2538 –2540

หลักสูตร	ปีการศึกษา 2538		ปีการศึกษา 2539		ปีการศึกษา 2540	
	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน
ปวช.	292.919	285.627	367.293	297.533	440.537	291.435
ปวท.	4.080	1.920	2.663	704	1.180	385
ปวส.	129.312	116.379	154.080	114.120	180.709	174.635
รวม	426.311	403.926	524.036	442.357	622.426	466.455

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 จำนวนร้อยละของนักเรียนอาชีวศึกษาในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน ระหว่างปีการศึกษา 2538–2540

หลักสูตร	ปีการศึกษา 2538		ปีการศึกษา 2539		ปีการศึกษา 2540	
	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน	รัฐบาล	เอกชน
ปวช.	50.6	49.4	55.2	44.8	60.2	36.8
ปวท.	68.0	32.0	79.1	20.9	75.4	24.6
ปวส.	52.6	47.4	51.7	48.3	50.9	4
รวม	51.3	48.7	54.2	45.8	57.2	42.8

จากตารางที่ 2.1 และตารางที่ 2.2 จะเห็นว่าการจัดการอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้น สัดส่วนจำนวนนักเรียนระหว่างสถานศึกษาของรัฐและเอกชน มีจำนวนเกือบเท่ากันในปีการศึกษา 2538 จากนั้นสัดส่วนจำนวนนักเรียนในโรงเรียนเอกชนได้ลดลงทุกปีการศึกษา ต่อมาในขณะที่จำนวนนักเรียนในสถานศึกษาของรัฐเพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค สัดส่วนของนักศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ (เฉพาะสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา) มีจำนวนมากกว่าในโรงเรียนเอกชนทุกปีการศึกษา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สัดส่วนจำนวนนักเรียนระหว่างสถานศึกษาของรัฐและเอกชน มีจำนวนเกือบจะเท่ากันในปีการศึกษา 2538 จากนั้นสัดส่วนจำนวนนักเรียนในโรงเรียนเอกชนได้เพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษาต่อมา แต่ก็ยังคงน้อยกว่าจำนวนนักเรียนในสถานศึกษาของรัฐอยู่เล็กน้อย

เพื่อให้การจัดการอาชีวศรครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศ จึงมีสถานศึกษาของรัฐ ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยการอาชีพ (ที่จัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ) และวิทยาเขตของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถานศึกษาของเอกชน ได้แก่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ตั้งกระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศเพื่อรองรับพื้นที่ที่ต้องการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาได้ทั่วถึง

ในปีการศึกษา 2540 มีสถานศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 661 แห่ง เป็นโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา 335 แห่ง และเป็นสถานศึกษาของรัฐ 326 แห่ง สถานศึกษาทั้ง 661 แห่งนี้ จะตั้งกระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ จำนวนโรงเรียนมากขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรในแต่ละจังหวัด จังหวัดที่มีจำนวนประชากรมากก็จะมีการจัดตั้งโรงเรียนในจังหวัดนั้นมาก เช่น กรุงเทพมหานคร เป็นจังหวัดที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดจะมีโรงเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดนี้มากที่สุดเช่นกันคือ 136 แห่ง เป็นโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา 103 แห่ง เป็นสถานศึกษาของรัฐ 33 แห่ง จังหวัดที่มีโรงเรียนอาชีวรองลงไป ได้แก่ นครศรีธรรมราช มี 29

แห่ง สงขลา มี 26 แห่ง ชลบุรี 24 แห่ง นครราชสีมา มี 20 แห่ง ขอนแก่น มี 19 แห่ง และ เชียงใหม่ มี 17 แห่ง

การจัดการอาชีวศึกษาเอกชนระหว่างปีการศึกษา 2536 – 2540

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้ช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดการอาชีวศึกษาจำนวนมากเกือบครึ่งหนึ่งของการจัดการอาชีวศึกษาทั้งประเทศ โดยพิจารณาได้จากจำนวนนักเรียนต่อนักศึกษาที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเอกชนเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนในสถานศึกษาของรัฐ ในปีการศึกษา 2540 มีนักเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชน ร้อยละ 42.8 ในสถานศึกษาของรัฐ ร้อยละ 57.2 (สถิติการศึกษาเอกชน, 2540 : 73) แต่ในความเป็นจริงแล้วโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้แก่นักเรียนได้จำนวนมากกว่าจำนวนนักเรียนที่มีอยู่ในโรงเรียนปัจจุบัน ซึ่งแสดงว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษายังมีนักเรียนไม่เต็มความจุที่โรงเรียนสามารถรับได้ นอกจากนั้นในแต่ละปีการศึกษายังมีการจัดตั้งโรงเรียนแห่งใหม่ มีการเพิ่ม/ขยายหลักสูตรในโรงเรียนที่จัดตั้งอยู่แล้วทั้งของรัฐและเอกชน เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้จำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียนลดน้อยลงด้วย

สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษานั้นมีการจัดตั้งโรงเรียน และการเพิ่ม/ขยายหลักสูตรเป็นประจำทุกปี ดังจะเห็นได้จากจำนวนโรงเรียนและจำนวนนักเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2536 ถึง ปีการศึกษา 2540 จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษา รายละเอียดตามตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 2.3 จำนวนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2536 – 2540

หลักสูตร	จำนวนโรงเรียนปีการศึกษา				
	2536	2537	2538	2539	2540
ปวช. 1-3	99	92	98	88	83
ปวท. 1-2	11	9	5	5	4
ปวส. 1-2	23	22	25	30	28
ปวช. 1-3, ปวท. 1-2	17	9	4	3	2
ปวช. 1-2, ปวส. 1-2	90	115	157	189	214
ปวท. 1-2, ปวส. 1-2	5	5	4	-	1
ปวช. 1-3, ปวท. 1-2, ปวส. 1-2	61	49	15	7	3
รวม	306	301	308	322	335

เอกสารนี้เป็นเอกสารจากตารางที่ 2.3 จะเห็นได้ว่า จำนวนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะลดลงเฉพาะปีการศึกษา 2537 เท่านั้น นอกจากนั้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 ถึงปีการศึกษา 2540 จะมีจำนวนโรงเรียน

เรียนเพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษา ในขณะที่โรงเรียนที่สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค มีจำนวนลดลงทุกปีการศึกษา

ตารางที่ 2.4 จำนวนนักเรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ระยะเวลาปีการศึกษา 2536-2540

หลักสูตร	จำนวนนักเรียนนักศึกษา				
	2536	2537	2538	2539	2540
ปวช.	250,596	270,437	285,627	297,533	291,435
ปวช. 1	102,008	105,517	110,959	114,894	104,143
ปวช. 2	75,648	88,305	91,273	95,226	98,189
ปวช. 3	72,939	76,615	83,395	87,413	89,103
ปวท.	15,098	6,831	1,920	704	385
ปวท. 1	7,522	1,897	460	287	175
ปวท. 2	7,576	4,934	1,460	417	210
ปวส.	58,661	86,981	116,379	144,120	174,635
ปวส. 1	33,267	52,912	65,374	81,047	94,413
ปวส. 2	25,394	34,069	50,466	61,682	78,834
ปวส. 3			539	1,391	1,388
รวม ปวช., ปวท., ปวส.,	324,354	364,249	403,926	442,357	466,455

จากตารางที่ 2.4 จะเห็นได้ว่า ตั้งแต่ปีการศึกษา 2536 ถึงปีการศึกษา 2540 จำนวนนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษา ในขณะที่จำนวนนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค มีจำนวนลดลงทุกปีการศึกษา แต่เมื่อรวมจำนวนนักเรียนทุกหลักสูตรแล้ว นักเรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาเอกชนในปีการศึกษา 2541

ในปีการศึกษา 2541 มีการจัดตั้งโรงเรียนใหม่ และการขอเพิ่มต่อขยายหลักสูตรในโรงเรียนที่จัดตั้งอยู่แล้วเกือบจะทุกเขตการศึกษา (ยกเว้นเขตการศึกษา 7 ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง) เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั่วประเทศมีการเปลี่ยนแปลงดังนี้

1. การจัดตั้งโรงเรียนใหม่ มีการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเพื่อเปิดทำการสอนในปีการศึกษา 2541 จำนวน 12 แห่ง เป็นการจัดตั้งโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร 2 แห่ง และจัดตั้งในส่วนภูมิภาค 10 แห่ง

2. การเพิ่มต่อขยายหลักสูตร มีโรงเรียนขอเพิ่มต่อขยายหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 52 แห่ง เป็นการ เพิ่มต่อขยายหลักสูตรของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 14 แห่ง และโรงเรียนในส่วนภูมิภาค 38 แห่ง (รายละเอียดในภาคผนวก)

จากการที่ประเทศไทยประสบปัญหาทางเศรษฐกิจมาตั้งแต่ปี 2540 ได้ส่งผลกระทบต่อการจัดการอาชีวศึกษาเป็นอย่างมาก ทำให้จำนวนนักเรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาลดลงมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 ที่มีนักเรียนต่อนักศึกษาจะต้องลาออกจากสถานศึกษากลางคัน และส่งผลกระทบต่อเนื่องมาถึงปีการศึกษา 2541 แม้ว่ารัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้วยการเพิ่มเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาให้เป็นกรณีพิเศษในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2540 แล้วและโรงเรียนได้ให้ความช่วยเหลือด้วยการให้ผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียน และให้ทุนการศึกษา แล้วก็ตาม ก็ยังไม่เพียงพอต่อการแก้ปัญหาการลาออกจากสถานศึกษากลางคันเนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักเรียนที่ลดลงจากปีการศึกษา 2540 เป็นจำนวนมาก ดังแสดงในตารางที่ 2.5

ตารางที่ 2.5 เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาระหว่างปีการศึกษา

หลักสูตร	ปีการศึกษา 2540			ปีการศึกษา 2541			เพิ่ม/(-)ลด	
	รวม	กทม.	ภูมิภาค	รวม	กทม.	ภูมิภาค	2540-2541	ร้อยละ
ปวช.	147.726	60.183	87.547	130.469	52.659	77.810	-17.257	-11.68
ปวส.	112.399	28.375	84.024	88.826	26.734	62.092	-23.573	-20.97
รวม	260.125	88.558	171.567	219.295	79.393	139.902	-40.830	-15.70

หมายเหตุ จำนวนนักเรียนได้มาจาก สข. 21 ปีการศึกษา 2540 และ 2541 จำนวน 166 ฉบับ

จำนวนนักเรียนที่แสดงในตารางที่ 5 ได้มาจากแบบแสดงรายงานกิจการของโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา (สข. 21) ประจำปีการศึกษา 2541 ที่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้ส่งรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนทราบแล้ว จำนวน 166 แห่ง (เมื่อ 7 สิงหาคม 2541) จากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั้งหมด 335 แห่ง (ปีการศึกษา 2540) คิดเป็นร้อยละ 49 ซึ่งเป็น สข.21 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร 58 แห่ง จากโรงเรียนในกรุงเทพมหานครทั้งหมด 103 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 56 และเป็น สข.21 ของโรงเรียนในภูมิภาค 108 โรง จากโรงเรียนในภูมิภาคทั้งหมด 232 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 46 และได้นำจำนวนนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ส่งแบบ สข. 21 ปีการศึกษา 2541 เปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนของโรงเรียนนั้น เมื่อปีการศึกษา 2540

จากตารางที่ 2.5 จะเห็นได้ว่า จำนวนนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในปีการศึกษา 2541 ลดลงจากปีการศึกษา 2540 จำนวน 17.257 คน คิดเป็นร้อยละ 11.68 และจำนวนนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในปีการศึกษา 2541 ลดลงจากปีการศึกษา 2540 จำนวน 23.573 คน คิดเป็นร้อยละ 20.97 และเมื่อนักเรียนทั้ง 2 หลักสูตรแล้วจำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2541 ลดลงจากปีการศึกษา 2540 จำนวน 40.830 คน คิดเป็นร้อยละ 15.70

เนื่องจากจำนวนนักเรียนมีนำมาแสดงในตารางที่ 5 ได้มาจากโรงเรียนเอกชนเพียง 166 แห่งเท่านั้น จึงมีความเป็นไปได้ว่าเมื่อได้ข้อมูลจากทุกโรงเรียนแล้ว จำนวนนักเรียนในปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาอาจไม่ลดลงจากปีการศึกษา 2540 มากนัก

การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน

การส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา ในระบบโรงเรียน ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้ดำเนินการมีอยู่หลายรูปแบบ เช่น

1. การสนับสนุนการจัดตั้งสถานศึกษาเอกชน (โครงการเงินกู้ 20.000 บาท)
2. การประสานแผนการรับนักเรียน
3. การประกันคุณภาพและรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา
4. การพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
5. การส่งเสริมสนับสนุนงานกิจการนักเรียน/นักศึกษา
6. การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
7. การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ประวัติความเป็นมาของการศึกษาเอกชน

ตามประวัติการศึกษาของเอกชน เอกชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษานับตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย โดยจัดในวัด วัง บ้าน ในสมัยต่างๆ ขณะมีขงชั้นนารีชาวอเมริกันเข้ามาเผยแพร่ ศาสนาและสอนหนังสือให้ประชาชนที่สนใจด้วย ทำให้โรงเรียนราษฎร์เป็นที่กล่าวถึงของชาวไทยเป็นอย่างยิ่ง ในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้นำระบบการศึกษาแบบตะวันตกเข้ามาจัดในประเทศไทยและให้โอกาสเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ในต้นรัชสมัยรัชกาลที่ 6 ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเซนต์คัคกี เป็นโรงเรียนนุคคูล โดยควบคุม ดูแลตรวจการของกระทรวงศึกษาธิการ ในปีพ.ศ. 2461 (วันที่ 10 กุมภาพันธ์) ได้มีการประกาศพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ ฉบับแรก และมีการเปลี่ยนชื่อจากโรงเรียนนุคคูล เป็นโรงเรียนราษฎร์ (ยังได้มีการออกพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์อีกหลายฉบับ พ.ศ. 2525 ได้เปลี่ยนเป็นโรงเรียนเอกชน) อยู่ภายใต้ความควบคุมดูแลตรวจการของกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิสามัญศึกษาของโรงเรียนราษฎร์ ในช่วงนี้รัฐได้ให้ความสำคัญแก่กิจการศึกษาระดับสูง ได้เปิดโอกาสให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจการการศึกษาของชาติ

ในวันที่ 1 ตุลาคม 2515 คณะปฏิวัติได้ประกาศให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นส่วนที่ราชการที่มีฐานะเป็นกรม ๆ หนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ดูแล ควบคุม และส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชนระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

ในช่วง พ.ศ. 2518 ถึง 2519 ซึ่งเป็นช่วงต้น ๆ ของการศึกษาเอกชน มีเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงโฉมหน้าของโรงเรียนเอกชนหลายประการ อันเนื่องมาจากที่โรงเรียนเอกชนมีสภาพที่ถูกควบคุมด้วยข้อจำกัดโดยสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป โรงเรียนเอกชนจึงแสวงหาทิศทางใหม่เพื่อความอยู่รอด เพื่อเพิ่มทุนประสิทธิภาพ ให้สามารถแข่งขันกับโรงเรียนของรัฐบาล และได้กำไร โดยจัดการศึกษาเน้นไปทางด้านที่ไม่ใช่การศึกษาภาคบังคับ ได้แก่ระดับอนุบาล อาชีวศึกษา และมีการหาเงินเข้าโรงเรียนโดยวิธีการอื่นซึ่งโรงเรียนที่มุ่งแสวงหากำไร ไม่ได้มาตรฐาน ก็ต้องเลิกกลับไป แต่โรงเรียนที่ได้มาตรฐานสูงก็เป็นที่นิยมของผู้ปกครอง

อย่างไรก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้เร่งรัดให้ความช่วยเหลือพัฒนาการศึกษาของเอกชนในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อให้โรงเรียนเอกชนเท่าเทียม หรือเหนือกว่าโรงเรียนรัฐบาลจัดสำนักงานคณะกรรมการเพื่อการศึกษาเอกชนได้กำหนดจุดเน้นของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนระยะที่ 7 โดยมุ่งเน้นในเรื่องการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนเอกชนทุกระดับ ทุกประเภท ให้โรงเรียนพัฒนาตนเองประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอตลอดจนการส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนสามารถดำรงกิจการได้ด้วยพึ่งตนเองให้มากที่สุด และส่งเสริมให้เอกชนเข้าร่วมจัดการศึกษาในวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในรูปแบบของโรงเรียนการศึกษานอกระบบรวมทั้งโรงเรียนเอกชนการกุศลประเภทการศึกษาสงเคราะห์

ปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้แบ่งส่วนราชการเป็น 9 กองคือ

1. สำนักเลขานุการกรม
2. กองทะเบียน
3. กองโรงเรียนสามัญศึกษา
4. กองทุนและสวัสดิการ
5. กองโรงเรียนอาชีวศึกษา
6. กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ
7. กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ
8. กองนโยบายและแผน
9. หน่วยศึกษานิเทศก์

อัตรากำลังในสำนักงานส่วนกลาง จำนวน 394 คน ศึกษานิเทศก์ ปฏิบัติราชการที่

เอกสาร สำนักงานพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษาทั้ง 12 เขต จำนวน 57 คน และข้าราชการครูที่ทำการสอนในโรงเรียนเอกชนการกุศล จำนวน 934 คน เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน นับว่าประสบผลสำเร็จเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ทางฝ่ายโรงเรียนเอกชนได้ให้ความร่วมมือในการสนับสนุน ส่งเสริมของทางรัฐบาลเป็นอย่างดี รัฐบาลมีนโยบายผ่อนปรนและลดระเบียบ กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ มุ่งส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนและของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาผ่านกระบวนการปฏิรูปการศึกษา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 นอกจากนี้การมีพิเศษเยี่ยมชมโรงเรียนเอกชนของผู้บริหารตั้งแต่ระดับหัวหน้าฝ่าย 1 กลุ่มขึ้นไป เพื่อให้ขวัญและกำลังใจ และการกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ฉบับที่ 8 (2540 ถึง 2544) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะเน้นการพัฒนาบุคลากรให้เป็นผู้นำทางวิชาการ สามารถบริการโรงเรียนตามความต้องการในการพัฒนาที่แท้จริง ส่งเสริมให้เรียนเป็นนิติบุคคล พัฒนาคุณภาพและคุณธรรมของนักเรียนได้อย่างเป็นเลิศ

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้ตระหนักถึงการให้เอกชนสามารถพัฒนาขีดความสามารถพัฒนาขีดความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ ซึ่งคาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการศึกษาของชาติโดยส่วนรวม

นโยบายและแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนภาพความสำเร็จหรือความคาดหวัง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีศักยภาพ มีวัฒนธรรมในการทำงาน มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกล มีประสิทธิภาพในการบริหารและการจัดการ สามารถสนับสนุนส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชนให้เด็กด้อยโอกาสได้รับความเสมอภาคทางการศึกษา ให้โรงเรียนเอกชนพัฒนา มาตรฐานคุณภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็น ที่ยอมรับทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และ ระดับสากล ให้โรงเรียนเอกชนจัดการศึกษาได้สนองความต้องการของบุคคล สนองตอบการพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนาประเทศให้เอกชนร่วมจัดและร่วมลงทุนแบ่งเบาภาระกิจการจัดการศึกษาของรัฐได้มากขึ้น ทั้งนี้ บนพื้นฐานของความพึงพอใจและขวัญกำลังใจของครูและบุคลากร ความเป็นอิสระความคล่องตัวของโรงเรียนและใช้การร่วมลงทุนทางการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จะสานต่องานเดิมและเร่งรัดส่งเสริมการศึกษาเอกชนตามนโยบายของรัฐ และนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ มุ่งเน้นให้เป็นปีแห่งการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปีแห่งการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารและปีแห่งการส่งเสริมการลงทุนทางการศึกษาโดยกำหนดนโยบายเป็นกรอบการดำเนินงานไว้ 8 ประการคือ

1. เร่งรัดส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา และประกันคุณภาพการศึกษา ให้โรงเรียนเอกชนทุกระดับ ทุกประเภท สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ มีมาตรฐานคุณภาพตามเกณฑ์ที่ การศึกษาเอกชนกำหนดหรือมาตรฐานกำหนด โดยจัดทำเป็นเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ

โรงเรียนให้ครบทุกประเภท ส่งเสริมให้สมาคมแยะชมรมการศึกษาเอกชนโรงเรียนเอกชน รวมทั้ง กลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ ให้มีบทบาทในการพัฒนาและรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ให้โรงเรียน อย่างน้อยร้อยละ 10 ได้รับการประเมิน และได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพในปี 2539 และได้รับการรับรองมาตรฐานครบถ้วนทุกโรงเรียน ภายในสิ้นแผนพัฒนาฉบับที่ 8

2. เร่งดำเนินการเกี่ยวกับบัตรอุดหนุนค่าเล่าเรียน ให้นักเรียนระดับอนุบาล ถึง ม.1 ในโรงเรียนเอกชนการกุศล ได้รับบัตรอุดหนุนค่าเล่าเรียนทุกคน ในปี 2539 และขยายผลไประดับ ม.2 ถึง ม.ปลาย ตลอดจนโรงเรียนเอกชนอื่น ๆ ในปีต่อ ๆ ไป

3. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกองทุนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อครู โรงเรียน และ สวัสดิการ จัดเงินทุนหมุนเวียนให้คู่ตามประสงค์ เร่งประชาสัมพันธ์กองทุนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเพิ่มเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนตามสถานการณ์ที่จำเป็น

4. ส่งเสริมการลงทุนและการระดมทุนเพื่อการจัดการศึกษาเอกชนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งการเร่งรัดวางแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนทั้งระยะสั้นและระยะยาววางแผนการลงทุนทางการศึกษาการส่งเสริมให้ผู้แทนโรงเรียนเอกชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการศึกษาในทุกระดับ การสนับสนุนด้านเงินทุน และการปรับปรุงพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน รวมทั้งกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอกชนมีความมั่นใจและร่วมลงทุนทางการศึกษามากขึ้น

5. เร่งรัดส่งเสริมการพัฒนาครูโรงเรียนเอกชน ให้ครูได้รับการฝึกอบรมอย่างน้อย 1 ครั้ง ใน 2 ปี พัฒนาประสิทธิภาพการนิเทศการศึกษา และส่งเสริมการปฏิรูปการสอน เพื่อพัฒนาความเป็นเลิศ ของ โรงเรียนและนักเรียนในทุก ๆ ด้าน

6. ส่งเสริมโรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย กิจกรรมพัฒนาสุขภาพพลานามัยและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมป้องกันการค้าสารเสพติด โรคเอดส์ และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนพิเศษ

7. เร่งรัดส่งเสริมโรงเรียนเอกชนในโครงการพระราชดำริ โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา โรงเรียนเอกชนการศึกษาพิเศษ และการศึกษาสงเคราะห์ รวมทั้งโรงเรียนสอนศาสนา ทั้งด้านบุคลากร ด้านวิชาการ และงบประมาณ

8. ปรับโครงสร้างและพัฒนาระบบงานของสำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเสริมสร้างวิสัยทัศน์และวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากร ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสำนักงาน การให้ข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ รวมทั้งบำรุงขวัญกำลังใจบุคลากรในทุกระดับเพื่อให้สำนักงานสามารถสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารนโยบาย การศึกษาเอกชน ปีงบประมาณ 2539 (8 ด้าน) เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 1.5 ด้านการส่งเสริมการพัฒนามาตรฐาน คุณภาพและประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียน เอกชน

2. ด้านการเร่งรัดบัตรอุดหนุนค่าเล่าเรียน
3. ด้านเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกองทุน
4. ด้านการส่งเสริมการลงทุนและระดมทุนเพื่อจัดการศึกษาเอกชน
5. ด้านการพัฒนาครู พัฒนาการนิเทศ และส่งเสริมการปฏิบัติการสอนเพื่อความเป็นเลิศ
6. ด้านการส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาประชาธิปไตย สุขภาพพลานามัย และคุณภาพ

ชีวิต

7. ด้านการเร่งส่งเสริมโรงเรียนในพระราชดำริ โรงเรียนเอกชนการศึกษาพิเศษการศึกษา
สงเคราะห์

8. ด้านการพัฒนาโครงสร้างระบบงานและประสิทธิภาพการบริหาร

แนวทางสำคัญในการดำเนินการตามนโยบาย

1. นโยบายการส่งเสริมด้านการพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา

1. สร้างและพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนทุกประเภท
2. สนับสนุนให้โรงเรียนพัฒนาตนเองตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด และ ให้กลุ่มโรงเรียน มีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพและเกื้อกูลกันในการดำเนินกิจการ
3. ส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชน ได้รับการประเมินและรับรองมาตรฐานคุณภาพจากสถาบันมาตรฐานอื่น ๆ หรือสมาคมกลุ่มวิชาชีพมากขึ้น

4. ประเมินและรับรองมาตรฐานคุณภาพและประกันคุณภาพ

2. นโยบายเร่งรัดบัตรอุดหนุนค่าเล่าเรียน

5. ทบทวนหลักการและเพิ่มจำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่รับบัตรอุดหนุนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะ โรงเรียนที่เก็บค่าเล่าเรียนต่ำ

6. ติดตามและวิจัยการประเมินผลการใช้บัตรอุดหนุนค่าเล่าเรียนอย่างต่อเนื่อง

3. นโยบายด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารกองทุน

7. ปรับระบบเร่งรัดการบริหารและประชาสัมพันธ์ เงินกองทุนสงเคราะห์ และสวัสดิการ

8. ดำเนินการเรื่องเงินทุนหมุนเวียนให้ยึดตามวัตถุประสงค์ ยุติธรรมและทั่วถึง

9. กำหนดเกณฑ์วิธีการเงื่อนไขการกู้ยืมและประชาสัมพันธ์กองทุนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้เอกชนร่วมลงทุนจัดการศึกษา และให้นักเรียน ได้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

10. เพิ่มเงินทุนอุดหนุนเพื่อการพัฒนาครูใหญ่และครู และการปฏิรูปการสอน

4. นโยบายด้านการส่งเสริมการลงทุนและการระดมทุนเพื่อการศึกษาเอกชน

11. วางแผนการจัดการศึกษาระยะ 5 ปี และระยะ 15 ปี จัดทำแผนลงทุนทางการศึกษา และให้ชมรมการศึกษาเอกชน มีบทบาทในการวางแผนการจัดการศึกษาในระดับกระทรวงและระดับชาติ

12. สนับสนุนการจัดตั้งสถานศึกษาและสถาบันฝึกอบรมวิชาชีพสาขาที่ขาดแคลน และสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานเอกชน

13. ส่งเสริมให้ชุมชนที่จัดตั้งใหม่ จัดตั้งสถานศึกษาในชุมชน โดยองค์กรภาคเอกชน ในชุมชน

14. ปรับปรุง แก้ไขพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 และกฎระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการส่งเสริมการจัดและการลงทุน จัดการศึกษาเอกชน

15. ส่งเสริมเอกชนให้เข้ามารับผิดชอบและดำเนินการ โรงเรียนรัฐบาลที่มีชื่อเสียง (PRIVATIZATION) โดยจ่ายค่าเช่าในราคาที่ถูกให้กับทรัพย์สินที่ได้ลงทุนไปแล้วเพื่อให้การศึกษา มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง มีระบบการบริหารที่ยืดหยุ่น มีประสิทธิภาพ

5. นโยบายด้านการพัฒนาการครู พัฒนาการนิเทศ และ ปฏิรูปการสอน

16. ให้ทุกโรงเรียนจัดทำแผนพัฒนาครูและบุคลากรของโรงเรียน

17. จัดอบรมครูเกี่ยวกับการเรียนการสอนการพัฒนาวิสัยทัศน์และจรรยาบรรณให้ครบถ้วนทุกคนภายใน 2 ปี

18. จัดให้มีคู่มือและสมุดบันทึกการสอนสำหรับครูทุกคน เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน และประเมินประสิทธิภาพการสอนของครู

19. จัดระบบเครือข่ายการนิเทศการศึกษาเอกชนให้กระชับและเชื่อมโยงกันทุกระดับ ถึงระดับ โรงเรียน

20. พัฒนาศักยภาพการนิเทศ ทั้งการพัฒนาศึกษานิเทศก์ การพัฒนาเทคนิควิธีการ และเพิ่มเงินงบประมาณเพื่อการนิเทศ

21. ปฏิรูปการเรียนการสอน เน้นให้นักเรียนได้เรียนอย่างมีความสุข เรียนจากของจริงเรียนด้วยการปฏิบัติ การคิดอย่างเป็นระบบ และการสอนภาษาอังกฤษ

8. นโยบายด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาประชาธิปไตย สุขภาพพลานามัย และคุณภาพชีวิต

22. จัดระบบ กำหนดวิธีการและจัดดำเนินการทุกกิจกรรม

23. พัฒนาคู่มือและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการทุกระดับ

24. จัดให้มีการติดตามและรายงานผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

7. นโยบายด้านการส่งเสริมโรงเรียนในพระราชดำริ

25. สนับสนุนด้านวิชาการ จัดครูช่วยสอน และสนับสนุนงบประมาณ เพื่อการดำเนินการตามความจำเป็น

นโยบายด้านการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารสำนักงาน

26. ปรับโครงสร้างการบริหารระบบงานและเครือข่ายงานในระดับเขต จังหวัด อำเภอและ กลุ่มโรงเรียนให้กระชับชัดเจน
27. จัดสำนักงานอัตโนมัติและบริหารข้อมูลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
28. จัดอบรมเพื่อส่งเสริมด้านจรรยาบรรณ วิชาชีพ และ วัฒนธรรมการทำงาน และการพัฒนาประสิทธิภาพงานของบุคลากร สำนักงานการศึกษาเอกชน ทุกคนภายใน 2 ปี และได้รับการอบรมอย่างน้อย 1 ครั้งในทุก 2 ปี
29. ปรับบรรยากาศสำนักงาน ปรับระบบสวัสดิการและระบบประเมินผลการปฏิบัติงาน ให้เอื้อต่อการสร้างขวัญกำลังใจ และการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการของบุคลากร ในสำนักงานการศึกษาเอกชนการเพิ่ม โอกาสในการลงทุน โดยปรับระบบเร่งรัดบริการเงินกองทุน สงเคราะห์ พัฒนาประสิทธิภาพการบริการและประชาสัมพันธ์ หลักสูตร ปวช; ปวส; ของโรงเรียนเอกชน

โรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนตามตาม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของ กรมอาชีวศึกษา และ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จะรับผู้สำเร็จการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่าเข้าศึกษาเป็นเวลา 3 ปี เมื่อ สำเร็จหลักสูตรนี้แล้วถือว่าเป็นช่างฝีมือในสาขาวิชาที่เรียน ส่วนการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นหลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่องจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อ ผลิตช่างเทคนิคกึ่งวิชาชีพชั้นสูง (SEMIPROFESSION) และเปิดโอกาสให้ผู้ทำงานอยู่แล้วศึกษา เพิ่มเติมได้ รับผู้เข้าเรียนจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือมีวุฒิตามคุณสมบัติที่กำหนดให้โดยมีจุดมุ่ง หมายที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้ประสบการณ์ สามารถปฏิบัติงานในระดับช่างเทคนิคหรือระดับวิชา การได้ นอกจากนี้ยังรับผู้จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) เข้าศึกษาต่อโดยใช้เวลาเรียน 2 ปี หรือ 3 ปีด้วย

ต่อมาเมื่อเดือนกรกฎาคม 2538 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกรอบหลักสูตรการ ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และกรอบหลักสูตรการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชา ชีพชั้นสูง (ปวส.) ของกระทรวงศึกษาธิการเป็นไปในทิศทางและมาตรฐานเดียวกัน โดยกำหนดเป้ าหมายระดับ ปวช. ว่าเป็นการศึกษาที่มุ่งผลิต และ พัฒนาแรงงานระดับทักษะอาชีพสาขาต่าง ๆ ตาม ความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ สำหรับเป้าหมายระดับ ปวส. ได้กำหนดไว้ว่าเป็นการศึกษาที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ ตาม ความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น ระดับ ปวช. มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเป็นแรงงาน ระดับทักษะอาชีพที่ดีโดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ มีความรู้พื้นฐานวิชาสามัญ มีความรู้ความ เข้าใจในเทคโนโลยีทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น มีสุขภาพใจสมบูรณ์แข็งแรงมีทักษะอาชีพจน

สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ มีเจตคติต่องานอาชีพ เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพมีนิสัยรักการทำงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัยในตนเอง

ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น ระดับ ปวส. มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ชำนาญในเฉพาะสาขาวิชาชีพต่าง ๆ โดยมีลักษณะพื้นฐานเหมือนระดับปวช. และ มีส่วนที่เพิ่มเติมจากปวช. คือมีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม หรือ ศึกษาไปต่อระดับที่สูงขึ้น มีทักษะอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทางจนสามารถนำไปประกอบ อาชีพ หรือนำไปพัฒนางานอาชีพได้ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน มีความรับผิดชอบ ชยัน ซื่อสัตย์ ตลอดจนเห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนฐานะพลเมืองดีตามระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.6 การจัดหลักสูตรช่วงกลโรงงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

สาขาวิชาช่วงกลโรงงาน เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ ดังนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาช่วงกลโรงงาน
2. สามารถประกอบอาชีพสาขาวิชาช่วงกลโรงงาน
3. มีความรู้พื้นฐานวิชาสามัญและวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมให้ก้าวหน้าทันต่อเทคโนโลยี

ที่เปลี่ยนแปลงในสาขาวิชาช่างเครื่องกล

4. มีความรู้ในเชิงธุรกิจเกี่ยวกับอาชีพการบริหารความปลอดภัยและซ่อมสร้างบำรุงรักษาเครื่องมือทางด้านอุตสาหกรรม
5. มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ
6. เป็นบุคคลที่อยู่ในสังคมที่รู้จักสิทธิและหน้าที่มีศีลธรรมซื่อสัตย์และอยู่ในระบอบประชาธิปไตย อันมีชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์เป็นประมุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมหลักสูตรประกาศนียบัตร พุทธศักราช 2538 (หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา)

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชา ช่างกลโรงงาน ระดับ ปวช.

ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

หมวดวิชา	รหัส	รายวิชา	ท	ป	น
1. หมวดวิชาพื้นฐาน	20001101	ภาษาไทย 1	2	0	2
	20001201	ภาษาอังกฤษ 1	1	2	2
	20001301	สังคมศึกษา 1	2	0	2
	20001501	คณิตศาสตร์ 1	2	0	2
	20001707	ฟุตบอล	0	2	1
2. หมวดวิชาชีพ					
2.1. วิชาชีพพื้นฐาน	21000001	ทฤษฎีช่างกลทั่วไป	2	0	2
	21000002	งานฝึกฝีมือ 1	0	6	2
	21000004	เขียนแบบเทคนิค 1	1	2	2
	21000005	วัสดุช่าง	2	0	2
	21000014	งานเชื่อมและโลหะแผ่นทั่วไป	0	6	2
	21000021	ความปลอดภัยในงานอุตสาหกรรม	1	0	1
2.2. วิชาชีพเฉพาะ					
2.3. วิชาชีพเลือก					
3. หมวดวิชาชีพเลือกเสรี	20003301	พระพุทธศาสนา 1	2	0	2
4. หมวดกิจกรรม	26004001	กิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 1	0	2	0
รวม			16	20	22

ภาคเรียนที่ 2

หมวดวิชา	รหัส	รายวิชา	ท	ป	น
1. หมวดวิชาพื้นฐาน	20001102	ภาษาไทย 2	2	0	2
	20001202	ภาษาอังกฤษ 2	1	2	2
	20001302	สังคมศึกษา 2	2	0	2
	20001502	คณิตศาสตร์ 2	2	0	2
	20001702	วอลเลย์บอล	0	2	1
2. หมวดวิชาชีพ					
2.1. วิชาชีพพื้นฐาน	21000003	งานฝึกฝีมือ 2	0	6	2
	21000005	เขียนแบบเทคนิค 2	1	2	2
2.2. วิชาชีพเฉพาะ	21021001	ทฤษฎีเครื่องมือกล	2	0	2
	21021005	การวัดละเอียด	1	2	2
	21021006	งานเครื่องมือกลเบื้องต้น 1	0	6	2
2.3. วิชาชีพเลือก					
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	20003302	พระพุทธศาสนา 2	2	0	2
4. หมวดกิจกรรม	26004002	กิจกรรมลูกเสือวิสามัญ	0	2	0
รวม			13	22	21

ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1

หมวดวิชา	รหัส	รายวิชา	ท	ป	น
1. หมวดวิชาพื้นฐาน	20001203	ภาษาอังกฤษ 3	0	2	1
	20001303	สังคมศึกษา 3	2	0	2
	20001401	วิทยาศาสตร์ 1	1	2	2
	20001601	สุขศึกษา 1	1	0	1
2. หมวดวิชาชีพ					
2.1. วิชาชีพพื้นฐาน	20002001	คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	1	2	2
	21000022	การจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม	2	0	2
2.2. วิชาชีพเฉพาะ	21000101	เขียนแบบเครื่องกล 1	1	3	2
	21021002	ทฤษฎีเครื่องมือกล 2	2	0	2
	21021003	ชิ้นส่วนเครื่องกล	2	0	2
	21021007	งานเครื่องมือกลเบื้องต้น 2	0	6	2
2.3. วิชาชีพเลือก					
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	20003303	พระพุทธศาสนา 3	2	0	2
	20003501	คณิตศาสตร์ 3	2	0	2
4. หมวดกิจกรรม		กิจกรรม	0	2	0
รวม			16	17	22

ภาคเรียนที่ 2

หมวดวิชา	รหัส	รายวิชา	ท	ป	น
1. หมวดวิชาพื้นฐาน	20001103	ภาษาไทย 3	2	0	2
	20001204	ภาษาอังกฤษ 4	0	2	1
	20001402	วิทยาศาสตร์ 2	1	2	2
	20001602	วอลเลย์บอล	2	0	2
2. หมวดวิชาชีพ					
2.1. วิชาชีพพื้นฐาน	21000010	งานไฟฟ้าทั่วไป	1	3	2
	21000011	งานอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป	1	3	2
2.2. วิชาชีพเฉพาะ	21021001	เขียนแบบเครื่องกล 2	1	3	2
	21021004	วัสดุช่างกล	1	2	2
	21021006	งานเครื่องมือกลเบื้องต้น 1	2	0	2
2.3. วิชาชีพเลือก	21022309	คณิตศาสตร์เครื่องกล	2	0	2
	21022102	งานเครื่องมือกล 1	0	6	2
	21022110	เครื่องจักรผลิตสมัยใหม่	2	0	2
3. หมวดวิชาเลือกเสรี					
4. หมวดกิจกรรม		กิจกรรม	0	2	0
รวม			13	21	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้ การคัดลอกเผยแพร่โดยไม่อนุญาตจะถือว่าผิดวินัยร้ายแรง

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นปีที่3 ภาคเรียนที่1

หมวดวิชา	รหัส	รายวิชา	ท	ป	น
1. หมวดวิชาพื้นฐาน					
2. หมวดวิชาชีพ					
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน					
2.2 วิชาชีพเฉพาะ					
2.3 วิชาชีพเลือก	21022101	เขียนแบบเครื่องมือกล	1	3	2
	21022103	งานเครื่องมือกล 2	0	6	2
	21022108	งานอบชุบโลหะ	0	6	2
	21022112	พื้นฐานเทคโนโลยี ซี.เอ็น.ซี	1	3	2
2.4 ฝึกงาน					
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	2102207	อุปกรณ์จับยึดเบื้องต้น	0	6	2
	2102210	การผลิตชิ้นส่วนเครื่องมือกลด้วย คมตัด	3	0	3
	21022411	พื้นฐานเทคโนโลยีพลาสติก	3	0	3
4. หมวดกิจกรรม		กิจกรรม	0	2	0
รวม			8	26	16

ภาคเรียนที่ 2

หมวดวิชา	รหัส	รายวิชา	ท	ป	น
1. หมวดวิชาพื้นฐาน					
2. หมวดวิชาชีพ					
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน					
2.2 วิชาชีพเฉพาะ					
2.3 วิชาชีพเลือก	21022104	งานเครื่องมือกล 3 (0-6-2)	0	12	2
	21022209	งานซ่อมบำรุงเครื่องกล (0-6-2)	0	12	2
	21022310	กลศาสตร์เครื่องกล (2-0-2)	0	6	2
2.4 ฝึกงาน	21002901	ฝึกงาน	.	.	4
3. หมวดวิชาเลือกเสรี					
4. หมวดกิจกรรม		กิจกรรม	0	2	0
รวม			8	26	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (มานิต. มานิตเจริญ. 2535 : 219) ได้ให้ความหมายของคำว่าคุณลักษณะไว้ว่า คุณลักษณะหมายถึงเครื่องหมายแห่งความดี สิ่งที่เป็นลักษณะประจำ ลักษณะที่ดีให้คุณ

คุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา

การผลิตบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการแรงงานระดับกลาง ส่วนใหญ่เป็นหน้าที่ของกรมอาชีวศึกษาที่จะต้องตรวจสอบแนวโน้มทิศทางการความต้องการแรงงาน การตรวจสอบจะต้องจัดทำในลักษณะของงานวิจัย ซึ่งมีทั้งการหาข้อมูล ความต้องการแรงงานโดยตรง โดยสอบถามความต้องการของอุตสาหกรรม และสถานประกอบการอื่น ๆ ที่เปิดดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังต้องศึกษาแนวโน้มการเติบโตของอุตสาหกรรม และการจ้างงานแนวทางใหม่ ๆ อาชีพใหม่ ๆ เพื่อจะได้เตรียมคนไว้ล่วงหน้าในปริมาณที่พอเพียง

การอาชีวศึกษา จะสนองความต้องการ กำลังคนของตลาดแรงงานได้ จำเป็นต้องวิเคราะห์ความต้องการของสถานประกอบการ สิ่งที่คุณจบอาชีวศึกษาจะต้องมีเพิ่มเติมจากวิชาความรู้ คือ คุณธรรมและจรรยาบรรณ

การฝึกงานหรือการทำโครงการ หรือการทำโครงการวิชาชีพ

1. ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานหรือฝึกปฏิบัติในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขา หรือทำโครงการหรือโครงการวิชาชีพกำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต ยกเว้นผู้เรียนตามโครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนา ส่วนที่ผู้เรียนในระบบทวิภาคีทำโครงการ หรือโครงการวิชาชีพ

2. การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

3. ภาคเรียนที่มีการฝึกงานให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่า ของภาคเรียนปกติ

การเข้าเรียน

พื้นฐานความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าเรียนให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวด วิชาชีพ และหมวดวิชาชีพเลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทและสาขาวิชา ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง

1. ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00
2. เข้าร่วมกิจกรรมผ่านการประเมินทุกภาคเรียน
3. สำหรับนักเรียนในระบบทวิภาคี ต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือ

กิจกรรม

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังค่านิยม ส่งเสริมการทำงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทุนบูรณาการขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม วินัยในตนเอง โดยการคิดวิเคราะห์ วางแผน ลงมือปฏิบัติและประเมินผล

ความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 กรมอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญ สำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทนต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
2. เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญเฉพาะทาง สามารถนำไปประกอบอาชีพ และพัฒนางานอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจและมั่นในงานอาชีพ รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ ได้ดี
4. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่เรียน-มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและการแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพ กายใจ สมบูรณ์แข็งแรง
6. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงานทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลป วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
7. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ปฏิบัติคนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2531

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นหลักสูตร 3 ปี การศึกษาต่อจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมุ่งที่จะให้การศึกษา และฝึกอบรมทักษะวิชาชีพให้ผู้สำเร็จการศึกษาจะมีความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะดังนี้

1. ความรู้พื้นฐานทางวิชาชีพ หมายถึงการมีความรู้ขั้นพื้นฐานรอบด้านในสาขาวิชาชีพของผู้เรียนเพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ในงานใหม่ของผู้ประกอบการได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

2. การใช้ภาษา สถานประกอบการต้องการคนที่อ่านคู่มือภาษาอังกฤษได้ ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษากลางของโลกไปแล้ว คู่มือเครื่องจักรต่าง ๆ จะเขียนในรูปภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นคู่มือการการใช้การบำรุงรักษา หรือรายละเอียดเครื่องจักรต่าง ๆ ผู้ที่ทำงานกับเครื่องจักรต่างจำเป็นต้องมีความเข้าใจในภาษาอังกฤษถึงขั้นใช้งานได้

3. บุคลิกภาพ บุคลิกภาพของผู้จบอาชีวศึกษายังดีด้อยกว่าผู้จบการศึกษาแขนงอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลิกภาพ การแสดงความคิดเห็น มีความถนัดเฉพาะการฟัง คอรับฟังคำสั่งอย่างเดียว เวลาพูดจะมีลักษณะพูดโผงผางตรงไป ตรงมา

4. มนุษย์สัมพันธ์เป็นสิ่งที่สถานประกอบการเน้นให้ความสำคัญยิ่ง เพราะการทำงานจะต้องทำกันเป็นทีม ระบบงานจึงจะบรรลุเป้าหมาย

5. คุณธรรม สถานประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับคุณธรรมเป็นอันดับแรก วิชาการเป็นด้านรองลงไป โดยให้เหตุผลว่า ความรู้ในด้านวิชาการต่าง ๆ นั้นสามารถฝึกฝนเพิ่มเติมจากโรงงานได้ และเทคโนโลยีที่เข้ามาใหม่ ๆ ตลอดเวลา แต่เรื่องของบุคลิกภาพ มนุษย์สัมพันธ์ ถ้าไม่มีมาตั้งแต่ต้นก็ยากที่จะเปลี่ยนแปลง การรับคนเข้าทำงานและให้ออกจากงานเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายสูงและส่งผลกระทบต่อด้านจิตใจ สถานประกอบการจึงมักจะกีดกันให้ลูกขาดคุณธรรมที่มาสัมภาษณ์ออกตั้งแต่ขั้นการสัมภาษณ์เข้าทำงาน

ดังนั้นผลผลิตของสถานศึกษา คือผู้จบการศึกษาและในทางย้อนกลับสถานศึกษาก็จะเกิดความชำนาญในการผลิตนักศึกษาเพิ่มขึ้น เกิดความภาคภูมิใจในภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากสังคม ผู้นำผลผลิตของสถานศึกษาไปใช้คือสถานประกอบการ และอุตสาหกรรมย่อมคาดหวังว่าสถานศึกษาจะผลิตนักอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพมีความรู้คู่คุณธรรม สถานศึกษาจึงมีภาระผูกพันที่จะต้องฝึกทักษะ ประสพการณ์ ความสามารถทางวิชาการ และระเบียบวินัยให้นักศึกษามีติดตัวไป เพราะสถานประกอบการมีความหวังด้านระเบียบวินัยและจริยธรรมในระดับที่สูงกว่าความคาดหวังทางวิชาการ ซึ่งเป็นความรู้ที่สถานประกอบการต้องนำมาฝึกอบรมใหม่ สถานประกอบการต้องการเพียงพื้นฐานความรู้จากสถานศึกษาเท่านั้น

สถานศึกษาจะสามารถคาดคะเนความต้องการของสถานประกอบการได้ใกล้เคียงความจริง เมื่อสถานศึกษาได้ปฏิบัติงานส่งเสริมการศึกษาคบคู่ไปกับการเรียนการสอนโดยการจัด กิจกรรมหลายประเภท เช่น จัดให้มีการวิจัยหรือการศึกษาความต้องการกำลังคนอาศัยการฝึกหัดงาน การปลูกฝังวินัยให้นักศึกษาพร้อม ๆ กับการสร้างทักษะความรู้ จัดให้นักศึกษาและอาจารย์ได้มี

โอกาสเยี่ยมชมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อเรียนรู้โลกของการทำงาน และบรรยากาศพัฒนาการศึกษา เมื่อนำข้อมูลย้อนกลับมาปรับระบบการเรียนการสอน ให้สนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป (วีรพันธ์ สิทธิพงศ์. 2538 : 3 - 12) ได้ระบุถึงคุณลักษณะของนักเรียนนักศึกษา อาชีวศึกษาดังนี้

1. มีความรู้ และทักษะในวิชาที่ศึกษาได้ฝึกปฏิบัติงานสามารถผลิตผลผลิตจริงได้
2. มีความรับผิดชอบต่อสังคม เข้าใจสังคม และให้บริการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
3. มีทักษะในการดำเนินงานทางวิชาชีพ เช่น รู้จักการจัดการต้อนรับแขกที่มาหาการบริหารงานโดยสถาบันจะจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฝึกทักษะที่ให้แก่นักเรียน เช่น กิจกรรมสหกรณ์ กิจกรรมการรับงานจากภายนอก

4. ความรับผิดชอบในคุณธรรม เกิดความซื่อสัตย์ซจริต มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมทั้งในแง่ของคุณธรรม ศิลธรรม จริยธรรม และมีพละนามัยสมบูรณ์ มีวินัยและนิสัยใจคอที่ดี ซึ่งจะได้รับการยกย่องพละนามัยและมีสำนึกของความเป็น “ผู้ใหญ่”

สำหรับสุชาดา สุขสวัสดิ์ ณ อุรุยา (2528 : 105 - 108) ได้บรรยายเรื่องกระบวนการคัดเลือกบุคคลในธุรกิจเอกชนในการสัมมนาเรื่อง การพัฒนาบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจัดโดยทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อกันยายน 2528 โดยเห็นว่าธุรกิจเอกชนมีการแข่งขันสูง การคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน จึงต้องละเอียดเพื่อให้บริษัทธุรกิจนั้นพอใจที่สุด โดยระบุว่าไม่มีมาตรฐานการคัดเลือกแน่นอนตายตัว แต่จะกำหนดคุณลักษณะสำคัญ ๆ ไว้ (ได้จากการบรรยายและการอภิปราย) ดังนี้

1. มีความรู้ด้านภาษามากกว่า 1 ภาษา อาจเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ตามลำดับ
2. มีความรู้พิเศษอื่น ๆ เช่นพิมพ์ดีดอื่น ๆ ขวเลข การขับรถ ถ้าเป็นชายต้องผ่านการเกณฑ์ทหารแล้ว
3. ต้องเป็นคนที่มีความสามารถกว้างไกล คือ มองการไกล สามารถเจาะมุมได้กว้างและลึก มองเห็นความเป็นไปค่อนข้างชัดเจน
4. ต้องเป็นคนที่มีความคิดริเริ่ม รู้จักมองในสิ่งที่แปลกใหม่ และนำมาประยุกต์ใช้เป็น
5. ต้องเป็นคนที่รู้จักนำสิ่งใหม่ ๆ มาใช้ในงาน
6. ต้องเป็นคนที่มีความกระตือรือร้น ของมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
7. ต้องเป็นคนที่รู้จักต่อสู้ในงาน มีความตั้งใจดี
8. มีความสามารถในการตัดสินใจดี มีความเป็นผู้นำสูง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
9. ไม่มองโลกในทางเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัยสงขลา ซึ่งอนุญาตให้พิมพ์และเผยแพร่ได้โดยไม่คิดค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีที่มีการนำเอกสารไปใช้ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควรพิจารณาถึงคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นเบื้องต้นก่อนที่หน่วยงานหรือสถานประกอบการจะรับเข้าทำงานนับเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ อารีรัตน์ อุดสาทวีวิทยกุล (2528 : 1-3) กล่าวถึงคุณลักษณะของบัณฑิต ทางด้านบริหารธุรกิจที่ตลาดต้องการจะต้องประกอบด้วย

ประการแรก มีความรู้ดี หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับวิชาการ ทางด้านบริหารธุรกิจ ประกอบด้วยความรู้พื้นฐานด้านการจัดการ ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ ความรู้เกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การตลาด การบริหารบุคคล และความรู้ทางสถิติและวิเคราะห์เชิงปริมาณ

ประการสอง มีความชำนาญ เน้นความสามารถ ที่จะนำความรู้มาใช้ในการงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ประการสุดท้าย มีบุคลิกภาพดี มีความซื่อสัตย์ คุณธรรม มีความเชื่อมั่น ขยัน มีไหวพริบ มีมนุษยสัมพันธ์ ให้ความร่วมมือกับหมู่คณะ มีความรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่ม มีความอดทน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับมัลลิกา บุญนาค (2528 : 1-3) และคนอื่นซึ่งได้กล่าวถึงคุณลักษณะของบัณฑิตบริหารธุรกิจที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติไว้ว่า "ต้องเป็นผู้รู้จักเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม รู้งานมีเหตุผล ตรงต่อเวลา มีความคล่องแคล่วในการทำงาน รู้จักกาลเทศะและมีสัมมาคารวะ" และอีกประการหนึ่งสิ่งที่เป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงความพยายาม ความร่วมมือ และความเห็นสอดคล้องซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษาภาครัฐกับสถานประกอบการในการที่จะมุ่งมั่นผลิตผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณลักษณะตามต้องการทั้ง 2 ฝ่าย ก็คือการจัดประชุมสัมมนา เพื่อความร่วมมือระหว่างผู้บริหารผู้บริหารอาชีพ และของนักศึกษา กับผู้บริหารสถานประกอบการและองค์กรเอกชน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการประชุมได้ความคิดเห็นร่วมกันว่า

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาจะต้องประกอบด้วย ความขยัน อดทน ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม มีน้ำใจ มีบุคลิกภาพดี มีความกระตือรือร้น ตรงต่อเวลาอุทิศเวลาให้กับงาน มีความรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่ม สุขภาพแข็งแรง ทำงาน เป็นกะได้ ทำงานเป็นทีม มีความเชื่อมั่นในวิชาชีพ มีทักษะในการผลิตอุตสาหกรรม มีพื้นฐานวิชาชีพที่ได้มาตรฐาน มีการแต่งกายที่เหมาะสม มีความเชื่อมั่นกล้าแสดงออก มีความสำนึกในเรื่องความปลอดภัย และรักษาสภาพแวดล้อม

งานวิเคราะห์และประสานงานตลาดแรงงาน ฝ่ายสถิติวิจัยประเมินผล กองแผนงานกรมอาชีวศึกษา (อ่างใน ชัยวัฒน์ บุญศิวานนท์. 2531 : 16 -19) ได้นำเสนอคุณสมบัติ พิเศษบางประการที่ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีโอกาสในการแข่งขันหางานทำได้ดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1. มีความรู้วิชาการและวิชาชีพเป็นอย่างดี
2. เป็นคนดีมีคุณธรรมให้นายจ้างเกิดความไว้วางใจ
3. บุคลิกท่าทางดี ต้องให้ดูเหมือนบุคคลที่พร้อมจะทำงานได้

5. สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานบางประเภทมีความจำเป็น เช่น รถจักรยานยนต์
6. ความรู้ความสามารถพิเศษ ยังคงเป็นสิ่งที่ยากต้องการ เช่น ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ความรู้คอมพิวเตอร์ ขับรถได้เป็นต้น
7. ถ้าเป็นโสดโอกาสจะดีกว่า เพราะมีความคล่องตัวในการทำงาน เช่น ทำงานเข้ากะได้ ออกต่างจังหวัดได้

คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งก็เป็นสิ่งสำคัญ ที่ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องศึกษาและสำรวจตนเองว่ามีสิ่งที่ยากต้องการหรือไม่ ควรจะปรับปรุงตนเองอย่างไรจึงจะเป็นบุคคลผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่นายจ้างหรือสถานประกอบการต้องการ ซึ่งในที่นี้ขอยกตัวอย่างคุณสมบัติพิเศษของตำแหน่งงานช่างอุตสาหกรรมดังนี้

ช่างกลโรงงาน คุณสมบัติพิเศษหรือเงื่อนไขเฉพาะตำแหน่งคือ คล่องแคล่ว เก่งผ่านงาน เก่งช่างทหาร หรือจบ รด.แล้ว

ช่างยนต์ คุณสมบัติพิเศษหรือเงื่อนไขเฉพาะตำแหน่ง คือ เก่งผ่านงาน ขับรถยนต์ได้ซ่อมรถยนต์ได้ทั้งคัน

ช่างไฟฟ้า คุณสมบัติพิเศษหรือเงื่อนไขเฉพาะตำแหน่ง คือ เก่งผ่านงาน มีรถจักรยานยนต์ ทำงานเป็นกะได้

ส่วนอาหาร จันทวิมล (2533 – 3 : 7) กล่าวถึงความต้องการของตลาดแรงงานจากการ อาชีวศึกษาไว้ว่า องค์กรประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือผูกพันกับตลาดแรงงานของการอาชีวศึกษามี ดังนี้

1. นักเรียนนักศึกษา

1.1 ด้านความรู้และทักษะ สิ่งในตลาดแรงงานต้องการได้แก่

- 1 ได้คะแนนเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป
- 2 สาขาวิชาที่ศึกษาตรงกับความต้องการของบริษัท
- 3 มีความรู้ทางธุรกิจ และการจัดการ
- 4 เก่งคำนวณ
- 5 ภาษาอังกฤษ การอ่านคู่มือ และการพูดการฟัง
- 6 รู้คอมพิวเตอร์
- 7 เกือบปฏิบัติ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้
- 8 รู้วิธีการทำงานกับผู้อื่น มีหลักจิตวิทยา
- 9 ความสามารถพิเศษ
- 10 รู้วิธีเขียนใบสมัคร จดหมายสมัครงาน การพูดโทรศัพท์ การใช้ภาษาในการสอบสัมภาษณ์

1.2 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณสมบัติเสริม

- 1 อุดมและขยัน
- 2 มีวินัย
- 3 ซื่อสัตย์ สุจริต
- 4 มีน้ำใจ
- 5 มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่
- 6 ตรงต่อเวลา
- 7 บุคลิกภาพดี
- 8 มีเจตคติที่ดีต่องาน
- 9 ปรับตัวในการทำงานกับผู้อื่น
- 10 ความเป็นผู้นำ
- 11 มีมนุษยสัมพันธ์

2. สถานศึกษา

2.1 ครู – อาจารย์ และผู้บริหารสถานศึกษา

- 1 พัฒนาให้มีความรู้ ความเข้าใจในด้านธุรกิจ
- 2 ใกล้ชิดกับสถานประกอบการ
- 3 มีแนวคิดแนวปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน

2.2 เครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ช่วยสอนต้องทันสมัย มีการจัดหาเพื่อการฝึกปฏิบัติในอัตราส่วนที่เหมาะสมระหว่างนักเรียนกับเครื่องจักร

2.3 หลักสูตรและการเรียนการสอน

- 1 สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตร
- 2 เปิดการสอนในสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการ
- 3 มีการสอนเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
- 4 เน้นการฝึกปฏิบัติ
- 5 ฝึกงานในสถานประกอบการ
- 6 เน้นการประกอบอาชีพส่วนตัว
- 7 มีวิชาจิตวิทยา มนุษย์สัมพันธ์ ประกอบไว้ในหลักสูตร
- 8 เน้นการใช้ภาษาอังกฤษ

2.4 อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

- 1 มีระเบียบสวยงาม ร่มรื่น
- 2 ให้บริการแก่ชุมชน

2.5 แนวทางให้การศึกษอาบรม อุปกรณ์ช่วยสอน ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะพัฒนาเด็กให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ เท่าไร อย่างไร และอะไรบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต่ออ้างถึงเจ้าของเอกสารที่มีมีการนำไปใช้

3. กรม กองในสังกัด

3.1 นโยบายในการผลิตกำลังคน และการเปิดสอนสาขาวิชาใหม่ ๆ ที่ตลาดต้องการ

3.2 ความร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการฝึกอบรมบุคลากรของสถานศึกษา และให้ครู อาจารย์ มีส่วนร่วมในการพิจารณาจัดทำหลักสูตร เพื่อทำการปรับปรุงหลักสูตร

อีกทั้ง สมยศ โชติเกษมศรี (2532 : 7 – 10) ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการของสถานประกอบการในเขตจังหวัดสงขลา ในการรับนักเรียน ปวช. 3 หลักสูตร ปวช. 2530 ของวิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ เข้าฝึกงานประจำปี 2532 – 2533 ได้ข้อสรุปจากการศึกษา ดังนี้

1. ด้านความรู้ความสามารถ

ด้านความรู้ความสามารถในการทำ วางแผนและจัดระบบการทำงาน ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้ค่าเฉลี่ย 3.58 และเมื่อหาค่าร้อยละปรากฏว่าคะแนนที่ได้อยู่ในระดับปานกลางมีเปอร์เซ็นต์สูงเป็นอันดับหนึ่งคือ 46.57 %

ด้านความสามารถในการใช้เหตุผลและการตัดสินใจได้อย่างเที่ยงตรง ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือได้ค่าเฉลี่ย 3.74 และเมื่อหาค่าร้อยละปรากฏว่าคะแนนที่ได้อยู่ในช่วงระดับมากมีเปอร์เซ็นต์สูงเป็นอันดับ หนึ่ง คือ 49.32 %

ด้านความคิดสร้างสรรค์ และมีแนวทางแปลกใหม่ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือได้ค่าเฉลี่ย 3.59 และเมื่อหาค่าร้อยละปรากฏว่าคะแนนที่ได้อยู่ในช่วงระดับมาก มีเปอร์เซ็นต์สูงเป็นอันดับหนึ่งคือ 42.47 %

2. ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ด้านตรงต่อเวลา และสม่ำเสมอในการทำงาน ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมากที่สุดคือได้ค่าเฉลี่ย 4.41 และเมื่อหาค่าร้อยละปรากฏว่าคะแนนที่ได้อยู่ในช่วงระดับดีมากที่สุดมีเปอร์เซ็นต์สูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ 58.90 %

ด้านการทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือได้ค่าเฉลี่ยความคิด 4.22 และเมื่อหาค่าร้อยละปรากฏว่าคะแนนที่อยู่ในช่วงระดับมากมีเปอร์เซ็นต์สูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ 45.21 %

ความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง ได้ค่าความเฉลี่ยความคิดอยู่ในระดับมาก คือได้ค่าเฉลี่ย 4.16 และเมื่อหาค่าร้อยละปรากฏว่าคะแนนที่ได้อยู่ในช่วงมาก มีเปอร์เซ็นต์สูงเป็นอันดับหนึ่งคือ 43.84 %

ด้านความซื่อสัตย์ต่อสถานประกอบการและพนักงานในสถานประกอบการ ได้ค่าเฉลี่ยความคิด อยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.52 และเมื่อหาค่าร้อยละปรากฏว่าคะแนนที่ได้อยู่ในช่วงมากที่สุดมีเปอร์เซ็นต์สูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ 60.27%

3. ด้านมนุษยสัมพันธ์

การมีความเสมอต้นเสมอปลายกับผู้อื่น ได้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือได้ 3.93 และเมื่อหาค่าเฉลี่ยร้อยละปรากฏว่าคะแนนที่ได้อยู่ในช่วงระดับมาก มี มีเปอร์เซ็นต์สูงเป็นอันดับหนึ่งคือ 65.75 %

ด้านความเต็มใจรับมอบงานด้วยความยินดี ได้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือ ได้ค่าเฉลี่ย 4.15 และเมื่อหาค่าร้อยละปรากฏว่าคะแนนที่ได้อยู่ในช่วงมากที่สุด มีเปอร์เซ็นต์สูงเป็นอันดับหนึ่งคือ 43.84 %

ด้านความยอมรับการปกครอง และคำแนะนำของผู้อื่น ได้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในระดับมากคือ ได้ค่าเฉลี่ย 4.15 และเมื่อหาค่าร้อยละปรากฏว่าคะแนนที่ได้อยู่ในช่วงระดับมาก มีเปอร์เซ็นต์สูงเป็นอันดับหนึ่งคือ 52.05 %

ด้านคุณภาพความเป็นผู้นำ ได้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในระดับมากคือ ได้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 3.71 และเมื่อหาค่าร้อยละปรากฏว่าคะแนนที่ได้อยู่ในช่วงระดับมาก มีเปอร์เซ็นต์สูงเป็นอันดับหนึ่งคือ 35.67 %

ระดับความต้องการและความคิดเห็นของเจ้าของสถานประกอบการในการรับนักศึกษาเข้าฝึกงาน

1. ฝีมือในการทำงานของนักศึกษา เจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่านักศึกษามีฝีมืออยู่ในระดับปานกลางถึงดี จะมีบางคนที่มีฝีมือต่ำด้อยมาก นักศึกษาที่ออกฝึกงานยังขาดทักษะในการแก้ปัญหาและขาดประสบการณ์ในการทำงานไม่สามารถนำทฤษฎีมาใช้ในการปฏิบัติได้ดีเท่าที่ควร

2. เมื่อมีค่าตอบแทนแก่นักศึกษา ส่วนใหญ่ทำงานได้คุ้มค่าตอบแทน จะมีบางร้านที่ไม่มีค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน แต่ทางร้านให้ค่าตอบแทนเป็นอย่างอื่น แต่สถานประกอบการไม่สนใจเรื่องค่าตอบแทนว่าที่ให้ไปคุ้มหรือไม่คุ้มกับงานที่ทำ

3. การติดตามดูแลและแนะนำของครูอาจารย์มีความเหมาะสมและเจ้าของสถานประกอบการส่วนมากมีความเห็นว่า การติดตามดูแลของครูอาจารย์มีความเหมาะสมอยู่แล้ว เพราะทำให้นักศึกษาได้เกิดการตื่นตัว และได้เสนออาจารย์ที่ออกไปนิเทศออกไปเวลาไม่ควรจะตรงกัน และไม่ควรให้นักเรียนรู้ก่อนล่วงหน้า

4. จากการสังเกต นักศึกษาที่ออกไปฝึกงานมีแนวโน้มที่จะออกไปประกอบอาชีพของตนเองได้หรือไม่ เจ้าของสถานประกอบการส่วนมากมีความคิดเห็นว่านักศึกษากลับไปประกอบอาชีพของตนเองได้ แต่ต้องอาศัยประสบการณ์ในการทำงานอีกสักกระยะหนึ่งอาจจะเป็น 2 ถึง 3 ปี และมีนักศึกษาบางพวกที่ต้องการเรียนต่อ

5. ระยะเวลาที่รับนักศึกษาเข้าฝึกงาน เจ้าของสถานประกอบการมีความคิดเห็นว่าระยะเวลาที่นักศึกษากลับออกฝึกงาน ควรจะเป็นเวลา 08.00 ถึง 17.00 น. ใช้เวลาในการฝึกงาน ประมาณ

2 ถึง 3 เดือน หรืออาจจะมากกว่า และควรให้นักศึกษามีฝึกงานช่วงปิดภาคเรียนด้วยจะทำให้ นักศึกษาได้ประสบการณ์มากยิ่งขึ้น

6. ความหนักใจของเจ้าของสถานประกอบการในเรื่อง

- ความปลอดภัยในการทำงานของนักศึกษา
- การทำงานบางคนทำงานไม่เรียบร้อย
- การไม่ตรงต่อเวลาและไม่กล้าแสดงออกของนักศึกษา
- ทักษะในการทำงาน การนำทฤษฎีมาประยุกต์ในการใช้งาน

7. สิ่งที่ควรให้นักเรียนเข้าใจ เจ้าของสถานประกอบการต่าง ๆ มีความ คิดเห็นว่าสิ่งที่ควรให้นักศึกษาแก้ไขมี ดังต่อไปนี้

- ทำงานให้มีความจริงใจต่อผู้ร่วมงาน
- การนำทฤษฎีที่เรียนใน โรงเรียน ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน
- ควรให้นักศึกษาฝึกทักษะพื้นฐานจากโรงงานฝึกงานในโรงเรียนให้มากกว่าเดิม
- การเป็นคนตรงต่อเวลา
- การเป็นคนช่างสังเกต เข้าใจระบบงาน รู้จักจดจำ
- ระเบียบการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือและการทำงาน
- ความตั้งใจในการทำงาน

สำหรับบรรณ ชูสกุลชาติ (2532 : 13 –20) ได้กล่าวถึงการศึกษาเพื่อไปสู่ความเป็น นิสิตว่าผู้เรียนควรมีลักษณะสำคัญ คือ เป็นผู้ที่มีรู้จักคิดมากขึ้น มีการฝึกปฏิบัติมากขึ้น มีความสามารถทั้งด้านการฝึกฝนและรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Transfer) จากกระบวนการ อุตสาหกรรม และการบริการได้ดีพอสมควร มีความสามารถทางการจัดการ มีค่านิยมและเจตคติที่ ดีในการทำงาน เพื่อลดความเครียดซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิตซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ อุตสาหกรรม

นอกจากนี้กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา (2532 : 40) ได้ระบุคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาในยุคนิสิตในบทความเรื่อง NIC กับกรมอาชีวศึกษาว่า ต้องมีคุณสมบัติตรงกับคุณภาพ แรงงานที่ต้องการ คือ บุคคลที่มีคุณภาพในด้านความรู้ความสามารถ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น พยายามที่จะสร้างผลงาน ทำงานด้วยความตั้งใจและมีประสิทธิภาพ ขยัน อดทน โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ซื่อสัตย์สุจริตเสียสละเพื่อส่วนรวมอย่างจริงใจ และมีความกตัญญูต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นอกจากนี้ยังต้องมีการพัฒนาความรู้เชิง วิชาการ อันได้แก่ภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอังกฤษ และภาษาญี่ปุ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการลง ทุนภาคอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เครื่องมือเครื่องจักรอันทันสมัยและ สื่อสารกับชาวต่างประเทศที่เข้า มาลงทุน

ฝ่ายวิจัยพัฒนาวิทยาลัยเทคนิคจังหวัดสตูล (2533 : 24 – 26) ได้ทำการศึกษาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพตามที่เสนอของผู้ประกอบการในจังหวัดสตูล การศึกษาพบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามที่เสนอผู้ประกอบการในจังหวัดสตูล ในเรื่องคุณลักษณะ 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรม และความประพฤติ อยู่ในระดับสูง เมื่อจัดระดับความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรม และด้านความประพฤติ และด้านวิชาการตามลำดับ

คุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ดังกล่าว จะสอดคล้องกับ อานนท์ สิมะกุลสร (2534 : 45) ได้กล่าวว่าผู้จบอาชีวศึกษาทั่วไปยังขาดคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม ขาดความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ สัมมาคารวะ แต่การประชุมผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เรื่อง “ความต้องการกำลังคนในตลาดแรงงานและอุตสาหกรรม” ได้พิจารณาถึงคุณลักษณะที่ตลาดแรงงานภาคเอกชนต้องการว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาจะต้องมีคุณลักษณะดังนี้

1. มีความรู้วิชาการและวิชาชีพเป็นอย่างดี
2. เป็นคนดีมีคุณธรรมให้นายจ้างเกิดความไว้วางใจ
3. บุคลิกท่าทางดี ต้องให้ดูเหมือนบุคคลที่พร้อมจะทำงานได้
4. ถ้ามีประสบการณ์ในการผ่านงานมาบ้างเป็นสิ่งสำคัญมาก
5. สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานบางประเภทมีความจำเป็น เช่น รถจักรยานยนต์
6. ความรู้ความสามารถพิเศษ ยังคงเป็นสิ่งที่ยนายจ้างต้องการ เช่น ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ความรู้คอมพิวเตอร์ ขับรถได้ เป็นต้น
7. ถ้าเป็นโสดโอกาสจะดีกว่า เพราะมีความคล่องตัวในการทำงาน เช่น ทำงานกะได้ ออกต่างจังหวัดได้

จากความต้องการของสถานประกอบการ ผู้บริหารกรมอาชีวศึกษาที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาดังกล่าว พอสรุปได้ว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาแบ่งออกเป็น คุณลักษณะด้านวิชาการ คุณลักษณะด้านวิชาชีพ คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ และด้านคุณธรรม จริยธรรม

คุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ

ภิญโญ สาธร (2514 : 329) ได้ให้นิยามของคำว่า งานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับารประบปรุงพัฒนาการสอนของนักเรียนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพ ที่สุดส่วนองค์การ อินทร์มพรรย์ (2526 : 61) กล่าวว่างานวิชาการในโรงเรียนหมายถึงการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน ตลอดจนการอบรมศีลธรรมจรยา และความประพฤติของนักเรียนเพื่อให้เป็นคนดีมีความรู้ ความสามารถพอที่จะนำมาหาเลี้ยงชีพได้ มีความสุขความพอใจตามมาตรฐานและสภาพความเป็นอยู่ และช่วยเหลือเพื่อนบ้านและสังคมตามสมควร

กรมอาชีวศึกษา (2525 : 1) ในฐานะที่มีภาระกิจหลักในการจัดการอาชีวศึกษาที่ผลิตกำลังคนและพัฒนากำลังคน เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานและสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งได้รับผิดชอบกำลังคนในหลายหลักสูตรสามารถคือ หลักสูตร ปวช. ปวส. ปวท. ปทส. หลักสูตรระยะสั้น

การผลิตกำลังคนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่จบในตัวเอง มุ่งหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษาออกไปประกอบอาชีพหรือเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยมีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์ สามารถปฏิบัติงานในระดับช่างเทคนิค หรือระดับวิชาการได้
2. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อสัมมาชีพ มีความภาคภูมิใจและมั่นใจในวิชาชีพที่เรียน
3. เพื่อพัฒนาทางด้านวินัยในการทำงาน มีจรรยาในวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์สุจริตความขยันหมั่นเพียร ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบในการทำงาน ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังกล่าวมานี้ จึงเป็นตัวบ่งชี้ได้ว่าต้องการให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษากำลังคนระดับกลางถึงในระดับที่สูงกว่าหรือระดับปฏิบัติ นั้นหมายถึงการปลูกฝัง การเป็นผู้ปฏิบัติงานในระดับของหัวหน้างานขั้นต้นได้เป็นอย่างดี สามารถที่จะปฏิบัติเองได้ และในขณะที่เดียวกันสามารถสั่งการได้ เป็นผู้ติดต่อประสานงานได้ ควบคุม ติดตาม ประเมินผลงานได้ มีการตัดสินใจที่ดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถแก้ไขปัญหาได้ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นที่ยอมรับพร้อมเข้ากับบุคคลอื่นได้ มีความเข้าใจในภาษาและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง รู้จักใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่องานในหน้าที่เป็นอย่างดี และมีการคิดค้นแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้ คุณลักษณะอย่างหนึ่งของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาจะพึงมีคือ คุณลักษณะด้านวิชาการ

การจัดการศึกษาหรือการบริหารการศึกษาด้านอาชีวศึกษานั้น งานที่เป็นภาระกิจที่สำคัญของการจัดการศึกษา ก็คือ งานด้านวิชาการ นั้นหมายถึงงานที่ฝ่ายบริหารและผู้สอนจะต้องให้ความรู้ด้านวิชาการแก่ผู้เรียน ดังที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 15) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่า

งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารการศึกษา ไม่ว่าจะสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานของคุณภาพของสถานประกอบการ จะปรากฏได้จากผลงานทางวิชาการเกี่ยวเนื่องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของการศึกษา และเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา

ไม่ช้าก็จะได้เห็นอีกทั้งยังมีคิดปลงเนื้อที่และต้องอ้างอิงถึงงานของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำกล่าวของต้นสอดคล้องกับ อุติต มงคลนาวัน (2530 : 36) ที่ได้กล่าวไว้ว่า "หลักการในการตัดสินใจพิจารณารับคนเข้าทำงานนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ พื้นฐานความรู้ทางวิชาการ" ซึ่งจะตรงกับที่

โกวิท วรพิพัฒน์ (2529 : 21) ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องว่า "การฝึกการเรียนด้านอาชีวศึกษาน่าจะเน้นให้เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพให้รู้จักตนเองรู้จักสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม รู้ในแง่วิชาการ การวิเคราะห์วิจัย" ซึ่งกับที่อมรรัตน์ เจริญชัย (2531 : 18-21) ได้กล่าวสอดคล้องต้องกันว่า "นักศึกษาควรศึกษาค้นคว้า วิจัย เผยแพร่ความรู้แก้ปัญหาด้วยวิชาการ หลักการและเหตุผล รู้จักผสมผสานความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทางศิลปะ และทางสังคมศาสตร์เพื่อนำมาปรับปรุงคุณภาพชีวิต ขณะเดียวกับที่กล่าวมานี้ตรงกับที่ รัชนิ ศาขโรจน์ (2527 : 494) ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า การสอนนักเรียนนักศึกษานั้นจะต้องสอนให้ "เป็นคนที่คิดและวิจารณ์เป็น ใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลเพื่อการตัดสินใจอย่างถูกต้องในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เรื่องความรู้ ทักษะ โอกาสการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรเกษตรศาสตร์และคหกรรมศาสตร์ พบว่า "นายจ้างที่ทำในภาครัฐอาจมีความคิดเห็นว่า ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ต้องมีความรู้ทาง วิชาการอยู่ในระดับมาก"

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2529 : 131-135) ได้ทำการประเมินหลักสูตร พุทธศักราช 2527 ระดับ ปวส. และระดับ ปวท. โดยเน้นสาระการประเมิน ดังนี้ หนึ่ง ติดตามผู้สำเร็จหลักสูตร ปวส. 2527 สอง ศึกษาความคิดเห็นของนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการเกี่ยวกับความรู้ทักษะ และเจตคติที่นักศึกษาใช้ในการฝึกงาน สาม สรุปปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรค ซึ่งผลงานวิจัยพบว่า ด้านหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2527 เนื้อหาสาระวิชาที่เรียนไม่เพียงพอไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน นักศึกษาขาดความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี ขาดมนุษยสัมพันธ์ และขาดความรู้ที่เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ ด้านนายจ้างหรือเจ้าของประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2527 ได้แก่ การขาดความรู้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ ขาดมนุษยสัมพันธ์ ขาดความชำนาญทางด้านภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยของหน่วยศึกษานิเทศก์ มีสิ่งที่สอดคล้องกันระหว่างตัวหลักสูตรด้านเนื้อหาสาระวิชากับที่เจ้าของสถานประกอบการมองเห็น คือ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาขังขาดมนุษยสัมพันธ์ ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ และความรู้ด้านภาษาต่างประเทศไม่เพียงพอ ซึ่งผลการวิจัยนี้จะสอดคล้องกับที่ สมาน แสงมะลิ (2529 : 17) ได้กล่าวไว้ว่า "ในการประกอบอาชีพของคนเรานั้น สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งให้มีความสำคัญเป็นอันดับสองคือ การมีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับบุคคลอื่นได้ สามารถใช้ภาษาพูดภาษาเขียนได้เข้ากันกับทั้ง 2 ฝ่าย"

ด้วยเหตุที่กล่าวมานั้น จะเห็นได้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจำเป็นจะต้องมีคุณลักษณะด้านวิชาการเป็นอย่างดี เพื่อที่จะได้เข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างคนมีคุณภาพตามที่ตลาดแรงงานต้องการ ดังนั้น สรุปได้ว่าคุณลักษณะด้านวิชาการของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ตามหลักวิชาการ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ เป็นผู้แสวงหาความรู้เพิ่มเติม ติดตามความก้าวหน้าของ

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีความสามารถในการติดต่อ สื่อสาร การตัดสินใจที่ดี สามารถแก้ปัญหาได้ดี มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ ตลอดจนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

แนวคิดเกี่ยวกับอาชีพศึกษา (Career Education) เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1971 (Herr. 1975) และในปี 1980 ได้กำหนดเป้าหมายพื้นฐานของอาชีพไว้ 3 ประการดังนี้ (Hoyt and High 1982 : 231)

1. เปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาโดยสอดแทรกเรื่องการอาชีพเข้าไปในหลักสูตรเกี่ยวข้องกับ อาชีพศึกษามากขึ้นแทนที่จะเป็นหน้าที่ของระบบการศึกษาแต่เพียงอย่างเดียว
2. เพิ่มความเชื่อมโยงระหว่างระบบการศึกษากับชุมชน โดยให้ชุมชนมีส่วนเกี่ยวข้องในอาชีพศึกษามากขึ้นแทนที่จะเป็นหน้าที่ของระบบการศึกษาแต่เพียงอย่างเดียว
3. ให้นักลมีทักษะ 10 ประการ เพื่อที่จะให้ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลกของงานอาชีพ ทักษะทั้ง 10 ประการนั้นเรียกว่า ทักษะความสามารถในการได้รับการจ้างงาน ความสามารถในการปรับตัว - ความสามารถในการได้เลื่อนตำแหน่ง (Employability - Adaptability - Promotability Skills)

ดังนั้นการอาชีพศึกษาส่วนหนึ่งเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะความสามารถในการได้รับการจ้างงาน - ความสามารถในการปรับตัว - ความสามารถในการได้เลื่อนตำแหน่ง ทักษะทั้ง 10 ประการ มีดังนี้ (Hoyt. 1980)

1. ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ เป็นทักษะประเภทแรกของทักษะความสามารถที่ได้รับการจ้างงาน ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน พูด เขียน และคณิตศาสตร์
2. ทักษะในการฝึกนิสัยที่ดีในการทำงาน นิสัยที่ดีในการทำงาน เช่น การตรงต่อเวลา การทำงานให้ดีที่สุด การทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลา
3. ทักษะในการพัฒนาค่านิยมในการทำงาน เช่น มีความปรารถนาจะทำงานมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน
4. ทักษะในการเข้าใจธุรกิจเอกชน ทักษะนี้เกี่ยวกับความเข้าใจขั้นพื้นฐาน และความซาบซึ้งในธุรกิจเอกชน
5. ทักษะในการเข้าใจตนเอง เข้าใจความสนใจ และความถนัดในอาชีพ ทักษะนี้มุ่งให้นักเรียนเข้าใจตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าใจเกี่ยวกับความสนใจ และความถนัดของตนในการที่จะประกอบอาชีพ
6. ทักษะในการตัดสินใจเลือกอาชีพ อาชีพศึกษาจะช่วยนักเรียนอย่างเป็นระบบในการตัดสินใจเลือกอาชีพที่นักเรียนอาจมีความสนใจมาตั้งแต่เด็ก
7. ทักษะที่เกี่ยวข้องกับงาน เป็นทักษะที่เกี่ยวกับการหางาน การคัดเลือกการเข้าทำงาน การไม่เปลี่ยนงาน

8. ทักษะในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นทักษะที่ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ในการทำงาน อาจเป็นงานภายในบ้านหรืองานที่ได้รับค่าตอบแทน

9. ทักษะในการเอาชนะความลำเอียง เป็นการไม่ลำเอียงในการเลือกประกอบอาชีพเป็นการให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพแก่ผู้เรียน

10. ทักษะในการทำตนให้มีคุณค่าในการทำงาน เป็นการช่วยนักเรียนเป็นผู้มีศักดิ์ศรี เป็นผู้มี ความหมาย และมีคุณค่าในการทำงาน ตลอดจนมีความพอใจในงานที่ทำ

นอกจากนี้แล้ว สตินระวา คามศิษฐ์ (2531 : 104) ได้ศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาบัณฑิตศึกษาศาขามนุษยศาสตร์ โดยได้ใช้วิธีเดลฟายเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรค รวมทั้ง คุณลักษณะและแนวทางในการพัฒนาบัณฑิตศึกษาศาขามนุษยศาสตร์ พบว่า

คุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์ในอนาคต ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับคุณวุฒิและมีคุณธรรมเป็นสำคัญส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ควรประกอบด้วยความมีจิตใจใฝ่รู้ รักที่จะศึกษา ค้นคว้าด้วยตัวเอง ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่อย่างสม่ำเสมอ ขยัน คิด ทำ และมีความรับผิดชอบสูง มีความรู้จริงและรู้ลึกในศาสตร์สาขาของตน และมีความเห็นตัวของตัวเองในทางวิชาการ นอกจากนี้ควรจะเป็นผู้มี ศักยภาพทางการศึกษาค้นคว้า วิจัย ประกอบกับเป็นผู้มีความคิดสร้างารค์งานด้วยตนเองเป็นและมีมนุษยสัมพันธ์ดี

Ruth Elaine Miers Free (1984 : 3040 A.) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ของนายจ้างที่มีต่อลูกจ้างที่เข้าห้องทดลองปฏิบัติงานประจำห้องปฏิบัติการและลูกจ้างที่จบการศึกษาจากอาชีวศึกษาและที่ผ่านการฝึกงานอาชีพมาแล้ว โดยศึกษาจากนายจ้างของลูกจ้างที่จบการศึกษาอาชีวศึกษา 121 คน และนายจ้างของลูกจ้างที่ทดลองปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการจำนวน 64 คน ผลปรากฏว่า

นายจ้างทั้งสองกลุ่ม มีการรับรู้ต่อลูกจ้างทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นยังพบว่า คุณสมบัติที่สำคัญของของลูกจ้างตามการรับรู้ของนายจ้างคือ

1. มีความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง
2. มีความรู้ด้านการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี
3. มีความรู้ด้านทฤษฎีเกี่ยวกับงานเป็นอย่างดี
4. มีทักษะในการติดต่อสื่อสาร

5. มีทักษะในการอ่านและตีความหมายคำชี้แจงและเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
6. มีทักษะในการคำนวณ
7. มีทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น
8. มีเจตคติที่ดีต่องานที่ตนปฏิบัติ

คุณลักษณะด้านทักษะวิชาชีพ

คุณลักษณะด้านวิชาชีพนั้น เป็นคุณลักษณะที่ควรจะมีเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ อันเกี่ยวข้องกับงานที่จะทำ ซึ่งตรงกับความต้องการของลักษณะงานในตำแหน่งนั้น

คุณลักษณะด้านความรู้ทักษะวิชาชีพหมายถึงความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ และสามารถนำไปใช้ได้ในการปฏิบัติงานเพื่องานนั้น บรรลุเป้าหมายตามต้องการลักษณะความรู้ทางวิชาชีพเป็นความสามารถและทักษะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ที่จะนำความรู้ที่ได้จากการเรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานให้ประสบผลสำเร็จ

ในการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้มีการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในระดับสูง ดังนั้นการนำความรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในการปฏิบัติงานผู้เรียนจึงสามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาและประสบการณ์ในการฝึกปฏิบัติงาน ในสถานประกอบการมาใช้ได้เป็นอย่างดี

แต่กระนั้นความรู้และทักษะทางวิชาชีพ แรงงานที่มีการศึกษาระดับปวส. สาขาช่างอุตสาหกรรม ยังขาดทักษะทางการเขียน การจัดทำงานด้านคอมพิวเตอร์ และความรู้ด้านภวษวต่าง ประเทศมากเป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องมาจากภาคอุตสาหกรรมในปัจจุบันได้พัฒนาก้าวอย่างรวดเร็ว จึงมีการนำเครื่องจักรอุปกรณ์ทันสมัยมาใช้ ดังนั้นจึงเกิดความจำเป็นในการใช้ภาษาในการปฏิบัติงานทั้งในเรื่องคู่มือต่าง ๆ นอกจากนั้นนายช่างระดับสูงหรือระดับหัวหน้ามีความจำเป็นในการเขียนรายงาน เพื่อบันทึกประจำวันในเรื่องของกิจกรรมต่าง ๆ แต่กระนั้นก็พบว่าสิ่งเหล่านี้สามารถที่จะเรียนรู้เพิ่มเติม ดังนั้นคุณลักษณะด้านวิชาชีพควรประกอบด้วย การมีความรู้ในสาขาวิชาชีพเป็นอย่างดี มีความรู้ความชำนาญในการใช้อุปกรณ์เครื่องใช้เทคโนโลยี จาก คุณลักษณะดังกล่าวจะสอดคล้องกับ Magnuson (อ้างใน ลัทธิ ษศปัญญา. 2533 : 36) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะด้านวิชาชีพ ดังนี้

1. มีความสามารถในการติดต่อและเข้ากับผู้อื่น ได้ดี
2. มีความรู้ในสาขาวิชาชีพเป็นอย่างดี
3. รู้จักมอบหมายงานให้ผู้อื่นทำได้
4. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. ให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

6. เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องและมีเวลาสำหรับผู้ร่วมงาน
7. มีความสนใจในบุคคลอื่น
8. มีความสามารถในการวางแผนและการจัดระเบียบงาน
9. รับฟังความคิดเห็นจากบุคคลอื่น ๆ
10. รู้จักใช้ช่องทางแห่งอำนาจหน้าที่

นอกจากนี้มาตรฐานกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน (2538 : 9) ได้กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับแรงงานช่างกลโรงงานด้านทักษะเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ได้เป็น
 อย่างคือ

1. รางแบบ (Lay out)
2. ใช้น้ำและบำรุงรักษาเครื่อง
3. กิ่งงานลักษณะต่าง ๆ
4. ไสงานลักษณะต่าง ๆ
5. กัดงานลักษณะต่าง ๆ
6. เจียรในงานลักษณะต่าง ๆ
7. เจาะ (Drilling) และด้านความรู้ (Boring) ลักษณะต่าง ๆ
8. ปรับประกอบชิ้นส่วนเครื่องจักรกล

การฝึกทักษะวิชาชีพเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของคุณภาพของผลผลิตการฝึกทักษะวิชาชีพที่ไม่จริงจังและไม่ตรงสาขาย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพของผลผลิต ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับกลไกการฝึกงาน พัฒนาระบบนิเทศ และให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดระบบการฝึกงานตั้งแต่เริ่มต้น ดังที่สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2538 : 252) ได้ทำการวิจัยการศึกษากับงานอาชีพ : ผลกระทบจากการจัดการศึกษาด้านอาชีพ ในประเด็นสภาพและปัญหาในการจัดการศึกษาด้านอาชีพ ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับการฝึกทักษะวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ควรฝึกทักษะวิชาชีพ โดยการฝึกงาน โดยมีรูปแบบการฝึกงาน 4 รูปแบบ คือ

1. ฝึกงานในสถานศึกษา โดยฝึกตามใบงาน ตามสภาพความพร้อมของเครื่องมืออุปกรณ์ของสถานศึกษา
2. ฝึกในสถานศึกษา โดยสถานศึกษารับงานจากภายนอกมาให้ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง
3. ฝึกปฏิบัติขั้นพื้นฐานในสถานศึกษา และไปปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ
4. การฝึกฝึกงานระบบช่างฝึกหัด เป็นการฝึกปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ และเรียน ทฤษฎีในสถานศึกษา

สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2538 : 10 - 11) ได้ทำการวิจัยการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพ : ผลกระทบจากการจัดการศึกษาด้านอาชีพได้สรุปผลการวิจัยด้านการฝึกทักษะวิชาชีพไว้ว่าการฝึกทักษะวิชาชีพในวิชาชีพแล้วยังช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในวิชาชีพแล้วยังช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับอาชีพจริง ๆ และ ได้ประสบการณ์บางประการ ซึ่งไม่สามารถจะหาได้จากการเรียนในสถานศึกษา การฝึกทักษะวิชาชีพ ช่วยส่งเสริมให้ผลผลิตมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในหลักสูตร ปวช. ปวส. และ ปวท. มีกำหนดให้ผู้เรียนต้องฝึกงานการฝึกงานมีทั้งการฝึกงานในสถานศึกษาและสถานประกอบการ

ปัญหาที่สำคัญบางประการของการฝึกทักษะวิชาชีพ ได้แก่ การฝึกงานที่ไม่มีโอกาสฝึกงานอย่างแท้จริง การฝึกงานไม่ตรงสาขากระบวนการ ฝึกทักษะวิชาชีพยังไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ

สิทธิ สายหล้า (2530 : 56) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ตามหลักสูตรปวช. พ.ศ. 2542 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากผลการวิจัยพบปัญหาสำคัญบางประการดังนี้

1. ผู้ที่จบตามหลักสูตรนี้ไม่มีความสามารถและทักษะในวิชาชีพพอที่จะใช้ไปประกอบอาชีพได้จริง
2. หลักสูตรไม่เอื้ออำนวยต่อการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น
3. โอกาสที่นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงและความรู้ในวิชาชีพ ใหม่ ๆ จากผู้มีความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาชีพอย่างแท้จริงมีน้อย

เลวิส ซี. ไชลมอน (อ้างในชัยวัฒน์ บุญศิวานนท์. 2531 : 15-16) กล่าวว่าคุณลักษณะที่ผู้ศึกษาวิชาชีพ จะใช้เป็นองค์ประกอบในการเพิ่มผลผลิตของงาน (Job productuvuty) ได้แก่

1. ความรู้ในสาขาที่ตนเรียนมา (Field Knowledge)
2. ความรู้ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น (Situational Knowledge)
3. ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในงาน (Basic skills)
4. ความสามารถในการวิเคราะห์ (Analytical ability)
5. ความสามารถที่ถูกกำหนดให้ (Allorative ability)
6. มีทัศนคติและคุณค่าในทางที่ดี (Positive attitude and value)

กมล วุฒิสวัสดิ์ (2534 : 3 - 4) ได้ศึกษาความต้องการแรงงานช่างเทคนิค สาขาอุตสาหกรรม จากโรงงานอุตสาหกรรม ของโรงเรียนที่ตั้งในเขตกรุงเทพฯ ฯ สมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม นนทบุรี และปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าแรงงานช่างเทคนิคยังขาดความสนักัดด้านภาษาต่างประเทศ ด้านการจัดการเทคโนโลยีในระดับสูง ความทั้งทักษะเฉพาะช่างเทคนิค ในด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ยังมี

ปัญหาในด้านความรับผิดชอบ ความผูกพัน ความอดทน ความตั้งใจและความสม่ำเสมอในการทำงาน ตลอดจนความรักในวิชาชีพและความพยายามแสวงหาความก้าวหน้าในการทำงาน

Earn. (1984 : 57 - 65) ได้วิจัยเรื่องการประเมินความพึงพอใจของนายจ้างและลูกจ้างซึ่งอบรมที่โรงเรียนเทคนิคในพื้นที่หุบเขาแคนาดาเคียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจของนายจ้าง และลูกจ้างเกี่ยวกับโครงการอาชีพด้านอุตสาหกรรม ความสามารถ 8 ด้าน คือ ทักษะงานฝีมือ ความรู้ทางช่างเทคนิค ความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ความสามารถในการอ่าน การตีความสามารถในการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและความสามารถในการแนะนำผลการวิจัยพบว่า นายจ้างและลูกจ้างและลูกจ้างได้ให้ความสำคัญของความสามารถ 8 ด้านในลักษณะเดียวกันความรู้ทางช่าง ทักษะในการฝีมือและมนุษยสัมพันธ์ ได้รับความสนใจมากเป็นพิเศษทั้งนายจ้างและลูกจ้าง

จากงานวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาจะเห็นว่าปัญหาที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในการสอนวิชาชีพระดับอาชีวศึกษา คือ การฝึกทักษะวิชาชีพของผู้เรียน เพราะทักษะวิชาชีพจะช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาพร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานจะมีการประสานงานที่ดีในการฝึกงานของนักศึกษา ระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ

คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ

คำว่าบุคลิกภาพ ตามความหมายและความเข้าใจของคนทั่วไป หมายถึง ลักษณะท่าทางการวางตัว ความรู้สึกที่เรามีต่อผู้อื่นผู้ใด ผู้ที่มีบุคลิกดี ก็จะทำตัวให้ถูกต้องตามกาลเทศะ เป็นที่ยกย่องในสังคม ซึ่งนักจิตวิทยาต่าง ๆ ก็ได้ให้ความหมายในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

สุธา จันทร์ธอม (2517 : 79) กล่าวว่าบุคลิกภาพหมายถึง คุณลักษณะต่าง ๆ ที่รวมกันเป็นตัวบุคคลและวิชาการแสดงออกทางพฤติกรรมไม่จำเป็นว่าพฤติกรรมหรือคุณลักษณะเหล่านั้นจะต้องดีหรือไม่ดีหรือถูก

ส่วนเดโซ สวานานนท์ (2519 : 118) ได้สรุปความหมายของคำว่าบุคลิกภาพว่า บุคลิกภาพเป็นผลรวมของอาการตอบสนองต่าง ๆ ของร่างกาย และเป็นการพัฒนาในระยะยาว มีความแตกต่างกันออกไปตามแต่ละบุคคล

สำหรับชม ภูมิภาค (2523 : 42) ได้ให้ความหมายว่าบุคลิกภาพคือ การจัดระเบียบของแนวโน้มต่าง ๆ ขึ้น ได้แก่ ทัศนคติ ความเชื่อถือ ค่านิยม อุดมคติ ความรู้ และทักษะ ตลอดจนการทำงานของร่างกายส่วนต่าง ๆ ด้วย

อีกทั้งสวนา พรพัฒน์กุล (2525 : 295) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า เป็นลักษณะโดยเฉพาะส่วนรวมของทั้งหมดของบุคคลแต่ละคนที่สามารถมองเห็นจากภายนอก และ ซ่อนเร้นอยู่ภายในเช่น รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง อากักริยา การพูด ความสนใจ ทัศนคติ

นอกจากนี้ รรยา สุวรรณทัต และดวงกมล เวชบรรยงรัตน์ (2529 : 219) กล่าวว่าบุคลิกภาพหมายถึงแบบแผนพฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นที่รับรู้โดยทั่วไป เป็นลักษณะรวมของบุคคลนั้น อันประกอบด้วยพฤติกรรม และลักษณะเฉพาะภายในของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความแตกต่างจากบุคคลทั่วไปอีกทั้งดำรงศักดิ์ ชัยสนัท และสุณี เลิศแสวงศักดิ์ (2538 : 11) กล่าวว่าบุคลิกภาพมาจากภาษาบาลี 2 คำ คือ บุคลิกภาพกับภาวะหรือภาพ เมื่อนำมา สมาสกันเป็นบุคลิกภาพ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Personality แปลว่า ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลสำหรับศิริวรรณ เสรีรัตน์ ปรีญา ถักมิตานนท์ และสมชาย หิรัญกิตติ (2538 : 250) กล่าวว่า บุคลิกภาพหมายถึง ความคล้ายคลึงกัน ในการตอบสนองของแต่ละบุคคลที่ทำให้สถานการณ์แตกต่างกันในการตอบสนองของแต่ละบุคคลที่ทำให้สถานการณ์แตกต่างกัน โดยจะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางชีววิทยา ปัจจัยทางสังคมปัจจัยทางวัฒนธรรม และปัจจัยด้านสถานการณ์

นอกจากนี้ Hilgard (1962 : 447) กล่าวว่าบุคลิกภาพคือ แบบแห่งลักษณะของบุคคล และ วิธีการแสดงออกซึ่งกำหนดการปรับตัวตามฉบับของแต่ละบุคคล ส่วน Dimkmeyer (1967 : 309 - 310) กล่าวว่า บุคลิกภาพมีความหมายคลุมถึงสภาพทุกอย่าง อันประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคลนับตั้งแต่ความสามารถทางปัญญา ตลอดจนความสามารถถึงบุคลิกภาพมีความหมายครอบคลุมถึงสภาวะที่บุคคลเป็นอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งที่หวังไว้ในอนาคต ที่สำคัญคือ บุคลิกนั้นคลุมถึงวิธีการที่บุคคลนั้นเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ รวมทั้งการปฏิกิริยาโต้ตอบที่เขาต้องเผชิญด้วยกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การปรับตัวของแต่ละบุคคลในการเผชิญปัญหา หรือควบคุมปัจจัยที่เกิดขึ้นในทุกสถานการณ์ของชีวิต นับว่าเป็นส่วนหนึ่งของบุคคลด้วยสำหรับ McComneil (1974 : 610) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะนิสัยที่บุคคลแสดงออก เพื่อใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เช่น ค่านิยม แรงจูงใจ ทักษะ อารมณ์ ความสามารถด้านต่าง ๆ และเขาวนปัญญา อีกทั้ง Morgan (1979 : 652) กล่าวว่า บุคลิกภาพหมายถึง รูปแบบที่แตกต่างกันออกไปของพฤติกรรม และความคิดซึ่งเป็นคุณลักษณะประจำของแต่ละบุคคลสอดคล้องกับ Morris (1979 : 618) กล่าวว่าบุคลิกภาพหมายถึง รูปแบบลักษณะต่าง ๆ ประจำตัวของบุคคลที่เกี่ยวกับพฤติกรรม อารมณ์ แรงจูงใจ ความคิด และ ทักษะ

จากความหมายของบุคลิกภาพที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่าบุคลิกภาพหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่คนเราแสดงออกมาทางกิริยา ท่าทาง ตลอดจนลักษณะที่บ่งบอกถึงสภาพและจิตใจ ด้านความรู้สึก ความคิดที่แสดงออกทางการกระทำ ทั้งที่เปิดเผย และซ่อนเร้น อันเนื่องมาจากพันธกรรมการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อม

ลักษณะบุคลิกภาพที่ดีนั้น ได้มีนักจิตวิทยาและผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพทางธุรกิจ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ดีดังเช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้างใน สุชา จันทน์เอมและสุรางค์ จันทน์เอม (2520 : 128 -129) ผู้ประสบความสำเร็จทางธุรกิจอันยิ่งใหญ่ของสหรัฐอเมริกา ได้ถือเอา บุคลิกภาพเป็นความสำคัญ สิ่งแรกที่กำลังไปสู่ความสำเร็จ การเป็นบุคคลที่ชื่นชมยินดีของบุคคลอื่น ๆ เช่น ต้องประกอบด้วยคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้เข้าถึงจิตใจคน
2. มีจุดมุ่งหมายอันแน่นอน ทำอะไรก็ทำจริงจัง
3. มีการแต่งกายที่เหมาะสม
4. มีท่าทางและปฏิกิริยาการเคลื่อนไหวที่ดี
5. น้ำเสียงนุ่มนวล ชวนฟัง
6. มีความสัตย์ซื่อ
7. รู้จักใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับกาลเทศะเหมาะแก่ผู้ฟัง
8. เป็นคนคงเส้นคงวา
9. มีอารมณ์ขัน
10. ไม่เห็นแก่ตัวมากเกินไป
11. แสดงสีหน้าเป็นมิตรกับคนทั่ว ๆ ไป
12. นิ่งคิดไปแต่ในส่วนที่ดีดี
13. มีความกระตือรือร้น
14. มีสุขภาพอนามัย สมบูรณ์แข็งแรงดี
15. มีปฏิภาณไหวพริบ
16. ศิลปในการในการคบหาสมาคมกับคนและเพื่อนร่วมงาน
17. มีความรู้รอบตัวอย่างดี
18. เป็นนักฟังที่ดี
19. มีศิลปะในการพูด พูดด้วยความจริงใจ
20. มีศิลปะการดึงดูดใจผู้พบเห็น

ส่วนอาภา ภมรบุตร (2524 : 1-15) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ดีควรประกอบด้วย

1. มีสุขภาพร่างกายดี
2. มีพฤติกรรมดี
3. มีความสามารถแสดงออกซึ่งความคิด
4. มีความมั่นคง
5. มีความกระตือรือร้น
6. มีความเชื่อมั่นในตัวเอง
7. แต่งกายดีเหมาะสมกับกาลเทศะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม กรุณาแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้นักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ได้ร่วมกันให้รายละเอียดของบุคลิกภาพงาม (ศิริลักษณ์ มโนรมย์. 2527 : 21; อ้างมาจากสุโท เจริญสุข. 2523 : 16) ดัง ต่อไปนี้

1. ความร่าเริง แจ่มใส สดชื่น
2. ความประณีตเรียบร้อย
3. ความเป็นมิตร
4. ความพอใจ ความเป็นผู้มีความรู้สึกเป็นสุขใจ
5. ความอยากช่วยเหลือคนอื่น
6. ความไม่เห็นแก่ตัว
7. ความมีอารมณ์ขันสนุกสนาน
8. ความรอบคอบระมัดระวังใคร่ครวญ ไตร่ตรอง
9. ความมานะ อดทน จิตใจมั่นคง กระจายความรู้
10. ความเป็นผู้มีจังหวะจะโคน ทำอะไรถูกตามเวลา สถานที่ มีความสง่างาม สอดคล้องกับความคิดเห็นของสุภางค์ แสงวณิช (2528 : 37-45) กล่าวว่าบุคลิกที่ดี

ประกอบด้วย

1. สุขภาพอนามัยที่ดี
2. ยิ้มแย้มแจ่มใส
3. มีความเชื่อมั่นในตัวเอง
4. สุภาพ วาจาไพเราะ
5. สุขภาพดี อารมณ์มั่นคง
6. เป็นคนเปิดเผย

ขจิต กอบเดช (2526 : 98) ได้กล่าวถึง บุคลิกภาพของพนักงานโรงแรมที่ดีไว้ 6

ประการคือ

1. สุภาพอ่อนโยน มีอัธยาศัยดี
2. จริงใจต่อผู้ร่วมงาน ให้ความร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มที่
3. มีความคิดริเริ่มที่ดีในกิจการสร้างสรรค์งานใหม่ มีความกระตือรือร้น
4. ซื่อสัตย์ต่องานและนายจ้าง
5. ยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น ยินดีตอบข้อซักถามของผู้ร่วมงาน
6. รู้จักพิจารณาตนเอง ไม่คุยโอ้อวด

ส่วนประกอบของบุคลิกภาพแม่บ้านโรงแรม กล่าวไว้ 13 ประการคือ

1. มีสุขภาพแข็งแรง
2. แต่งกายเรียบร้อย
3. รักความสะอาด

4. การวางตัวดี ยิ้มแย้ม ทักทายดี
5. นำเสียงดีพูดชัดถ้อยชัดคำ
6. ซื่อสัตย์และภักดี ภูมิใจในอาชีพ
7. ขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบสูง
8. สุภาพอ่อนน้อม พุดจาไพเราะ ไหวพริบดี
9. มีสัมมาคาราวะ อวดทนอดกลั่น ไม่โกรธง่าย
10. มีนิสัยผูกมิตร สนุกในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
11. มีมนุษยสัมพันธ์ ต้องการบริการผู้อื่น
12. เชื่อมั่นในตนเอง

Brolin (1994 : 632 – 633) ได้กล่าวถึงอาชีพศึกษาหรือการศึกษาเพื่ออาชีพนั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานความคิดที่ว่าการทำงานไม่ว่าจะได้รับการค่าตอบแทนหรือไม่ได้รับการค่าตอบแทนเป็นความต้องการที่สำคัญทางจิตวิทยาและทางเศรษฐกิจของบุคคลเกือบทุกคน ดังนั้นการพัฒนามุขบคลิกภาพเกี่ยวกับการทำงานอย่างพอเพียง จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียนทุกคน ซึ่งมีทฤษฎีหรือตัวแบบเกี่ยวกับอาชีพดังนี้

1. ทฤษฎีของการปรับตัวในการทำงานของเฮเชนสัน (Hersenson "s Theory of Work Adjustment)

ทฤษฎีของการปรับตัวในการทำงานนี้ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมตลอดชั่วชีวิต ทฤษฎีประกอบด้วย 3 มิติดังนี้

- 1) บุคลิกภาพในการทำงาน (Work Personality) ประกอบด้วยมโนภาพแห่งตนของบุคคลในฐานะผู้ทำงาน และระบบแรงจูงใจของบุคคลเพื่อที่จะทำงาน
- 2) สมรรถภาพในการทำงาน (Work Competencies) ประกอบด้วยนิสัยการทำงาน ofบุคคล ทักษะทางกายและทางจิตที่ใช้เพื่อการทำงาน และทักษะระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน
- 3) ความพอใจในการทำงาน (Work Goals) ซึ่งสะท้อนจุดมุ่งหมายในการทำงานของบุคคลในแต่ละช่วงระยะเวลา

เฮเชนสัน เชื่อว่า มิติทั้งสามจะเกิดขึ้นเรียงตามลำดับกัน โดยที่บุคลิกภาพในการทำงานจะพัฒนาขึ้นก่อนในวัยเด็กโดยได้รับอิทธิพลจากครอบครัว สมรรถภาพในการทำงาน จะเกิดขึ้นขึ้นตามมาในระหว่างที่เป็นนักเรียน และเป้าหมายในการทำงานจะแปรเปลี่ยนไปตามเวลา โดยได้รับอิทธิพลจากเพื่อนและบุคคลอื่น ในขณะที่เตรียมตัวที่จะออกจากโรงเรียนไปสู่โลกของการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับตัวในการทำงาน (Work Adjustment) เป็นกระบวนการที่เป็นพลวัต คือ เคลื่อนไหวอยู่เสมอ และเกิดขึ้นตลอดชีวิต โดยได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงในแต่ละมิติของ มิติทั้ง สาม การปรับตัวในการทำงาน มี 3 องค์ประกอบคือ

- 1) การปฏิบัติภารกิจ (Task Performance) เชื่อมโยงกับมิติสมรรถภาพในการทำงาน
- 2) พฤติกรรมบทบาทในการทำงาน (Work Role Behavior) เชื่อมโยงกับมิติบุคลิกภาพในการทำงาน
- 3) ความพอใจในการทำงาน (Work Satisfaction) เชื่อมโยงกับมิติเป้าหมายในการทำงาน

ศุภกิจ ทองเจือ ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัท โอบีเอ็มประเทศไทย จำกัด (อ้างถึงใน กองแผนงาน. 2530 : 14) เสนอแนะว่า “อยากให้เด็กเรียนรู้และยอมรับได้ในเรื่องการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เข้ามาเพื่อประโยชน์ในการปรับเวลาเข้าทำงาน”

ธีรพจน์ วิชาภัย ผู้จัดการพัฒนาบุคคล บริษัทเชลล์ประเทศไทย จำกัด (อ้างถึงใน กองแผนงาน. 2530 : 14) เสนอแนะว่า “ การฝึกนักเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ฝึกปฏิบัติให้มาก อย่างอยู่ในแง่ทฤษฎีอย่างเดียว ให้เป็นคนช่างสังเกต และควรฝึกเรื่องบุคลิกภาพ นิสัยใจคอ มนุษย์สัมพันธ์ ไว้สำหรับใช้ในการทำงานบ้าง”

อาทร จันทรวิมล (2531 : 1 – 2) ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กล่าวไว้ว่า ปัญหาคนว่างงานเป็นปัญหาที่สำคัญในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกถือเป็นปัญหาที่สำคัญที่ ต้องการหาทางที่เรียนมา หรือทำงานค่าระดับได้รายได้ไม่น้อยกว่าที่ควรจะเป็น เพราะเท่ากับเป็นการ สูญเสียเงินภาษีอากรที่ใช้ในการศึกษาไปอย่างไม่คุ้มค่า

กรมอาชีวศึกษามีความสนใจในเรื่องนี้เป็นพิเศษ โดยเร่งรัดให้สถานศึกษาต่าง ๆ เร่งรัด ในการติดตามผลและส่งเสริมให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีงานทำตรงสายงาน รายใดก็มีกรให้รางวัล เสมาทองแก่แผนกที่มีผู้จบการศึกษาซึ่งเรียนต่อ มีงานทำ 100เปอร์เซ็นต์ มีการจัดตลาดนัดแรงงานอาชีว และจัดตั้งหน่วยจัดหางานประจำสถานศึกษารวมทั้งประสานสัมพันธ์กับสถานประกอบการด้วยวิธีการต่าง ๆ

เป็นที่น่าสังเกตว่า สถานประกอบการต่าง ๆ หลายแห่งสนใจความรู้ด้านวิชาการของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นอันดับรอง แต่สนใจอันดับแรกในเรื่องคุณภาพด้านบุคลิก ความขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ตรงเวลา รับผิดชอบและมนุษย์สัมพันธ์ โดยให้เหตุผลว่า ความรู้ด้านวิชาการต่าง ๆ ทั้งหลายนั้น พอจะฝึกหัดฝึกฝนในโรงงานได้ และถึงอย่างไรก็มีของใหม่ของท่านสมัยที่จะต้องฝึกกัน อยู่ตลอดเวลาแล้ว แต่เรื่องบุคลิก มนุษย์สัมพันธ์ และอื่น ๆ ดังกล่าว ถ้าไม่ติมาตั้งแต่ต้นก็ยากที่จะ แก้ไขเปลี่ยนแปลงและการเข้ารับคนเนเข้าไปทำงานแล้วให้ออกจากงานภายหลังจากนั้นต้องเสียเวลา และค่าใช้จ่ายมาก ดังนั้นสถานประกอบการจึงมักจะหาทางคัดผู้ที่มีคุณภาพไม่ถึงขั้นออกเสียก่อน ตอนสัมภาษณ์หลังจากนั้นจึงจะส่งไปทดสอบทางวิชาการต่อไป

คุณภาพของสินค้าที่ตรงความต้องการของลูกค้ามีความสำคัญยิ่งอันใดคุณภาพของผู้สำเร็จอาชีพที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานก็มีความสำคัญยิ่งฉนั้น

คุณภาพของสินค้าใดสามารถวัดได้จากความพอใจของลูกค้าที่ใช้สินค้านั้นมิใช่ความพอใจของผู้ผลิตสินค้าแต่ฝ่ายเดียว ในทำนองเดียวกันคุณภาพของผู้สำเร็จอาชีพก็วัดได้จากความพอใจของลูกค้า คือตลาดแรงงานสถานประกอบการหรือนายจ้างที่จะรับผู้จบอาชีพเข้าทำงาน มิใช่วัดที่ความพอใจของผู้ผลิตคือ สถานศึกษาหรืออาจารย์ หรือนักศึกษาแต่ฝ่ายเดียว

1. ภาษาอังกฤษ สถานประกอบการต้องการอ่านคู่มือภาษาอังกฤษได้ เพราะอุปกรณ์เครื่องจักรต่าง ๆ มักมาจากต่างประเทศ มีคู่มือการใช้การซ่อมบำรุง เป็นภาษาอังกฤษ ปุ่มกด ที่หมุนต่าง ๆ ก็มีอักษรอังกฤษกำกับการใช้อยู่ ถ้าให้คนอ่านภาษาอังกฤษไม่ออกไปใช้ไปซ่อม อาจกดปุ่มผิดหรือใช้ซ่อมไม่ถูกต้องโดยเฉพาะเครื่องใหม่ ๆ ที่ไม่เคยใช้มาก่อน

การพูดเข้าใจภาษาอังกฤษ มีความสำคัญรองลงมา เพราะในการซื้อเครื่องใหม่ ๆ อาจมีผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเข้ามาแนะนำหรืออาจจำเป็นต้องส่งช่างคนไทยไปฝึกอบรมดูงานต่างประเทศ และมีโอกาสน้อยในการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง เพราะคนที่รู้ภาษาอังกฤษจะกระโดดข้ามหัวไปหมด

2. บุคลิกภาพ สถานประกอบการหลายแห่งบอกว่าบุคลิกของผู้จบอาชีพศึกษายังผู้พวกจบมหาวิทยาลัยไม่ได้ โดยเฉพาะการพูดแสดงความคิดเห็น เพราะมักจะเป็นเพียงฟังอย่างเดียวไม่ค่อยพูด ถึงจะพูดก็มักจะพูดโง่งมงายตรงไปตรงมาไม่เข้าหูคน ซึ่งบางที่ก็ไปกระทบกระเทือนผู้อื่นได้จากการศึกษาในระบบมหาวิทยาลัยปรากฏว่ากิจกรรมสโมสรนักศึกษา การจัดงานการออกค่ายอาสาพัฒนาและการได้วาทิที่ได้ส่งเสริมบุคลิกของคนขึ้นมา นักพูดที่มีชื่อเสียงหลายคน เช่น นายสมักร สุนทรเวช , นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ เริ่มประกอบการณ์จากชมรมได้วาทิของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์

3. มนุษย์สัมพันธ์ เป็นสิ่งที่สถานประกอบการเน้นเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าคนที่มีความสัมพันธ์ไม่ดีจะใช้ไม่ได้ ถึงแม้ว่าจะมีความรู้ความสามารถดีก็ตาม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพ ได้แก่งานวิจัยของ เยาวนุช แสงยนต์ (2525 : ก - จ) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีงานทำในทัศนคติของนายจ้างและผู้หางานทำ ศึกษาเฉพาะกรณีผู้จบการศึกษากรณีผู้จบการฝึกเตรียมเข้าทำงานจากสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาที่นายจ้างประสบอยู่ในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานนั้นส่วนมากเป็นเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครงานไม่ตรงกับความต้องการสำหรับลูกจ้างที่มีอยู่ในปัจจุบัน นายจ้างส่วนมากเห็นว่ายังบกพร่องคุณสมบัติในเรื่องความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับสาเหตุส่วนใหญ่ที่นายจ้างให้ลูกจ้างของคนออกจางานคือ สาเหตุมาจากการฝ่าฝืนระเบียบวินัยข้อบังคับในการทำงาน สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการมีงานทำในทัศนคติของนายจ้าง และผู้หางานทำนั้น สรุปได้ว่า

ทั้งนายจ้างและผู้หางานทำให้ทัศนะว่าปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านคุณสมบัติในการทำงานได้ให้ความสำคัญไว้ในลำดับต่างกัน กล่าวคือ ปัจจัยเฉพาะที่สำคัญๆ ที่นายจ้างให้ทัศนะว่ามีผลทำให้รับผู้หางานเข้าทำงานตามลำดับ คือ การมีอายุที่เหมาะสมเข้าทำงาน เชื่อฟังคำสั่งของหัวหน้างาน ใช้เวลาสุขภาพ และแต่งกายสุขภาพเรียบร้อย ส่วนผู้มีงานทำได้ให้ความสำคัญตามลำดับ คือ ความซื่อสัตย์สุจริต การเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี ตรงต่อเวลา มีความอดทน มีความรับผิดชอบดี เชื่อฟังคำสั่งของหัวหน้างานและมีความขยันหมั่นเพียร

ส่วน อนุศักดิ์ เกตุศิริ (2526 : ง - จ) ได้ศึกษาถึงลักษณะของครูที่เอื้อต่อการพัฒนาชนบท ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสภาตำบลในเขตรับผิดชอบของวิทยาลัยครูอุบลราชธานี ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า

ประธานกรรมการสภาตำบล พัฒนาการและเลขานุการสภาตำบลส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าครูควรจะมีลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาชนบท ในด้านความรู้ความเป็นผู้นำ มนุษย์สัมพันธ์ความซื่อตรงต่อหน้าที่ และความอดทนในระดับมากที่สุดในด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านการบำรุงรักษา สุขภาพอนามัย ประธานกรรมการสภาตำบล มีความเห็นว่า ครูควรมีลักษณะเหล่านี้ในระดับมาก สำหรับในด้านการยอมรับวิทยาการใหม่ ประธานกรรมการสภาตำบลแลพัฒนากร มีความคิดเห็นว่าครูควรมีลักษณะนี้มาก ส่วนเลขาสภาตำบลมีความคิดเห็นว่าครูควรมีลักษณะเหล่านี้มากที่สุด

สำหรับโกสินทร์ น้ำใจทหาร (2526 : 1 - 2) ได้ศึกษาถึงลักษณะของอาจารย์ที่พึงประสงค์คือในวิทยาลัยพลศึกษาในแต่ละด้านควรมีดังต่อไปนี้

1. ด้านการสอน ต้องเป็นผู้มีความสามารถในการเลือกกิจกรรมเพื่อการฝึกทักษะที่สอน เข้าสอนสม่ำเสมอและตรงเวลา มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผลผู้เรียนมีการกำหนด วัตถุประสงค์ของการเรียนในแต่ละวิชาชัดเจน

2. ด้านวิชาการ ต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ในทักษะวิชาเฉพาะอย่างฝึกและปรับปรุงความสามารถทางทักษะอยู่เสมอ แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เป็นนิจ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชากว้างขวาง แม่นยำ ถูกต้อง ทันสมัย

3. ด้านสุขภาพทางกายและทางจิต ควรเป็นผู้มีความสนใจในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาประจำ ต้องมีอารมณ์เยือกเย็น สุขุม มีเหตุมีผล มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพของตน งดเว้นสิ่งเสพติดให้โทษทุกชนิด

4. ด้านมนุษยสัมพันธ์ ควรเป็นผู้มีความสนใจให้ความร่วมมือช่วยเหลืองานส่วนรวม วางตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะบุคคลและสังคมให้ความเคารพต่อผู้บังคับบัญชา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น มีอิทธิพลไมตรีกับคนทั่วไป และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน

5. ด้านบุคลิกภาพทั่วไป ควรเป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเองมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานสูง กระตือรือร้นในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ร่าเริง ชี้มเข้มแจ่มใส มีความตรงไปตรงมาและจริงใจ พุดจาจะฉานใช้ภาษาได้ถูกต้อง

6. ด้านการมีคุณธรรมน้ำใจนักกีฬา ควรมีคุณธรรมสูง มีระเบียบวินัย และปฏิบัติอย่างเคร่งครัด รู้จักใช้วิจารณญาณในการ ไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล มีความสำนึกสูงต่อการ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

7. ด้านการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ควรยึดถือในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รู้จักเคารพและปฏิบัติตามหน้าที่และลัทธิของตนเอง และผู้อื่น ขอมรับและให้ความร่วมมือตามมติของส่วนรวมและสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่อนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

อีกทั้งสุปิติ ขุนภักดี (2529 : 114 - 125) ได้ศึกษาถึงลักษณะที่พึงประสงค์ของศึกษาศิลการอำเภอ ตามความเห็นของศึกษาศิลการอำเภอ ผู้บริหารการศึกษา และ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องในภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่มที่มีต่อลักษณะที่พึงประสงค์ของศึกษาศิลการอำเภอ ทั้งด้านคุณลักษณะส่วนตนและด้านวิชาชีพ ลำดับแรกคือ มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ไม่เป็นโรคติดต่อที่สังคมรังเกียจหรือพิการใด ๆ ส่วนข้อที่อยู่ในลำดับสุดท้าย คือ มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การจัดลำดับความสำคัญ กลุ่มประชากรได้ให้ความสำคัญในข้อลักษณะที่พึงประสงค์ของศึกษาศิลการอำเภอ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ ภาวะผู้นำ มนุษย์สัมพันธ์ บุคลิกภาพ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความสามารถในการปฏิบัติงาน และความรู้ทางวิชาการ

นอกจากนี้จินตนา บุญบงการ และสุธรรม จิตรานูเคราะห์ (2532 : 5-6) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ลักษณะผู้ประกอบอาชีพทางเรือ เพื่อหาลักษณะทั่วไปของบุคคลที่เหมาะสมจะประกอบอาชีพทางเรือ หาข้อมูลที่จะพัฒนาลักษณะนิสัยของคนไทยให้เหมาะสมในการประกอบอาชีพโดยศึกษาจากเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้บริหารของกิจการเดินเรือทะเล ซึ่งจากผลการวิจัยสามารถระบุคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางเรือที่สำคัญได้ 5 ข้อคือ

1. มีคุณสมบัติทางร่างกาย คือ มีร่างกายแข็งแรง อุดม
2. มีความรู้เฉพาะด้าน คือ การได้รับการศึกษามาทางด้านนี้โดยตรง หรือ ทางอ้อม หรือเรียนรู้จากประสบการณ์
3. ความมีระเบียบวินัย คือ ทำงานถูกต้องตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้

4. มีมนุษยสัมพันธ์ คือ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. มีความชอบในอาชีพ

คุณลักษณะด้านคุณธรรมและจริยธรรม

พินัส หันนาคินท์ (2520 : 44) ได้ให้ความหมายของ จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติอันพึงปฏิบัติต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และสังคม ทั้งนี้ก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง ขึ้นในสังคม และสมาชิกของสังคม คนที่จะปฏิบัติให้เป็นไปในเช่นนั้นได้ ผู้ปฏิบัติตามหลักจริยธรรม จึงต้องประกอบกัน ทั้งความรู้สึกลึกภายในจิตใจ และปฏิบัติทางกายอันสอดคล้องกับจิตใจ

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2522 : 18) ได้กล่าวไว้ว่า จริยธรรม หมายถึง ประมวลความประพฤติและความนึกคิดในสิ่งดีงาม และเหมาะสม

Piaget. (1960 : 1) กล่าวว่า จริยธรรม เป็นลักษณะของมนุษย์และหน้าที่เกี่ยวกับเกณฑ์ในการให้ความร่วมมือ การจัดเตรียมทางสังคม ความสัมพันธ์ในรูปของการกระทำร่วมกันและลัทธิ

Longman Dictionary of Contemporary . (1978 : 7) ได้กล่าวถึง จริยธรรมเป็นความถูกต้อง เป็นความบริสุทธิ์ของความประพฤติของการกระทำในสิ่งหนึ่ง ๆ

นอกจากความหมายของคำว่าจริยธรรมดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีผู้ที่ให้ความหมายของคำว่าจริยธรรมอีกมากมาย ดังที่สาโรช บัวศรี (2526 : 6) ได้กล่าวถึงจริยธรรมว่า จริยธรรม หมายถึงความประพฤติที่ถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าควรประพฤติเหล่านี้ประกอบด้วยศีลธรรม (การงดเว้นกระทำการที่ไม่ดี) คุณธรรม (การกระทำความดี) เนติธรรม (การกระทำความดีที่ต้องตาม กฎหมาย) และธรรมเนียมประเพณี (การกระทำที่ส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมและปฏิบัติกันมานาน) สำหรับพระเทพเวที (2531 : 10) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรม หมายถึงการดำรงชีวิตความเชื่ออยู่ การยังชีวิตให้เป็นไป การครองชีพ การใช้ชีวิต การเคลื่อนไหวของชีวิตทุกแง่ ทุกมุม ทุกด้าน ทุกระดับทั้งทางกาย ทางวาจา ทางใจ ทั้งด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านจิตใจ ด้านปัญญา ส่วนโกวิท ประวาทพฤษย์ และ ภณิศา กุสกูล (2536 : 6) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ 2 นัย คือ

1. จริยธรรม เป็นหลักการและเหตุผลที่พิจารณาเกี่ยวกับการกระทำ การพิจารณาตัดสิน และการตัดสินใจซึ่งมีความหมายที่คนทั่วไปเข้าใจกันมาดั้งเดิม
2. จริยธรรมเป็นพฤติกรรมหรือการกระทำ เป็นการตัดสินใจ การพิจารณาตัดสิน เป็นคุณธรรมทางจริยธรรมที่มีพื้นฐานอยู่บนการกระทำ และเจตคติที่สามารถสังเกตเห็นได้ซึ่ง

เอกสารให้ความหมายนี้เป็นความหมายในความหมายในแนวคิดแบบใหม่ เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คั้งนั้นการปฏิบัติตามหลักจริยธรรมซึ่งต้องประกอบกันทั้งความรู้สึทางจิตใจ และการปฏิบัติทางกาย จากความหมายของจริยธรรมดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่าจริยธรรมหมายถึงความประพฤติที่ดีงามทั้งกาย วาจา ใจ อันก่อให้เกิดสันติสุข ทั้งผู้ปฏิบัติและผู้อื่นในสังคม

ส่วนคำว่าคุณธรรมนั้นกิริติ บุญเจือ (2519 : 82) ได้ให้ความหมายของคำว่าคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรมหมายถึง ความเคยชิน ในการประพฤติอย่างใดอย่างหนึ่ง ประพฤติในสิ่งที่ดีงามถูกต้องซึ่งตรงกับคำว่ากิเลส สำหรับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2525 : 187) ได้ให้ความหมายของคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรมหมายถึง สภาพคุณงามความดี และคุณธรรมตามพระไตรปิฎก และพระพุทธธรรมในพุทธศาสนา (อุรุตสา. 2529 : 5) ได้ให้ความหมายไว้ว่าคุณธรรมหมายถึงความรักและความรู้สึก

ส่วนพจนานุกรมเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 (2536 : 116) ได้ให้นิยามของคำว่าคุณธรรมหมายถึง สภาพคุณงามความดี ส่วนจริยธรรมคือการประพฤติแต่สิ่งที่ดีงาม โดยถือปฏิบัติเป็นประจำและเป็นแบบอย่างที่ดี อีกทั้งนักการศึกษาต่างประเทศได้แก่ Good (1973 : 641) ได้ให้ความหมายของคุณธรรมจริยธรรมไว้ดังนี้

1. คุณธรรมหมายถึงความดีงามของลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรมที่ทำจนเคยชิน
2. จริยธรรมหมายถึง คุณภาพที่บุคคลได้กระทำตามความคิดและมาตรฐาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับ

ข้องกับความปฏิบัติศีลธรรม

คั้งนั้นจึงสรุปได้ว่าคุณธรรมและจริยธรรมหมายถึงการประพฤติปฏิบัติตน หรือพฤติกรรมที่แสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม ตามความคิดและมาตรฐานของสังคม และถือเป็นหลักประจำใจตน เช่นความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีน้ำใจ ความมีวินัย ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความเสียสละ มีเจตคติที่ถูกต้อง รู้จักบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม ซึ่งหลักคุณธรรมและจริยธรรมนี้ จะต้องประกอบกันทั้งความรู้สึทางจิตใจ และการปฏิบัติทางกาย

องค์ประกอบของจริยธรรม ผู้วิจัยได้รวบรวมองค์ประกอบของจริยธรรมที่น่าสนใจจากผลการประชุมทางวิชาการ และงานค้นคว้าของผู้ทรงคุณวุฒิไว้คั้งนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2527 : 5) ได้จัดการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย (22 – 27 มกราคม 2533) และสรุปองค์ประกอบของจริยธรรมจากผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านไว้ว่า จริยธรรมของบุคคลประกอบด้วยสิ่งสำคัญ 3 ประการคือ

1. ส่วนประกอบทางด้านความรู้ (Moral Reasoning) คือความเข้าใจในเหตุผลของความถูกต้องดีงาม สามารถตัดสินใจแยกความถูกต้องออกจากความไม่ถูกต้องออกจากความไม่ถูกต้อง ได้ด้วยความคิด

2. ส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ (Moral Attitude and Belief) คือความพึงพอใจไม่ว่าการดีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลสนับสนุนที่ดี และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของอภิสรรพคุณที่กระทำไปให้ศรัทธาเลื่อมใส เกิดความนิยมยินดีที่จะรับ นำจริยธรรมมาเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติ

3. ส่วนประกอบทางด้านพฤติกรรมแสดงออก (Moral Conduct) คือ พฤติกรรมการกระทำที่บุคคลตัดสินใจจะกระทำถูกหรือผิดในสถานการณ์แวดล้อมต่าง ๆ เชื่อว่าอิทธิพลส่วนหนึ่งของการกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมแบบใด จะขึ้นกับอิทธิพลส่วนประกอบทั้ง 2 ประการ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และบางส่วนอาจขึ้นกับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ลักษณะทางจิตวิทยาบางประการของบุคคลนั้นอีกด้วย

ได้แบ่งลักษณะทางจริยธรรมของบุคคลในงานวิจัยเรื่อง จริยธรรมของเยาวชนไทย ไว้ 4 ลักษณะคือ

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายความว่า การมีความรู้ในสังคมของคนนั้นคือ ถือว่าการกระทำชนิดใดก็ควรทำ และการกระทำชนิดใดเลวควรงดเว้น ลักษณะและพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมมากน้อยเพียงใด ปริมาณความรู้เชิงจริยธรรม หรือความรู้เกี่ยวกับค่านิยมค่านิยมทางสังคมขึ้นอยู่กับอายุ ระดับการศึกษา และพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลด้วย เด็กจะเริ่มเรียนรู้ตั้งแต่เกิดและโดยเฉพาะในช่วง 2 - 10 ปี จะได้รับการปลูกฝังค่านิยมเหล่านี้เป็นพิเศษ

2. ทักษคติเชิงจริยธรรม คือ ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะ หรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่าง ๆ ว่า คนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้น ๆ เพียงใด ทักษคติเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น แต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติอาจมีทัศนคติแตกต่างไปจากค่านิยมของสังคมก็ได้ ทักษคติเชิงจริยธรรมจะมีความหมายรวมทั้งความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ เข้าด้วยกัน

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลที่กล่าวถึงนี้จะแสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจหรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องต้นหลักการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ หรืองดเว้นการแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ หรือค่านิยมในสังคมนั้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรม ซึ่งเป็นการกระทำสังคมเห็นชอบ และสนับสนุนมีหลายประเภท เช่น การให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม และการช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก เป็นต้น นอกจากนี้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมอีกจำนวนหนึ่งคือ พฤติกรรมในสถานที่เข้าชวนใจ หรือ ให้สถานที่ช่วยผู้ให้บุคคลกระทำผิดกฎเกณฑ์เพื่อประโยชน์ส่วนตนบางประการ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในสถานการณ์ที่ช่วย เช่น การโกงสิ่งของ หรือคะแนน การลักขโมย และ การกล่าวเท็จ เป็นต้น ซึ่งอาจรวมเรียกว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์ ซึ่งผู้มีจริยธรรมสูงย่อมงดเว้นการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์นี้

จากการแบ่งลักษณะจริยธรรมของบุคคล โดยผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบของจริยธรรมในบุคคลจะมี 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1. ส่วนภายใน ซึ่งประกอบไปด้วย ความรู้ ทักษะ และ การให้เหตุผล ซึ่งการใช้เหตุผลซึ่งจะขึ้นอยู่กับระดับจริยธรรมในแต่ละบุคคลว่าจะกระทำเพื่อตนเอง หรือทำเพื่อพวกพ้อง หรือทำเพื่อสังคม หรือทำเพื่อความงาม เป็นต้น

2. ส่วนภายนอก ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมซึ่งมีผลมาจากการใช้เหตุผลเชิงพฤติกรรมภายในตัวของบุคคลแต่ละคน

คมคาย รอดลอยทุกข์ ผู้จัดการฝ่ายอาวุโส และผู้จัดการฝ่ายการพนักงานธนาคารกรุงเทพจำกัด (อ้างถึงในกองแผนงาน. 2530 : 14) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า "เด็กควรมีความรู้ความสามารถมากทั้งภาคทฤษฎี และ ภาคปฏิบัติ และควรรหาความรู้เพิ่มเติมให้มากด้วย ที่สำคัญคือก็คือสถาบันการศึกษาควรสร้างพลเมืองที่มีพื้นฐานจิตใจที่ดี มีคุณธรรมออกไปปฏิบัติงาน"

เรื่อง เจริญชัย. (อ้างถึง ชัยวัฒน์ บัญญัติวนันท์. 2531 : 14) กล่าวว่า "คุณภาพที่นายจ้างต้องการคือ ความซื่อสัตย์สุจริต การตรงต่อเวลา ความขยันขันแข็ง ความรับผิดชอบ สำหรับด้านทักษะนั้น ขอแค่เพียงความรู้พื้นฐานกว้าง ๆ เพราะบริษัทหรือโรงงานหลาย ๆ แห่งมีเครื่องจักรมือที่จะฝึกเพิ่มเอาเองได้"

จากการสัมมนาเรื่องคุณลักษณะของบัณฑิต ตามความคาดหวังของผู้ใช้และผู้สอน เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2525 ณ ห้องประชุมสารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปบทบาทและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ สาขาวิทยาศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์ และ มนุษยศาสตร์ (อ้างในปนัดดา โสมวงษ์. 2525 : 10-14) ในทัศนะของผู้ใช้ไว้ว่า

1. มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้เร็ว การมีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักปรับตัวในการทำงานมีความกระตือรือร้น รู้จักศึกษาสภาพการทำงานก่อนที่จะแก้ไขสิ่งที่มีอยู่เดิม
2. มีความสามารถในการเรียนรู้งานได้เร็ว การมีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักปรับตัวในการทำงานมีความกระตือรือร้น รู้จักศึกษาสภาพการทำงานก่อนที่จะแก้ไขสิ่งที่มีอยู่เดิม
3. รู้จักขวนขวายหาความรู้ใส่ตนเองได้ และสามารถก้าวทันวิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ
4. มีความริเริ่ม และความคิดคิดเปลี่ยนแปลงซึ่งสำคัญกว่าความคิดริเริ่ม เช่นการรู้จักลอกเลียนแบบและนำมาดัดแปลงใช้ให้ดีกว่าเดิม
5. รู้จักวินิจฉัยปัญหาและการตัดสินใจ
6. ความสามารถแสดงความคิดเห็น ความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ช่วยได้ด้วยวิธีการสอนของอาจารย์
7. มีค่านิยม ศีลธรรมจรรยา การทำประโยชน์ต่อส่วนรวม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. มีจรรยาบรรณวิชาชีพ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านคุณธรรม จริยธรรมของชัยวัฒน์ บุญศิวนนท์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการของสถานประกอบการที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยอาชีวศึกษา อุตรธานี ผลการศึกษาพบว่า

1. สถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองอุตรธานี ทั้ง 31 แห่ง มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในด้านความรู้ความสามารถ เจตคติ สถานประกอบการทั้ง 31 แห่ง มีความต้องการสูงกว่าด้านอื่น

2. สถานประกอบการประเภทจำหน่ายสินค้า และสถานประกอบการประเภทจำหน่ายบริการ มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ไม่แตกต่างกันมากนัก และมีความต้องการในคุณลักษณะทุก ๆ ด้านอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะความต้องการในความต้องการในเรื่องของความอดทน และต่อสู้งานของผู้สำเร็จการศึกษาฯ เป็นที่ต้องการสูงสุด สำหรับสถานประกอบการประเภทจำหน่ายบริการมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาฯ ที่สามารถร่วมงานกับผู้อื่นได้ในระดับสูงสุด

ส่วนเฉลิมศักดิ์ นามเชิงใต้ (2536 : 17) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการแรงงานช่างก่อสร้างของสถานประกอบการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการก่อสร้างจำนวน 69 คน และแรงงานช่างก่อสร้าง จำนวน 58 คน ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการความซื่อสัตย์จากแรงงาน ช่างก่อสร้างในระดับมากที่สุดต้องการแรงงานที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประสิทธิภาพทางอาชีพ และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอยู่ในระดับมาก ความต้องการของผู้ประกอบการที่มีต่อสถาบันที่ผลิตแรงงานช่วยก่อสร้าง ได้แก่ ต้องการให้เพิ่มระยะเวลาฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการเพิ่มการฝึกอบรม มารยาท ความประพฤติ และเพิ่มการเผยแพร่ความรู้และวิทยากรที่ทันสมัย ระดับการศึกษาของแรงงานช่างก่อสร้างที่ผู้ประกอบการต้องการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับ ปวช. ปวท. ปวส.

สำหรับมนัส ภาคภูมิและคณะ (2535 : 21-25) ทำการวิจัยเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาการศึกษาอาชีวะ และอุดมศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการผลิต และความต้องการกำลังคนกับการวิจัยและพัฒนาการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเพื่อหาแนวทางการจัดการศึกษาในการพัฒนากำลังคนงานวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ผลการวิจัยพบว่า

ในด้านคุณภาพกำลังคนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้น ทางด้านความสามารถพื้นฐานสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ดี แต่ที่ควรปรับปรุง คือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านจริยธรรมและคุณธรรม มนุษย์สัมพันธ์ ความอดทน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นอกจากนี้ควรปรับปรุงเรื่องภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะกำลังคนในระดับต่ำกว่าปริญญา ส่วนในด้านสภาพความต้องการกำลังคนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอนาคตพบว่า สถานประกอบการมีความต้องการกำลังคนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นร้อยละ 59 โดยต้องการกำลังคนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีระดับการศึกษา ปวศ. สูงสุดร้อยละ 24 นอกจากนี้ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของกำลังคนสาขาวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี ที่สถานประกอบการต้องการ พบว่าความขยัน ความอดทนในการปฏิบัติงาน เป็นคุณลักษณะที่ต้องการของสถานประกอบการสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมาได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การมีวินัยและการมีประสบการณ์ตามลำดับ ส่วนการมีทักษะเกี่ยวกับด้านช่าง ภาษาคอมพิวเตอร์ก็เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการต้องการเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์เชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของแรงงานช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบความเที่ยง และความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสำรวจผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ วิศวกร และหัวหน้าผู้ควบคุมตามสายงาน ของสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานครจำนวน 50 แห่ง คิดเป็นประชากรทั้งสิ้น 509 คน

ในการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ประกอบด้วยผู้จัดการฝ่ายทุกฝ่าย วิศวกร และหัวหน้างาน ผู้ควบคุมตามสายงานของสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม ดังในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรของสถานประกอบการในเขตหนองแขม ปี 2540

ลำดับ ที่	สถานประกอบการ	ประชากร			รวม
		ผู้จัดการฝ่ายต่างๆ	วิศวกร	หัวหน้างาน	
1.	บริษัทห่านฟ้าจำกัด	3	3	4	10
2	นายกำธร เพิ่มศักดิ์อุ่มศิลป์	3	1	3	7
3	ดร. ปราณี เพ็ญโชค	3	3	6	12
4	หจก. สะอั้งเฮง อลูมิเนียม	2	1	2	5
5	นางสุวรรณ ธนาไพศาล	3	1	3	7
6	นายสันติ จงประสิทธิ์ผล	3	2	3	8
7	บริษัท ไทยรุ่งยูเนี่ยนคาร์	4	6	9	19
8	น.ส. แก้วใจ เพ็ญโชค	2	1	4	7
9	บริษัท เอส. ซี. บี. อลูมิเนียมแบตเตอรี่	3	2	5	10
10	บริษัทสหพัฒน์ ออโต้พาร์ท จำกัด	3	2	3	8
11	นายสมชาย เลิศรัตนธรรม	3	2	4	9
12	บริษัท ห้วยเจียง ไถ่ จำกัด	3	1	2	6
13	นาย สุพจน์ รัตนโกวิท	3	2	6	11
14	น.ส. นิตยา ทรงชุมสาย	3	2	7	12
15	บริษัท บางกอกโฟม จำกัด	4	5	7	16
16	นายสมบุรณ์ จงเจริญรสสุข	3	1	4	8
17	บริษัททองสมุทร จำกัด	3	2	5	12
18	นายเด็ก สิ้นสวัสดิ์	3	1	2	6
19	นายเด็ก สิ้นสวัสดิ์	3	1	2	6
20	นายสมคิด วิเศษสมิต	3	2	4	9
21	นายธีรศักดิ์ สุภามศิริ	3	3	2	8
22	บริษัทยูมี อุตสาหกรรม	3	5	7	15
23	นายวันชัย เรืองวัฒนานนท์	3	1	3	6
24	บริษัท โรล่า (ไทยแลนด์)	2	1	2	5
25	บริษัท สยามเปเปอร์ แมนูแฟกเจอร์	3	2	5	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ได้ออกให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	สถานประกอบการ	ประชากร			รวม
		ผู้จัดการฝ่ายต่างๆ	วิศวกร	หัวหน้างาน	
26	นาย ชวลิต ดิยบุญชัย	3	2	4	9
27	น.ส. กิตติยา จันทร์หอม	2	1	4	
28	บริษัท ฟอริอัสการทออุตสาหกรรม	4	4	8	16
29	นายวิกรม ปรमानุติ	3	2	3	8
30	นางรัตนา สุวัจนภรณ์	3	2	3	8
31	นายคอมกฤษ โล่ห์ทองมงคล	3	2	4	9
32	บริษัท ศรีไทยนิคแวร์ จำกัด	3	1	4	8
33	นายวิฑูร ถัทรเลาหะ	3	3	6	12
34	บริษัท โมเดรินเฟรม จำกัด	3	2	5	10
35	บริษัท นันยางอุตสาหกรรม จำกัด	4	7	12	21
36	บริษัท อุตสาหกรรมภาชนะเคลือบ	3	2	2	7
37	บริษัท ยาวาด้าประเทศไทย จำกัด	4	4	9	17
38	บริษัท ژیโม่ทอลเวิร์ค จำกัด	3	2	3	8
39	บริษัท ชันนี่แอนด์เปเปอร์ฟรินซ์	3	1	4	8
40	บริษัท ยูไนเต็ค คอนสตรัคชั่นแมค เลี่ยน	4	6	10	20
41	บริษัท แอคทูลัม จำกัด	3	3	4	10
42	บริษัท แสงธนา เฟอร์นิเจอร์	3	2	5	10
43	บริษัท ไคเคเตอร์ทอยด์ จำกัด	3	3	3	9
44	บริษัท วีว่า จำกัด	2	1	2	5
45	บริษัท ทองไทยการทอ	3	3	5	11
46	บริษัท วิงแฟคเทอร์คัตติ้ง จำกัด	4	5	9	18
47	บริษัท บางกอกโฟลีสเชค จำกัด	3	2	4	9
48	บริษัท ไทยโฟลีสคัตติ้ง จำกัด	2	1	3	6
49	บริษัท ท่อน้ำไทยอุตสาหกรรม	4	6	11	21
50	บริษัท กลาสเซอร์ฟิสท์ เอกซ์พอร์ต	3	2	5	10
รวม		150	123	236	509

ที่มา : สำนักงานอนามัยเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกแบบ 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามความต้องการของสถานประกอบการ เขตหนองแขม ของแรงงานช่างกลโรงงาน จำนวน 48 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened end)

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลขึ้นเอง โดยยึดกรอบที่ใช้ในการวิจัยเป็นหลัก โดยได้ลำดับการสร้างเครื่องมือไว้ดังนี้

1. ศึกษากรอบแนวความคิด หลักการ ความเชื่อ ทฤษฎี นำเนื้อหาพหุคูณเข้าด้วยกันสร้างเป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

2. กำหนดหัวข้อโครงสร้างของแบบสอบถามแต่ละตอน แต่ละด้าน ซึ่งประกอบด้วยลักษณะสำคัญ ดังนี้

2.1 ความรู้ความสามารถทางวิชาการ 10 ข้อ

2.2 ทักษะทางวิชาชีพ 10 ข้อ

2.3 บุคลิกภาพ 12 ข้อ

2.4 คุณลักษณะและจริยธรรม 16 ข้อ

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 48 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีตัวเลือก 5 ระดับ

5 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มากที่สุด

4 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาก

3 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ปานกลาง

2 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ น้อย

1 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 3 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ปานกลาง ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 2 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ น้อย ครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมร่วมเพื่อตรวจสอบ แนะนำ และปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษาจำนวน 8 ท่าน จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2 คน จากสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา 1 คน จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 1 คน และจากสถานประกอบการ 4 ท่าน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

1. นายสุพล เสือว่อง นักวิชาการศึกษา 7 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
2. นายประยูร หรั่งทรัพย์ นักวิชาการศึกษา 6 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
3. นายชัยโชค พุ่มพวง ผู้จัดการฝ่ายของบริษัทสามเสนวิศวกรรม
4. นายสมศักดิ์ กิตติอุดมเดช วิศวกรฝ่ายบอดี บริษัทอิชูชู
5. นายศกาวุธ พิมลศรี วิศวกรบริษัทไทยเจนเนอรัล จำกัด
6. นายประเสริฐ บุญชาบวรชัย วิศวกรบริษัทหมู่บ้านครุพัฒนา จำกัด
7. นายณรงค์ ศักดิ์รัตนอนันต์ วิทยาลัยการอาชีพนครปฐม
8. นายไพศาล หวังพานิช มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

6. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะ ปรีกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

3.2.2 การตรวจสอบความเที่ยง และความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

1. หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามถามชุดนี้มีความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับการวิจัยผู้วิจัยจึงนำไปทดลองใช้ (Try - out) กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน จากโรงงานสามมิตรมอเตอร์แมนูแฟคเจอร์ โรงงานไทยรุ่งยูเนี่ยนคาร์ โรงงานไทยนามพลาสติก และ โรงงานบางกอกโฟม จำกัด

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ที่ทดลองใช้แล้ว ไปหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีของ Cronbach ที่เรียกว่า "สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค" (Cronbach Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งรายด้านและภาพรวมดังนี้

- ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.99
- ด้านทักษะวิชาชีพ ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.97
- ด้านบุคลิกภาพ ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.98
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.98
- เมื่อรวมกันทั้ง 4 ด้าน ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.98

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. บัณฑิตเสนอขออนุญาต งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ถึงสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังที่ได้กำหนดไว้
2. การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยทำการส่งด้วยตนเอง และ ขอรับกลับภายใน 7 วัน
3. การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยเดินทางไปรวบรวมด้วยตนเอง และติดตามแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนไม่ครบ ทั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับใหม่ไปให้กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ยังไม่ส่งแบบสอบถามคืน และขอรับกลับภายใน 7 วัน หลังจากส่งแบบสอบถามรอบที่ 2
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่รวบรวมได้ ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 473 ฉบับ และเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 92.93

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม จะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การ หาค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายข้อ เฉพาะด้านและรวมทุกด้าน และนำเสนอในรูปของตาราง พร้อมกับคำอธิบายประกอบ
3. แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ การวิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 1 และ แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+ (Statistical Package For Social Science/Personal Computer Plus)

การแปลความหมายของข้อมูล โดยใช้เกณฑ์ ของ Best

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (μ) กำหนดช่วงของค่าคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามความต้องการของสถานประกอบการ กำหนดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าก็ตาม คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายความว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด

- คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานประกอบการ	50	100.00
2. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	473	100.00
ผู้จัดการฝ่าย	135	28.54
วิศวกร	109	23.04
หัวหน้าฝ่าย	229	48.42
3. เพศ	473	100.00
ชาย	440	93.02
หญิง	33	6.98
4. อายุ	473	100.00
ต่ำกว่า 30 ปี	228	48.20
ตั้งแต่ 30 – 40 ปี	170	35.94
สูงกว่า 40 ปี	75	15.86
5. วุฒิการศึกษา	473	100.00
ต่ำกว่าปริญญาตรี	220	46.51
ปริญญาตรี	201	42.49
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	52	11.00
6. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง		
ต่ำกว่า 5 ปี	145	30.66
5 – 10 ปี	201	42.49
สูงกว่า 10 ปีขึ้นไป	127	26.85
7. จำนวนแรงงาน	473	100.00
ขนาดกลาง(100 - 300)	326	68.92
ขนาดใหญ่(มากกว่า 300 คน ขึ้นไป)	147	31.08

จากตาราง ที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามของสถานประกอบการ
สถานประกอบการ พบว่ากลุ่มประชากรตัวอย่างเป็นสถานประกอบการจำนวน 50 แห่ง
คิดเป็นร้อยละ 100

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าเป็นผู้จัดการฝ่ายมีจำนวน 135 คน คิดเป็น
ร้อยละ 28.5 วิศวกรจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 หัวหน้าฝ่ายจำนวน 229 คน คิดเป็นร้อย
ละ 48.4

เพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมีจำนวน 440 คน คิดเป็นร้อยละ 93.02 เพศหญิง
จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

อายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20 อายุตั้ง
แต่ 30 – 40 ปีจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 35.94 อายุสูงกว่า 40 ปี 75 คน คิดเป็นร้อยละ
15.86

วุฒิการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีจำนวน 220คน
คิดเป็นร้อยละ 46.51 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 42.49 มีวุฒิ
การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไปจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00

ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่า 5 ปี มี
จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 30.66 มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง 5 – 10 ปี ขึ้นไปจำนวน 201 คน
คิดเป็นร้อยละ 42.49 และมีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งสูงกว่า 10 ปีขึ้นไปจำนวน 127 คน คิดเป็น
ร้อยละ 27.00

จำนวนแรงงาน พบว่าสถานประกอบการขนาดกลางมีจำนวนแรงงาน 100 – 300 คน
มีจำนวน 326 คน คิดเป็นร้อยละ 69.00 และสถานประกอบการขนาดใหญ่ที่มีจำนวนแรงงานมาก
กว่า 300 คนขึ้นไปมีจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่าง
กลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการใน
เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการตามความต้องการของสถานประกอบการ

ข้อ ที่	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการ	N=473		ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
		μ	σ		
1	มีความรู้พื้นฐานทางด้านช่างกลโรงงานในหน้าที่รับผิดชอบ	4.37	0.77	มาก	1
2	มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้	3.68	0.79	มาก	5
3	มีความรู้ในด้านการใช้เครื่องมือในด้านช่างกลโรงงานอย่างถูกต้อง	4.27	0.81	มาก	2
4	มีความรู้ในด้านการบำรุงรักษาเครื่องจักรกลโรงงาน	4.10	0.84	มาก	4
5	มีความรู้ทางด้านความปลอดภัยในการทำงานเครื่องจักรกลในโรงงาน	4.14	0.93	มาก	3
6	มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์เบื้องต้น	3.52	0.92	มาก	8
7	มีความรู้ในด้านการเขียนแบบด้วยคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (AUTOCAD)	3.60	1.06	มาก	6
8	มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ในงานเครื่องจักรกลเบื้องต้น (CNC)	3.56	1.08	มาก	7
ค่าเฉลี่ย		3.90	0.90	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่าความต้องการของสถานประกอบการ เกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการตามโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับต้นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้ มีความรู้พื้นฐานทางด้านช่างกลโรงงานในหน้าที่รับผิดชอบ ($\mu = 4.37$) มีความรู้ในด้านการใช้เครื่องมือในด้านช่างกลโรงงานอย่างถูกต้อง ($\mu = 4.27$) ด้านความรู้ทางด้านความปลอดภัยในการทำงานเครื่องจักรกลโรงงาน ($\mu = 4.14$) เมื่อเรียบเรียงลำดับท้าย 3 ลำดับโดยเรียงจากน้อยไปหามากได้แก่ มีความรู้ในด้านคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ($\mu = 3.52$) มีความรู้ในด้านคอมพิวเตอร์เบื้องต้นในงานเครื่องจักรกลเบื้องต้น (CNC) ($\mu = 3.56$) มีความรู้ในด้านการเขียนแบบด้วยคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (AUTO CAD) ($\mu = 3.60$)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ด้านทักษะทางวิชาชีพ ตามความต้องการของสถานประกอบการ

ข้อ ที่	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านทักษะวิชาชีพ	N=473		ระดับ ความคิด เห็น	ลำดับที่
		μ	σ		
1	มีทักษะในการใช้เครื่องจักรกลโรงงาน	4.01	0.94	มาก	3
2	มีทักษะในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในงานช่างกลโรงงาน	4.04	0.93	มาก	1
3	มีประสบการณ์ในการทำงานด้านเครื่องจักรกลโรงงาน	3.75	0.93	มาก	7
4	สามารถแก้ปัญหาหรือตัดสินใจสถานการณ์เฉพาะหน้า	3.83	0.99	มาก	5
5	มีทักษะในการเขียนแบบชิ้นส่วนเครื่องกล	3.72	0.94	มาก	8
6	เลือกใช้เครื่องจักร และอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับงานช่างกลโรงงาน	3.89	0.89	มาก	4
7	มีทักษะในการซ่อมบำรุงและตรวจสอบเครื่องจักรกล	3.76	0.93	มาก	6
8	ปฏิบัติงานกับเครื่องจักรกลโรงงานโดยยึดหลักความปลอดภัย	4.02	1.05	มาก	2
9	มีทักษะในการเขียนแบบคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (AUTOCAD)	3.56	1.11	มาก	10
10	มีทักษะในด้านการปฏิบัติงานเครื่องจักรคอมพิวเตอร์เบื้องต้น(CNC)	3.60	1.41	มาก	9
	ค่าเฉลี่ย	3.82	1.01	มาก	

ตารางที่ 4.3 พบว่าความต้องการของสถานประกอบการ เกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านทักษะทางวิชาชีพ ตามความต้องการของสถานประกอบการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับได้แก่ มีทักษะในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในงานช่างกลโรงงาน ($\mu = 4.04$) ปฏิบัติงานกับเครื่องจักรกลโรงงานโดยยึดหลักความปลอดภัย ($\mu = 4.02$) มีทักษะในการใช้เครื่องจักรกลโรงงาน ($\mu = 4.01$) เมื่อเรียงลำดับท้าย 3 ลำดับ โดยเรียงจากน้อยไปหามาก

ได้แก่ ทักษะในด้านการเขียนแบบด้วยคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (AUTOCAD) ($\mu = 3.56$) มีความรู้ในด้านการปฏิบัติงานเครื่องจักรคอมพิวเตอร์เบื้องต้น CNC ($\mu = 3.60$) มีทักษะในด้านการเขียนแบบชิ้นส่วนเครื่องกล ($\mu = 3.72$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพความต้องการของสถานประกอบการ

ข้อที่	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพ	N=473		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
		μ	σ		
1	เป็นบุคคลที่มีรูปร่างแข็งแรง	3.84	1.01	มาก	7
2	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา	3.99	1.03	มาก	2
3	มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน	3.83	1.09	มาก	8
4	แต่งกายสุภาพ	3.79	1.01	มาก	10
5	ปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.02	2.53	มาก	1
6	ยอมรับคำติชมของเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา	3.91	1.09	มาก	4
7	ดูแลรักษาความสะอาดต่อตัวเอง และสภาพแวดล้อมของงาน	3.89	1.06	มาก	6
8	มีไหวพริบในการปฏิบัติงาน	3.89	1.02	มาก	5
9	มีคุณลักษณะความเป็นผู้นำ	3.82	1.03	มาก	9
10	พูดความจริงและวาจาสุภาพ	3.94	1.09	มาก	3
	ค่าเฉลี่ย	3.89	1.19	มาก	

ตารางที่ 4.4 พบว่า ความต้องการของสถานประกอบการเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพตามความต้องการของสถานประกอบการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับได้แก่ ปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\mu = 4.02$) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ($\mu = 3.99$) พูดความจริงและวาจาสุภาพ ($\mu = 3.94$) เมื่อเรียงลำดับท้าย 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปหามาก ได้แก่ แต่งกายสุภาพ ($\mu = 3.79$) มีคุณลักษณะความเป็นผู้นำ ($\mu = 3.82$) มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ($\mu = 3.83$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ตามความต้องการของสถานประกอบการ

ข้อที่	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านคุณธรรมและ จริยธรรม	N = 473		ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
		μ	σ		
1	มีความขยัน อดทน	4.09	1.03	มาก	3
2	กระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	4.01	1.74	มาก	5
3	มีความพยายามที่จะฝึกฝนการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ	4.05	2.26	มาก	4
4	อุทิศเวลาให้กับงานและส่วนรวม	3.77	1.00	มาก	18
5	เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม	4.11	3.68	มาก	2
6	มีสมาธิและตั้งใจในการทำงาน	3.94	1.09	มาก	10
7	มีความซื่อสัตย์ต่องานและหน้าที่	4.00	1.09	มาก	6
8	ไม่นำความลับที่ดองสงวนไปเปิดเผย	3.90	1.05	มาก	12
9	เป็นคนตรงต่อเวลา	4.16	2.46	มาก	1
10	มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น	3.91	1.02	มาก	11
11	รักษาชื่อเสียงของตนเองและของบริษัท	3.96	1.70	มาก	8
12	มีเหตุผลในการปฏิบัติงาน	3.89	0.95	มาก	15
13	มีความเชื่อมั่นในอาชีพ	3.98	2.11	มาก	7
14	มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพและบริษัท	3.90	1.01	มาก	13
15	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.90	0.99	มาก	14
16	มีความพยายามที่จะปฏิบัติงานให้มีประสิทธิ ภาพเพิ่มขึ้น	3.95	0.96	มาก	9
17	แสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ	3.83	1.04	มาก	16
18	เสนอความคิดเห็นที่มีความสร้างสรรค์ต่อผล งานการผลิต แลพัฒนาบุคลากร	3.79	0.99	มาก	17
ค่าเฉลี่ย		3.95	1.45	มาก	

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านคุณ
ธรรมและจริยธรรม ตามความต้องการของสถานประกอบการ โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนเท่ากับ 3.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับมากทุกข้อโดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ เป็นคนตรงต่อเวลา ($\mu =$

4.16) เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ($\mu = 4.11$) มีความขยันอดทน ($\mu = 4.09$) และเมื่อเรียง 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปหามาก ได้แก่อุทิศเวลาให้กับงานและส่วนรวม ($\mu = 3.75$) เสนอความคิดที่มีความสร้างสรรค์ต่อผลงานการผลิต และพัฒนาบุคลากร ($\mu = 3.82$) แสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ๆ ($\mu = 3.82$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการในภาพรวม

ข้อที่	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้ง 4 ด้าน	N = 473		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
		μ	σ		
1	ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ	3.90	0.90	มาก	2
2	ด้านทักษะวิชาชีพ	3.82	1.01	มาก	4
3	ด้านบุคลิกภาพ	3.89	1.19	มาก	3
4	ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	3.95	1.45	มาก	1
ค่าเฉลี่ย		3.82	1.01	มาก	

ตารางที่ 4.7 แสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้ง 4 ด้าน ความต้องการของสถานประกอบการขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนเท่ากับ 3.82 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณธรรม และ จริยธรรม ($\mu = 3.95$) ความรู้ความสามารถทางวิชาการ ($\mu = 3.90$) ด้านบุคลิกภาพ ($\mu = 3.89$) ด้านทักษะวิชาชีพ ($\mu = 3.82$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด

1. ความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ

- 1.1 สามารถใช้คอมพิวเตอร์ AUTO CAD ได้ร้อยละ 60 ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 305 คน
- 1.2 เขียนแบบเครื่องกลได้ร้อยละ 26 ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 132 คน
- 1.3 และร้อยละ 14 ของผู้ตอบแบบสอบถาม 71 คน ไม่แสดงความคิดเห็น

2. ด้านทักษะวิชาชีพ

- 2.1 มีประสบการณ์ในการทำงานจากบริษัทอื่น (ช่างกลโรงงาน) มาแล้ว ร้อยละ 46 ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 234 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังสงวนลิขสิทธิ์ของเอกสารนี้ไว้ด้วย

- 2.2 เคยฝึกงานในสถานประกอบการมาแล้วร้อยละ 24 ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำนวน 122 คน
 - 2.3 ประสบการณ์ด้านช่างเทคนิคในบริษัทอื่นมาแล้ว ร้อยละ 9 ของผู้ตอบแบบ
สอบถาม 45 คน
 - 2.4 และร้อยละ 21 ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่แสดงความคิดเห็นเป็นจำนวน
108 คน
3. บุคลิกภาพ
 - 3.1 ร่างกายแข็งแรงร้อยละ 51 ของผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นจำนวน 259 คน
 - 3.2 แต่งกายถูกต้องตามที่บริษัทกำหนดร้อยละ 23 ของผู้ตอบแบบสอบถามคิด
เป็นจำนวน 117 คน
 - 3.3 ผู้ไม่แสดงความคิดเห็นเป็นร้อยละ 21 คิดเป็นจำนวน 108 คน
 4. คุณธรรมจริยธรรม
 - 4.1 ซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมงานและครอบครัวร้อยละ 33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม
คิดเป็นจำนวน 167 คน
 - 4.2 มีความซื่อสัตย์ต่อสถานประกอบการร้อยละ 31 ของผู้ตอบแบบสอบถาม
คิดเป็นจำนวน 157 คน
 - 4.3 มีสมาธิแน่วแน่ในการปฏิบัติงานร้อยละ 10 คิดเป็นจำนวน 50 คนของผู้ตอบ
แบบสอบถาม
 - 4.4 ตรงต่อเวลาไม่ชู้งานร้อยละ 45 คน ของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 4.5 อีกร้อยละ 17 ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 86 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคูณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ข้างกลโรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการใน เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากประชากรดังนี้

ผู้จัดการฝ่ายจำนวน 150 คน วิศวกรจำนวน 123 คน และหัวหน้าฝ่ายผู้ควบคุมงานตาม สายงานจำนวน 236 คน ของสถานประกอบการในเขตหนองแขม ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ รวม 50 แห่ง รวมประชากรทั้งสิ้น 509 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มี 3 ขั้นตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 4 ด้าน ตามความต้องการ ของสถานประกอบการในเขตหนองแขม ของแรงงานข้างกลโรงงาน จำนวน 42 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open end) การเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และ เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมา เป็นแบบสอบถามที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และเชื่อถือได้ จำนวน 473 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.92

การวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ใช้ค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามความต้องการของสถานประกอบการ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.1 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหัวหน้าฝ่ายมีจำนวนมากกว่าผู้ จัดการฝ่ายและวิศวกร เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวนมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุตั้งแต่ 30 - 40 ปี และ สูงกว่า 40 ปี

วุฒิการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิการศึกษาค่ากว่าปริญญาตรีมีจำนวนมากกว่าผู้ ตอบแบบสอบถามที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรี

ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง 5 - 10 ปี มีจำนวนมากกว่า ผู้มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่า 5 ปี และ สูงกว่า 10 ปี ขึ้นไป

จำนวนแรงงาน ผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในสถานประกอบการขนาดกลางที่มีจำนวนแรงงาน 100 - 300 คน มีจำนวนมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอยู่ในสถานประกอบการ ขนาดใหญ่ ที่มี จำนวนแรงงานมากกว่า 300 คนขึ้นไป

ตอนที่ 2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ตามความต้องการของสถานประกอบการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่าให้ผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานระดับ ปวช. มีความรู้พื้นฐานทางด้านช่างกลโรงงานในหน้าที่รับผิดชอบ มีความรู้ในด้านการใช้เครื่องมือในด้านช่างกลโรงงานอย่างถูกต้อง และมีความรู้ทางด้านความปลอดภัยในการทำงานเครื่องจักรกลโรงงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ และเมื่อเรียงคะแนนจากน้อยไปหามาก 3 อันดับ จะพบว่าสถานประกอบการต้องการผู้มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์เบื้องต้น มีความรู้คอมพิวเตอร์ในด้านเครื่องจักรกลเบื้องต้น (CNC) มีความรู้ในด้านการเขียนแบบด้วยคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (AUTO CAD) โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านทักษะวิชาชีพ ตามความต้องการของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสถานประกอบการมีความต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานในระดับ ปวช. มีทักษะในการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ในโรงงานช่างกลโรงงาน ปฏิบัติงานกับเครื่องจักรกลโรงงานโดยยึดหลักความปลอดภัย มีทักษะในการใช้เครื่องจักรกลโรงงาน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ และ เมื่อเรียงคะแนนจากน้อยไปหามาก 3 ลำดับ สถานประกอบการต้องการคนที่มีทักษะในการในการเขียนแบบด้วยคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (AUTO CAD) มีทักษะในด้านการปฏิบัติงานเครื่องจักรคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (CNC) และ ทักษะในการเขียนแบบชิ้นส่วนเครื่องกลโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพตามความต้องการของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สถานประกอบการมีความต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานในระดับ ปวช. ปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา และ พุด ความจริง และวาจาสุภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ และ เมื่อเรียงค่าเฉลี่ยจากน้อยไป

หามาก 3 อันดับ สถานประกอบการต้องการคนที่แต่งกายสุภาพ มีคุณลักษณะความเป็นผู้นำ และมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงานโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านคุณธรรม และจริยธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสถานประกอบการมีความต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานในระดับ ปวช. เป็นคนตรงต่อเวลาเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และมีความขยันอดทน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ และ เมื่อเรียงค่าเฉลี่ยจากน้อยไปหามาก 3 ลำดับ สถานประกอบการต้องการบุคคลที่อุทิศเวลาให้กับงานให้กับส่วนรวม เสนอความคิดที่มีความสร้างสรรค์ต่อผลงานการผลิตและพัฒนาบุคลากรแสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

2.5 สรุป ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 4 ด้านตามความต้องการของสถานประกอบการ ในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรู้ความสามารถทาง วิชาการ ด้านบุคลิกภาพและด้านทักษะวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจจากการค้นพบในการศึกษาครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

5.2.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการ ดังนี้

5.2.1.1 ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ

5.2.1.2 ด้านทักษะวิชาชีพ

5.2.1.3 ด้านบุคลิกภาพ

5.2.1.4 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

โดยรวมอยู่ระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าในการทำงานแต่ละอย่างนั้นสิ่งที่จะทำให้งานประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพงานสูงสุดนั้นจะต้องประกอบด้วย คุณธรรม จริยธรรม เป็นต้นว่า ความรับผิดชอบ ความผูกพันต่อองค์กร ความตรงต่อเวลา ความสามัคคี เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และการรักษาระเบียบวินัย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จีรพร สิมลา (2535

ไม่ว่าการมี... : 79) ที่ทำการศึกษาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานประเภทช่างอุตสาหกรรมที่สำเร็จจาก

วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่สถานประกอบการต้องการ พบว่าด้านความรู้ความสามารถด้านเจตคติ ด้านทักษะฝึกปฏิบัติ และประสบการณ์อาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านคุณธรรมจริยธรรมมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการและด้านบุคลิกภาพ ส่วนด้านทักษะวิชาชีพมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มยุรีชัยสวัสดิ์ (2538 : 159 - 160) ได้ทำการศึกษาวิจัยพบว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตร (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจตามความต้องการของผู้บริหาร และ ครู-อาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษา และ สถานประกอบการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความต้องการคุณลักษณะด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและด้านคุณธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหาร ครูอาจารย์ และ สถานประกอบการมีความต้องการในด้านคุณธรรมจริยธรรมมากกว่าด้านอื่น ๆ เป็นที่น่าสังเกตว่าด้านคุณธรรมจริยธรรมนั้นผู้บริหารและครู - อาจารย์ควรตระหนักและเห็นความสำคัญในการให้การอบรมแนะนำให้ความรู้ที่เน้นด้านการฝึกปฏิบัติในการนำคุณธรรม จริยธรรมไปใช้ในการทำงานในแต่ละสาขาวิชาชีพ ดังที่ วีระพันธ์ สิทธิพงษ์ (2538 : 210) กล่าวไว้ว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ คุณธรรมเป็นอันดับแรก วิชาการเป็นด้านรองลงไป โดยเน้นเหตุผลว่าความรู้ด้านวิชาการเทคโนโลยีเข้ามาใหม่ ๆ สามารถฝึกฝน เพิ่มเติมจากโรงงานได้ แต่เรื่องของคุณธรรมจริยธรรม ถ้าไม่มีมาตั้งแต่ต้นก็ยากที่จะเปลี่ยนแปลง สถานศึกษาควรจัดให้มีการเรียนการสอนจริยธรรมศึกษา ควรปรับปรุงให้นักเรียนนักศึกษาได้ปฏิบัติจริง พร้อมทั้งจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการประพฤติตนไปในทิศทางที่ดีงาม สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตจริงนอกโรงเรียน ครู-อาจารย์ควรให้ความรักและความอบอุ่น ความยุติธรรม ด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน และกระตุ้นให้สถาบันการศึกษาอื่น ๆ เห็นความสัมพันธ์ในการพัฒนาจริยธรรมของเยาวชนอย่างจริงจัง และ หลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกร้างในหมู่คณะ ดังที่สุรศักดิ์ สันติธัญญาโชค (2531 : 121-122) ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาชั้นมัธยมปีที่ 3 ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่คาดหวัง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 364 คนมาจากโรงเรียน 12 แห่ง ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะทางจริยธรรมที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่พึงประสงค์คือ ความกตัญญูคุณเดวติ การรักษาระเบียบวินัย ความสามัคคี ความยุติธรรม ดังนั้นสถานศึกษาจำเป็นต้องหาวิธีการฝึกอบรม และพัฒนานักเรียนนักศึกษาโดยเน้นด้านคุณธรรม จริยธรรมให้มากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2537 : 171) ได้ทำการวิจัยประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษา ประสิทธิภาพของระบบการผลิตพบว่านักศึกษาขาดคุณธรรม จริยธรรม และลักษณะที่พึงประสงค์ในเรื่องความรับผิดชอบ ความมีมนุษยสัมพันธ์ ขาดความรู้ความสามารถทางวิชาการ และขาดความรู้ทักษะในประเภทวิชาที่เรียนเป็นที่น่าสนใจว่าคุณลักษณะในด้านวิชาชีพมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แต่คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ

ด้านบุคลิกภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของมังกร หริรักษ์ (2536 : 156) ได้ศึกษาความต้องการคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5 ด้าน ของสถานประกอบการในจังหวัดสมุทรปราการที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวส. ประเภทช่าง อุตสาหกรรม พบว่า สถานประกอบการขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีความต้องการช่างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5 ด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ คุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านความผูกพัน ด้านมนุษยสัมพันธ์ และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ

2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการพบว่าอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับผลงานวิจัยของมยุรี ชัยสวัสดิ์ (2538 : 158-160) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจตามความต้องการของผู้บริหารและครู-อาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษา และสถานประกอบการภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่าผู้บริหารและ ครู-อาจารย์คณะวิชาบริหารธุรกิจและเจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการมีความต้องการด้านคุณลักษณะด้านวิชาการ อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะความรู้ความสามารถ และความเข้าใจในด้านวิชาการ มีผลให้การปฏิบัติงานตรงตามเป้าหมายซึ่งเป็นตัววัดประสิทธิภาพในการทำงานของช่าง และคุณภาพของสินค้า ความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการจึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญมากสำหรับผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ดังที่ประมวล เสนาฤทธิ์ (2530 : 12-16) ได้สัมภาษณ์ผู้ประกอบการภาครัฐและเอกชน "คนอย่างไรที่นายจ้างต้องการ" จากการสัมภาษณ์พบว่า คุณสมบัติด้านวิชาการบางตำแหน่งขึ้นอยู่กับลักษณะของตำแหน่งนั้น หลายแห่งเน้นเป็นพิเศษว่าจะแน่นอนเฉลี่ยต้องได้ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป และตรงกับสายงาน สอดคล้องกับการวิจัยของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา(2531 : ก) ได้ทำการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนายจ้างของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านคหกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรีนั้น ต้องการนักศึกษาที่มีความรู้ทางวิชาการในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือมีความรู้พื้นฐานด้านช่างกลโรงงานในหน้าที่รับผิดชอบ ด้านการใช้เครื่องมือในงานช่างกลโรงงานอย่างถูกต้อง และด้านความปลอดภัยในการทำงานเครื่องจักรกลโรงงาน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า สถานประกอบการต้องการให้บุคลากรในสถานประกอบการของตนสามารถผลิตชิ้นงานให้ถูกต้องและมีคุณภาพ อีกทั้งเครื่องมือกลมีราคาแพง หากเกิดความผิดพลาดในการใช้เครื่องมือ อาจทำให้สินค้าเสียหาย ต้องซ่อมบำรุง เป็นการเพิ่มต้นทุนด้านค่าใช้จ่ายในการผลิต และในการปฏิบัติงานต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการทำงานทั้งกับบุคคล และเครื่องจักรต้องมีความระมัดระวังมิเช่นนั้นจะทำให้เกิดการสูญเสียมาก ซึ่งในเรื่องความปลอดภัยนั้นเมธี พิณฑานนท์ (2525 : 137) กล่าวว่า หากผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ ความสามารถในเรื่องเหล่านี้เป็นอย่างดี จะเป็นการลดต้นทุนและทำให้สถานประกอบการประหยัดเวลาในการซ่อมแซมเมื่อเกิดการเสีย

ขึ้นได้ ซึ่งจะทำงานนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น หากไม่สามารถบำรุงรักษาให้ทำงานอยู่ได้ตลอดเวลา ก็ทำให้หยุดชะงัก ซึ่งจะก่อให้เกิดการสูญเสียและต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น ดังนั้น การจัดการระบบการบำรุงรักษาอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องจักรเพื่อความปลอดภัยอย่างต่อเนื่องจะทำให้มั่นใจว่า อุปกรณ์ และเครื่องมือ เครื่องใช้มีความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง ไม่เสื่อมคุณภาพ หรือได้มีการปรับปรุงแก้ไขอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้เสมอ ส่วนในเรื่องการใช้เครื่องมือกลต้องมีความถูกต้องเหมาะสมกับงานตลอดจนสามารถตัดแปลงเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องจักรกลให้มีความสามารถที่ผลิตได้ดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้นดังที่ Dale S. Beach (1980 : 485 : 486) ได้กล่าวว่าการปฏิบัติงานที่ใช้เครื่องมือกลได้ถูกต้องนั้นจะทำให้กระบวนการผลิตมีคุณภาพ และประหยัดมากขึ้น ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงานจะต้องตรวจสอบว่าเครื่องมือแต่ละอย่างใช้ปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือไม่ และรับรองผลงาน หรือผลผลิตว่ามีมาตรฐานตามที่ต้องการ เป็นที่น่าสังเกตว่าสถานประกอบการต้องการแรงงานที่มีความรู้ ความสามารถทางวิชาการเกี่ยวกับมีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์เบื้องต้น คอมพิวเตอร์ในงานเครื่องจักรกลเบื้องต้น (CNC) ด้านการเขียนแบบคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (AUTO CAD) อยู่ในระดับมากทุกข้อ ที่เป็นเช่นนี้เพราะจากการสำรวจของผู้วิจัยตามตารางที่ 2 พบว่า จำนวนแรงงาน 100-300 คนคิดเป็นร้อยละ 69 นั้น ปริมาณแรงงานจำนวนนี้จัดอยู่ในสถานประกอบการขนาดกลาง ซึ่งสถานประกอบการขนาดกลางมีความจำเป็นเกี่ยวกับการใช้บุคลากรที่มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ไม่มากนักเนื่องจากสถานประกอบการมีเครื่องคอมพิวเตอร์น้อย บางแห่งอาจไม่มี อีกทั้งคอมพิวเตอร์ในงานเครื่องจักรกลเบื้องต้น (CNC) มีราคาแพง สถานประกอบการจึงให้ความสำคัญในเรื่องนี้น้อยกว่าข้ออื่น ๆ

3. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) ด้านทักษะวิชาชีพ พบว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมากที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษายังขาดทักษะในสาขาวิชาชีพที่ตนเรียน และขาดความชำนาญการปฏิบัติงานในโรงงานรวมทั้ง ความรู้พื้นฐานไม่ทันกับความก้าวหน้าของอุตสาหกรรม และเทคโนโลยี (เน่งน้อย ศรีวรธาบุญ, 2534 : 33-34) ซึ่งสถานศึกษาควรจะเน้นภาคปฏิบัติให้นักศึกษามากขึ้น เพื่อให้เกิดความชำนาญรวมทั้งทำงานด้วยความเชื่อมั่น สอดคล้องกับผลการวิจัยของกมล วุฒิสวัสดิ์(2535 : 81) ซึ่งได้ศึกษาปัญหาและแนวโน้มความต้องการแรงงานช่างเทคนิค ด้านอุตสาหกรรมสาขานำที่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเทคนิคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าปัญหาที่เกิดจากแรงงานช่างเทคนิคของโรงงานอุตสาหกรรมคือด้านทักษะของนักศึกษา ซึ่งสถานประกอบการได้ให้ความเห็นว่าทักษะเฉพาะช่างเทคนิคควรได้รับการฝึกฝนให้มากกว่านี้ อีกทั้งผู้บริหารสถานประกอบการเอกชนแห่งหนึ่งได้ให้ความเห็นว่า นักศึกษาไม่สามารถพัฒนาความรู้ทักษะวิชาชีพได้ดี เมื่อเข้าทำงานจึงต้องมีการฝึกทักษะใหม่ (กระจงเงา, 2536 : 111) ดังนั้น สถานศึกษาในฐานะผู้ผลิตจำเป็นต้องฝึกทักษะวิชาชีพให้แก่นักศึกษาทุกสาขาให้มีความชำนาญพร้อมที่จะออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมั่นใจ และตอบสนองความต้องการสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนัก

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนัก นายกรัฐมนตรี (2538 : 221) ซึ่งทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษากับงานอาชีพ : ผลกระทบจากการจัดการศึกษาด้านอาชีพพบว่า การประเมินคุณสมบัติของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาโดยผู้ผลิตและผู้ใช้ ซึ่งผู้ผลิตประเมินว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติในด้านทักษะการประกอบอาชีพมากเป็นอันดับหนึ่ง การฝึกทักษะวิชาชีพนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และมีทักษะในวิชาชีพแล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับอาชีพจริง ๆ และได้ประสบการณ์บางประการซึ่งไม่สามารถจะหาได้จากการเรียนในสถานศึกษา การฝึกทักษะวิชาชีพช่วยส่งเสริมให้ผลผลิตมีคุณภาพสอดคล้องกับตลาดแรงงาน โดยฝึกทักษะวิชาชีพนั้นอาจออกมาในรูปแบบของการฝึกที่หลากหลาย

เมื่อสรุปเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเฉพาะมีทักษะในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในงานช่างกลโรงงานปฏิบัติงานกับ เครื่องจักรกลโรงงานโดยยึดหลักความปลอดภัย ทักษะในการใช้เครื่องจักรกลโรงงานอย่างถูกต้องเพื่อการประหยัดเรื่องเครื่องมือและเวลารวมทั้งต้องใช้เครื่องมือให้ถูกต้องกับชิ้นงานเพื่อให้มีคุณภาพ และปฏิบัติงานต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเกี่ยวกับกฎระเบียบการแต่งกาย แสง เสียง ความร้อน รวมทั้งต้องมีทักษะในการใช้เครื่องมือกลจำพวกเครื่องกลึง กัด ไส เจียรระโน เจาะ เพราะการใช้เครื่องจักรอย่างถูกต้องจะสามารถใช้เครื่องจักรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดได้ซึ่งทักษะเหล่านี้จะช่วยลดต้นทุนการผลิตได้ โดยพัฒนาแรงงานให้มีคุณภาพหรือทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ และเศรษฐกิจของโลกในอนาคต (เฉลิมศักดิ์ นามเชิงได้. 2532 : 56) และคุณภาพของการผลิตนั้นก็มาจากการฝึกทักษะซึ่งต้องได้รับความร่วมมือ จากสถานประกอบการต้องการ แรงงานที่มีทักษะในการเขียนแบบด้วยคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (AUTO CAD) การปฏิบัติงานเครื่องกลอยู่ในระดับมากขึ้น ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์สถานประกอบการทราบว่า ในการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (AUTO CAD) นั้นใช้กับคอมพิวเตอร์ PC และสามารถใส่โปรแกรมสำเร็จรูปได้ รวมทั้งการลงทุนไม่สูงมากนัก จึงทำให้สถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับมากแต่น้อยกว่าข้ออื่น ๆ

4. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านบุคลิกภาพ พบว่าอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มยุรี ชัยสวัสดิ์ (2538 : 161) ซึ่งทำการวิจัยคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจตามความต้องการของผู้บริหารและครู - อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา และสถานประกอบการภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า เจ้าของหรือผู้จัดการสถานประกอบการมีความต้องการคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าความพอใจในการทำงาน และความสำเร็จในการทำงานขึ้นอยู่กับความสอดคล้องระหว่างบุคลิกภาพกับงานที่ทำความสอดคล้องกันเป็นผลทำให้มีความพอใจมากขึ้น และงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ถ้าไม่มีความสอดคล้องระหว่างบุคลิกภาพกับงานที่ทำจะเป็นผลทำให้มีความพอใจน้อยลงและงานหย่อนประสิทธิภาพ (Holland. 1995 : 10-13,50-51)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา พுகความจริง และวางสุภาพที่เป็นเช่นนี้เพราะสถานศึกษาอาจมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้นักศึกษาใช้ไม่เพียงพอ เมื่อนักศึกษาออกไปทำงานอาจปรับตัวไม่ได้ดังนั้นสถานศึกษาน่าจะหาสถานที่ฝึกงานที่มีเครื่องจักรกลที่ทันสมัยให้แก่นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และยอมรับในการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภกิจ ทองเจือ (อ้างถึง กองแผนงาน, 2530 : 14) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า อยากให้เด็กเรียนรู้และยอมรับได้ในเรื่องการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เข้ามาเป็นประโยชน์ในการปรับตัวเวลาเข้าทำงาน ส่วนในเรื่องมนุษยสัมพันธ์นั้น ชีรพจน์ วัชรราชย์ (อ้างถึง กองแผนงาน 2530 : 14) ได้เสนอแนะว่า การฝึกนักเรียนให้มีนิสัยใฝ่หาความรู้ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ฝึกปฏิบัติให้มาก อย่่ามองในแง่ทฤษฎีอย่างเดียว ให้เป็นคนช่างสังเกต และควรฝึกในเรื่องบุคลิกนิสัยใจคอมนุษยสัมพันธ์ไว้สำหรับในการทำงาน มีความกระตือรือร้น รู้จักศึกษาสภาพการทำงานก่อนที่จะแก้ไขสิ่งที่มีอยู่เดิม

เป็นที่น่าสังเกตว่าสถานประกอบการต้องการแรงงานที่แต่งกายสุภาพ มีคุณลักษณะความเป็นผู้นำ มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สถานประกอบการมักประสบปัญหาในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในเรื่อง คุณสมบัติของผู้สมัครงานไม่ตรงกับความต้องการสำหรับลูกจ้างที่มีอยู่ในปัจจุบัน นายจ้างส่วนมากเห็นว่ายังขาดคุณสมบัติในเรื่อง ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน เช่นการฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับในการทำงานการแต่งกายสุภาพการใช้อาวุธไม่สุภาพ การไม่เชื่อคำสั่งของหัวหน้างานเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเขาวนุช แสงยนต์ (2525 : ก-จ) ที่กล่าวว่า นายจ้าง และ ผู้ทำงานในทัศนะว่าปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวด้านคุณสมบัติในการทำงานได้ให้ความสำคัญกับการรับผู้ทำงานเข้าทำงานตามลำดับคือการมีอายุที่เหมาะสมกับการทำงาน เพื่อฟังคำสั่งของหัวหน้างาน ใช้อาวุธสุภาพ และแต่งกายสุภาพเรียบร้อย

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านคุณธรรม และ จริยธรรม พบว่าอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของ ชาญวิทย์ สิงหเสนี (2534 : 7 - 8) กล่าวว่านักศึกษาที่จบจากสถานศึกษาของ กรมอาชีวศึกษา จะมีความรู้ในวิชาชีพอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ มีคุณภาพในระดับหนึ่งแล้ว แต่ยังคงจริยธรรมโดยสิ้นเชิง ในเรื่องคุณลักษณะเหล่านี้ จะให้สถานประกอบการฝึกตรงปลายทางไม่ได้ แต่ควรจะเริ่มจากสถานศึกษา โดยให้ทางสถานศึกษาช่วยเสริมสร้างอบรม สั่งสอนปลูกฝัง คุณสมบัติเหล่านี้ให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา รวมทั้งจัดให้มีกิจกรรม การเตรียมตัวเข้าสู่โลกอาชีพให้กับนักศึกษาให้มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นคนตรงต่อเวลา เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความขยันอดทนทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ว่าองค์กรรัฐหรือเอกชนจะ

ประสบความสำเร็จ และ เจริญก้าวหน้าได้ต้องอาศัยบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานนั้น ๆ มีคุณสมบัติประจำตัวที่ดีจึงจะทำให้หน่วยงานนั้นดำเนินไปที่เป้าหมาย และ วัตถุประสงค์ที่วางไว้ สถานประกอบการเอกชนทั่วไปจึงให้ความสำคัญเรื่องคุณลักษณะพิเศษของแรงงาน เช่น เป็นคนตรงต่อเวลา เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความอดทน และ อื่น ๆ โดยให้เหตุผลว่าความรู้ทางวิชาการต่าง ๆ สามารถฝึกฝนอบรมในโรงงานได้ แต่คุณสมบัติส่วนตัวอาจไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ในช่วงเวลาอันสั้นดังนั้น สถานประกอบการจึงให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของศึกษานิเทศก์เขต การศึกษา 12 (2532 : 35) พบว่า ผู้ประกอบการหรือผู้จัดการ ให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะพิเศษเป็นอันดับแรกของพนักงานในด้านความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร การตรงต่อเวลา สุขภาพแข็งแรงคล่องแคล่วว่องไว มีระเบียบวินัย ความรัก ความผูกพันกับองค์กร มีน้ำใจโอบอ้อมอารี ช่วยเหลือเกื้อกูล มนุษย์สัมพันธ์ดี ฉลาด มีความคิดริเริ่ม เชื่อฟังผู้บังคับบัญชาตามลำดับ และสอดคล้องกับคำกล่าวของสุชาญ โกสิน (2528 : 1-2) ได้กล่าวว่าหน้าที่ของพนักงานที่มีต่อองค์กร คือ พนักงานจะต้องมีความขยัน ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์ สุจริต และ อดทน มีระเบียบที่ดี ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยไม่จำเป็นต้องมีการตรวจตราควบคุมจนเกินไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ เรื่อง เจริญชัย (อ้างถึง ชัยวัฒน์ บุญคิวนนท์.2531 : 14) ได้กล่าวว่า คุณภาพของแรงงานที่นายจ้างต้องการก็คือความ ซื่อสัตย์ สุจริต การตรงต่อเวลา ความขยันขันแข็ง ความรับผิดชอบ สำหรับด้านอื่น ๆ ขอแต่เพียงมีความรู้พื้นฐานกว้างก็สามารถฝึกเพิ่มเติมได้ในโรงงานหรือบริษัทอีกทั้ง เขาวนุช แสงยนต์ (2525 : ก - จ) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่ผลต่อการมีงานทำให้ทัศนคติของนายจ้างและผู้หางานทำ ศึกษาเฉพาะกรณีผู้จบการฝึกเตรียมเข้าทำงานจากสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีงานทำได้ให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์ การเข้าร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี ตรงต่อเวลา มีความอดทน มีความรับผิดชอบดี เชื่อฟังคำสั่งของหัวหน้างานและมีความขยันหมั่นเพียร

เป็นที่น่าสังเกตว่า สถานประกอบการต้องการแรงงานที่อุทิศเวลาให้กับงานและส่วนรวม เสนอความคิดเห็นที่มีความคิดสร้างสรรค์ต่อผลงานของการผลิตและพัฒนาบุคลากรและแสวงหาความรู้ และวิทยาการใหม่ ๆ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานประกอบการมีความจำเป็นต้องให้ผู้ปฏิบัติทำงานต่อเนื่องให้แล้วเสร็จ ซึ่งบางครั้งผู้ปฏิบัติงานเห็นว่าหมดเวลาทำงานก็จะกลับบ้านโดยไม่อุทิศเวลาให้กับการทำงาน บางครั้งก่อให้เกิดการเสียหายแก่งานนั้น ได้ดังที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง (2534 : 74 - 77) ได้จัดประชุมสัมมนาเพื่อความร่วมมือระหว่างผู้บริหารอาชีพ และของนักศึกษา กับผู้บริหารสถานประกอบการและองค์กรเอกชน ผลการประชุมได้ความคิดเห็นร่วมกันว่า การอุทิศเวลาให้กับหน่วยงานและองค์กรเอกชน ผลการประชุมได้ความคิดเห็นร่วมกันว่า การอุทิศเวลาให้กับงานเป็นองค์ประกอบหนึ่งของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่สถานประกอบการต้องการ ส่วนการเสนอความคิดเห็นที่มีความสร้างสรรค์ต่อผลงาน สถานประกอบการมีความ

ต้องการทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาอาชีวศึกษาไม่ค่อยชอบแสดงความคิดเห็นที่สร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องงาน ชอบเป็นผู้ฟัง ไม่ค่อยพูดในสิ่งที่เกี่ยวกับงาน มักพูดเรื่องที่ไม่ค่อยมีสาระ อีกทั้งพูดจาไม่ค่อยสุภาพนัก ดังที่ อาทร จันทรวิมล (2531 : 1 - 2) กล่าวไว้ว่า สถานประกอบการหลายแห่งบอกว่าผู้จบอาชีวศึกษาไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ฟังอย่างเดียว ไม่ค่อยพูดถึงจะพูดจาโผงผาง ตรงไปตรงมา ซึ่งบางครั้งอาจกระทบผู้อื่นได้ ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรจัดการเรียนการสอน โดยให้มีความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) เพราะบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ย่อมแสดงความสามารถออกมาในรูปของพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งพฤติกรรมที่เป็นความคิดสร้างสรรค์นี้ กิลฟอร์ด (Guilford. 1976 : 61 - 64) ได้จัดเป็นมิติหนึ่งของโครงสร้างเชาว์ปัญญา คือความสามารถทางสมอง ประกอบด้วยสามมิติคือ มิติด้านเนื้อหา มิติด้านปฏิบัติ และมิติด้านผลผลิต พฤติกรรมความคิดสร้างสรรค์นั้นอยู่ในมิติด้านการปฏิบัติงาน โดยมีวิธีการคิดจากการรู้ การจำ การคิดหลายทิศทาง การคิดแบบทางเดียว และการประเมินผล ทำให้เกิดความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องตัว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดละเอียดละออ ซึ่งนักเรียนที่เรียนด้านอาชีวศึกษาและเป็นผู้ปฏิบัติควรจะได้มีความคิดสร้างสรรค์ให้มากขึ้นด้วยสมัย ดังนั้นเมื่อนักศึกษาจบการศึกษาออกไปประกอบอาชีพจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ และสำหรับการแสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ นั้น สถานศึกษาอาจมีเครื่องมือเครื่องจักรที่ ทันวิทยาการใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากสถานประกอบการ การฝึกอบรม การอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในสถานประกอบการ เพราะการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จะช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน มีความเข้าใจในรายละเอียดของงานรู้แนวความคิดและวิทยาการใหม่ ๆ ในการปรับปรุงให้ทันสมัย และสอดคล้องกับเทคโนโลยีเสมอสอดคล้องกับคำกล่าวของจำเนียร จวงตระกูล(2530 : 58-61)ซึ่งกล่าวว่าผู้ปฏิบัติงานที่ดีย่อมมีความสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ช่วยในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนให้ได้อยู่เสมอ มีความสามารถเข้าใจรายละเอียดของงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถเรียนรู้แนวคิด และวิทยาการใหม่ ๆ ได้รวดเร็ว สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในงานหรือสภาพการทำงานได้อย่างง่ายดาย และรวดเร็วมีความพยายามเอาใจใส่ หมั่นคิดหมั่นไตร่ตรองเรื่องงานอยู่เสมอ พยายามฝึกฝนตนเองในการทำงานในส่วนที่ตนไม่รู้ ให้รู้ และทำได้ หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในงานและนอกงาน เป็นคนที่ทนต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ปนัดดา โสมวงศ์ (2525 : 10) ที่กล่าวว่า บทบาทและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ สาขาวิทยาศาสตร์ และ สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ในทัศนะผู้ใช้ว่า บัณฑิตต้องรู้จักชวนช่วยความรู้ใส่ตัวเองได้ และสามารถก้าวทันวิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่างกลโรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับสถานประกอบการ

ผลการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลที่ค้นพบว่า สถานประกอบการต้องการบุคลากรที่จบการศึกษาแผนกช่างกลโรงงานระดับ ปวช. ที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยสถานศึกษาจะต้องจัดบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะ บุคลิก และคุณธรรม จริยธรรมให้ตอบสนองความต้องการนั้นในลักษณะใด ดังนั้นสถานประกอบการ สถานศึกษา กรมอาชีวศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนควรสร้างความร่วมมือดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สนับสนุนสถานศึกษา โดยสอดแทรกการจัดกิจกรรมในรูปแบบส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ทำไปในหลักสูตร (ปวช.) ให้มากขึ้น
2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรส่งเสริม และให้การสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในรูปแบบการฝึกงาน การฝึกอบรม และศึกษาดูงาน แก่ครู-อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา ของโรงเรียนเอกชนให้มากยิ่งขึ้น
3. สถานศึกษา สถานประกอบการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ต้องร่วมมือกันปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอน ให้ทันสมัยและเป็นไปตามความต้องการของสถานประกอบการ

ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

1. สถานประกอบการควรให้การสนับสนุนสถานศึกษาในรูปแบบการสอดแทรกกิจกรรมที่เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักเรียน และนักศึกษา
2. สถานประกอบการควรให้การสนับสนุนในเรื่องการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน แก่นักเรียน และนักศึกษา
3. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ต้องเข้ามามีส่วนร่วม โดยให้การสนับสนุนกับโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัย

ผลจากการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ควรมีการวิจัยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา แยกเป็นแผนกวิชา ระดับการศึกษา เขตการศึกษา
2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาตามความต้องการของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตภูมิภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กมล วุฒิสวัสดิ์. 2534. “รายงานการวิจัยปัญหาและแนวโน้มความต้องการแรงงานช่างเทคนิคด้านอุตสาหกรรมสาขาน้ำที่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเทคนิคในเขตกรุงเทพและปริมณฑล.” ปทุมธานี : วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี
- กรมอาชีวศึกษา. 2522. กองแผนงาน. อาชีวศึกษา 10 ประเทศ. กรุงเทพฯ :กรมอาชีวศึกษา
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. 2522. “อภิปรายจริยธรรมในสังคมไทย.” รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ ฯ : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี
- กীরดี บุญเจือ. 2519. จริยศาสตร์สำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- กীরดี บุญเจือ. 2519. จริยศาสตร์สำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต
- โกวิท ประวาลพุกษ์ และภณิดา กุสกูล. 2532. เอกสารการสอนชุดจริยศึกษาหน่วยที่ 1 . พิมพ์ครั้งที่ 4 นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- โกวิท วรพิพัฒน์. 2529. “อาชีวศึกษา – ทางที่มองเห็น.” วารสารอาชีวศึกษา ปีที่ 2 ฉบับที่ 23
- โกสินทร์ น้ำใจทหาร. 2526. “ลักษณะของอาจารย์ที่พึงประสงค์ในวิทยาลัยพลศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ขจิต กอบเดช. 2526. งานแม่บ้าน. กรุงเทพฯ ฯ : สารมวลชน
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน. 2538. รายงานการวิจัยการศึกษาทั้งงานอาชีพ : ผลกระทบจากการจัดการศึกษาด้านอาชีพ. กรุงเทพฯ ฯ : เจริญผล
- จรรยา สุวรรณทัต และดวงกมล เวชบรรยงรัตน์. 2529. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จินตนา บุญบงการ และสุธรรม จิตตานุเคราะห์. 2532. “สรุปผลการวิจัย : ลักษณะผู้ประกอบการอาชีพทางเรือ.” จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์
- จีรพร สิมลา. 2535. “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานประเภทช่างอุตสาหกรรมที่สำเร็จจากวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่สถานประกอบการต้องการ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้. 2532. ความต้องการแรงงานช่างก่อสร้างของสถานประกอบการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กภาพสินธุ์ : วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์
- ชม ภูมิภาค. 2523. จิตวิทยาการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ชัยวัฒน์ บุญศิวนานนท์. 2533. ความต้องการของสถานประกอบการที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี. อุดรธานี : ฝ่ายแผนงานและพัฒนาการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี

ชาญไชย ศรีไสยเพชร. 2538. **หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร .

ชาญวิทย์ สิงหนณี. 2534. **รายงานสรุปผลการสัมมนาแนวนโยบายผลิตแรงงานของอาชีวศึกษาภาคตะวันออกและภาคกลาง**. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา

เดโช สวานานนท์. 2519. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

ดำรงศักดิ์ ชัยสมิท และสุนี เลิศแสงศักดิ์. 2538. **ศิลปการพูด**. กรุงเทพฯ : วังอักษร

ธำรง บัวศรี , ดวงเดือน พันธุมนาวิน , เพ็ญแข ประจันมัจฉานิก. 2532. **ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว

เทคโนโลยีอาชีวศึกษา, วิทยาลัย. 2531. “ **การศึกษาความต้องการความรู้ ทักษะและโอกาสการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรเกษตรศาสตร์และคหกรรมศาสตร์.**” กรุงเทพฯ ฯ : วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา

เทพเวที, พระ. 2531. **จริยธรรมสำหรับคนรุ่นใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2**. กรุงเทพฯ ฯ : มูลนิธิโกลด คิมทอง

นิสารัตน์ ศิลปเดช. 2533. **ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพฯ ฯ : พิเศษรู้การพิมพ์

เม่งน้อย ศรีวราชนนุรณ. 2534. “ **ปัญหาการขาดแคลนวิศวกรภาครัฐ.**” วารสารข้าราชการ 36 (4) กรกฎาคม – สิงหาคม

บรรจง ชูสกุลชาติ . 2532 . “ **การศึกษาเพื่อไปสู่ความเป็นนิคส์.**” การศึกษาเพื่อความเป็นนิคส์. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา

ปนัดดา โสมวงศ์. 2525. **คุณลักษณะของบัณฑิตตามความคาดหวังของผู้ใช้และผู้สอน**. กรุงเทพฯ : หน่วยพัฒนาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประมวล เสนาฤทธิ์. 2530. “ **เมื่อนายจ้างเปิดใจ: มีอะไรให้คิดบ้าง.**” คนอย่างไรที่นายจ้างต้องการ. กรุงเทพฯ ฯ : บรรณาการพิมพ์

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. “ **ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.**” การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ ฯ : สหมิตรออฟเซต

อาชีวศึกษา, กรม. 2530. **ความต้องการแรงงานอาชีวศึกษาภาคเอกชน**. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายสถิติวิจัยประเมินผล

อาชีวศึกษา, กรม. 2532. “ **NIC กับกรมอาชีวศึกษา**” การศึกษาเพื่อความเป็นนิคส์. กรุงเทพฯ ฯ : กรมอาชีวศึกษา

พงศ์ ทรคาล. 2531. **เอกสารประกอบการสอน**. กรุงเทพฯ ฯ : สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ โยชน์ด้านการค้า

พัฒนาฝีมือแรงงาน , กรม. 2538. **มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติสาขาช่างกลโรงงาน**. กรุงเทพฯ ฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ลดาวัลย์ พรินติ้ง

- พนัส หันนาคินทร์. 2520. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- พระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง, สถาบัน. 2540. สรุปผลการสัมมนากลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพของการบริหารและการใช้กำลังคนระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง
- ภิญโญ สาธร. 2514. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช
- มังกร หริรัถย์. 2536. “คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวส. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่สถานประกอบการในจังหวัดสมุทรปราการต้องการ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.
- มัลลิกา บุญนาค และคนอื่น. 2538. “การประเมินความคิดเห็นขององค์การธุรกิจเกี่ยวกับความสามารถและคุณลักษณะของบัณฑิตระดับอุดมศึกษาทางบริหารธุรกิจ.” บัณฑิตทางบริหารธุรกิจที่ต้องการ. กรุงเทพฯ : คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มยุรี ชัยสวัสดิ์. 2538. “คุณลักษณะผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจตามความต้องการของผู้บริหารและครู – อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาและสถานประกอบการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีคุณทหารลาดกระบัง
- มานิต มานิตเจริญ. 2535. พจนานุกรมไทย. กรุงเทพฯ : นิยมวิทยา
- เมธี ปิณฑนานนท์. 2533. การบริหารการอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- เขาวนุช แสงยนต์. 2525. “ปัจจัยที่มีผลต่อการมีงานทำในทัศนะของนายจ้างและผู้หางานทำ : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้จบการฝึกเตรียมเข้าทำงานจากสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมแรงงาน.” วิทยานิพนธ์ สศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- รัชณี ลาชโรจน์ . 2533. คหกรรมศาสตร์ทั่วไป เล่ม 2 . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช
- ลัทธิตี ชกปัญญา. 2533. “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาตามทัศนของครู – อาจารย์ในจังหวัดพังงา.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา.
- วิเวก ปางวุฒิพงศ์. 2525. “คุณลักษณะของนักเรียนนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา.” กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา
- วีรพันธ์ สิทธิพงศ์. 2538. “เอกสารประกอบวิทยานิพนธ์ เรื่องการตรวจหาปฏิบัติการชั้นเลิศ และการสร้างคู่มือประเมินเพื่อพัฒนาตนเองทางการบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิค

ศึกษาเล่ม 1/2.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมคุุณภัฒฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.

-----, 2540. “การจัดและบริหาร โรงฝึกงานช่างอุตสาหกรรม.” กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. ปริญู ลักปีตานนท์ และสมชาย หิรัญกิตติ. 2538. ศัพทการบบริหาร. กรุงเทพฯ : พัฒนศึกษา

ศึกษานิเทศก์, หน่วย. กรมอาชีวศึกษา. 2529. รายงานประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 กรุงเทพฯ

ศึกษาริการเขต เขตการศึกษา 12. 2532. รายงานการวิจัยความต้องการคุณลักษณะของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ชลบุรี : หน่วยศึกษานิเทศก์

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. 2533. เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการศึกษานอกระบบหน่วยที่ 1 – 8. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สุชา จันท์แอม. 2517. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช

สุชา จันท์แอม และสุรางค์ จันท์แอม. 2520. จิตวิทยาเพื่อความสุขในการดำรงชีวิต. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช

สุชาญ โกสิน. 2528. โครงการสร้างเสริมจัดกายยุคใหม่รุ่นที่ 2 . กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์และการบัญชี

สินธะวา ความคินธุ์. 2531. “แนวทางการพัฒนาบัณฑิตยศาสตร์สาขามนุษยศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ปริญูญมหาบัฒฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สตุล, วิทยาลัยเทคนิค. 2533. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพตามทัศนของผู้ประกอบการในจังหวัดสตุล. สตุล : ฝ่ายวิจัยและพัฒนา

สุโท เจริญสุข. 2520. บทศึกษาจิตวิทยาเพื่อการศึกษาการแนะแนวสุขภาพจิตในโรงเรียน. โอเดียนสโตร์

สุปีติ ขุนภักดี. 2529. “ลักษณะที่พึงประสงค์ของศึกษาริการอำเภอตามความคิดเห็นของศึกษาริการอำเภอผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารที่เกี่ยวข้องในภาคกลาง.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัฒฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุภางค์ แสงวนิช. 2528. “บุคลิกภาพ.” กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษา.

สมยศ โชติเกษมศรี. 2533. ปัญหาและความต้องการสถานประกอบการในเขตจังหวัดสงขลาในการรับนักเรียนระดับ ปวช. 3 หลักสูตรปวช. 2530 ของวิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่เข้าฝึก

งานประจำปี 2532 – 2533. หาดใหญ่ : งานวิจัยและพัฒนาฝ่ายวางแผนและพัฒนาวิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่.

สมาน แสงมะลิ. 2529. “อาชีวศึกษา – ทางบที่มองเห็น.” วารสารอาชีวศึกษา. ปีที่ 2 ฉบับที่ 23 สิงหาคม 2529

สุมิตร คุณากร. 2518. **หลักสูตรและการสอน.** กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์

สุรศักดิ์ สันติชัยญาโชค. 2521. **อัตรานา. การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชายแดนภาคใต้.** วิทยานิพนธ์ ศษ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสาวนา พรพัฒน์กุล. 2525. **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แสงรุ่งการพิมพ์.

สุวณี สุวรรณวัฒน์และผุสดี พฤษขวัน. 2538. **ทักษะชีวิตและสังคม.** กรุงเทพฯ : พัฒนาวิชาการ

สาโรช บัวศรี. 2526. **อัตรานา . จริยธรรมศึกษา.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

เสาวนีย์ เลวลีย์. 2536. **การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. 2537. **รายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษา.** กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

องค์การ อินทร์มพรรย์. 2526. “การบริหารงานวิชาการ.” **การจัดการโรงเรียนประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์

อมรรตน์ เจริญชัย. 2531. “แนะนำคหกรรมศาสตร์.” **วารสารวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา.** กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ

อาชีวศึกษา , กรม. 2526. **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) พุทธศักราช 2527.** กรุงเทพฯ : สारพัดช่างพระนคร

อนุศักดิ์ เกตุศิริ. 2526. “ลักษณะของครูที่เอื้อต่อการพัฒนาชนบทตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสภาตำบลในเขตรับผิดชอบของวิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อานนท์ สิมะกุลธร. 2534. “ยุทธศาสตร์เชิงรุกในการผลิตกำลังคนระดับกลาง.” **รายงานการประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา.** ระยอง : กรมอาชีวศึกษา

อาภา ภมรบุตร. 2524. **จิตวิทยาในการปกครอง.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช

อาทร จันทรวิมล. กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา. 2531. **คุณภาพของผู้บอาชีวที่ตลาดแรงงานต้องการ.** เอกสารเย็บเล่ม

เอกสารแนบของหนังสือพิมพ์ที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอาชีวศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งงานต้องการ. เอกสารเย็บเล่ม เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อารีรัตน์ อุดาหะวีริยะกุล. 2528. “คุณสมบัติของบัณฑิตทางบริหารธุรกิจ.” บัณฑิตทางบริหารธุรกิจที่ต้องการ. กรุงเทพฯ : คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุลิต มงคลนาวิน. 2530. “บทสัมภาษณ์ อุลิต มงคลนาวิน.” คนอย่างไรที่นายจ้างต้องการ. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา

เอกวิทย์ ณ ถกลาง. 2511. “ข้อคิดเรื่องหลักสูตร.” คู่มือนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.

Beanchamp, George A. 1968. “Curriculum Theory. Wilmetel, Illinois : The Kagg Press.

Carter V. Good. 1973. Dictionary of Education. New York; MCGrow Hill Book Company.

Brolin, D.E. 1984. “Career Education for Special Needs Student.” *The International Encyclopedia of Education*. 2nd ed. T. 1994 Husen and T.N. Postlehwiate (eds) Oxford : Elsevier Science.

Dale S. Beach. 1980. *Personel : The Management of People at work*. New York : Mcmilliam Publishing co., Inc.

Derr I. F. 1970. *Developing a new Curriculum Chp . III : Curriculum Change in Emengent*. Presscot ; C Tinling & Co. Ltd

Dinkmayer, Don C. 1967. *Child Development : The Energy self*. New Delhi : Prentice Hall of India Private Limited.

Earl , Cowan Willan . 1984. *Assessing Employer Employer Satisfaction with Training at Comadain Valley Area*. Canada : Oklahoma University.

Galen J. 1959. Saylor and william Mi Alyvander. *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. New York : Rinech art and Company . Inc.

Good. e.v. 1964. *Dictionary of education*. 2nd ed. New York : McGrow – Hill Book Co.

Guilford, J.P. 1976. *Pressonality*. New York : McGraw – Hill Book.

Herr,EL. 1975. *The Emerging History of Career Education*. Washington D.C. : National Adveisory Concil for carrer Education.

Hilgard ,Ernest R. 1967. *Introduction to psychology*. New York : Harcourts. Brance and world Inc.

Holland, J.L. 1985. *Making Vocational Choice : a Theory of Vocational Personalities and Work Environment*. Englewood Cliffs, New Jercy : Prentice – Hall.

- Hoyt, K.B. and S.C. High. 1982. "Carrer Education." **Eneyelopedia of Education Research.** 5th ed., Harold E. Mitzel (ed) New York : Eree Press.
- Logman. 1987. Dictionary of Contemporary.
- McConnell, J. V. 1974. **Understanding Human Behavior.** New York : Holt , Rine Hart and Wilston.
- Morgan, C.T. 1979. **Introduction to Psychology.** 6th ed. Tokyo : McGraw – Hill, Kogakusha.
- Morris, C. G. 1979 . **Psychology.** 3rd ed. New Jerst : Prenyice Hall, Inc.
- Piagit,Jean. 1960. **The morral Judgement of he child.** Illinois : The free Press.
- Ruth Elaine Mieours Free. 1984. Employer Perception of Job Performance of Vocational pre-Employment Laboratory Education Graduate and Vocational Cooperative Education Graduate." **Dissertation Abstract International.** Vol. 44 No. 10, Apill
- Taba,Hilda. 1962. Currieulum Theory : Theory and Practice. New York : Hareourt, Brace and World, Ince.
- Tanner,D. and L.N. Tanner. 1975; 2nd ed. 1980. **Curriculum Development : Theory into Practice.** New York : Macmilan.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ศึกษาถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานประกอบการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในการกรอกข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเขียนเครื่องหมาย(/) หน้าข้อความที่ตรงกับความเห็น และเติมข้อความในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. ชื่อสถานประกอบการ บ. ศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน)

2. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้จัดการฝ่าย.....

วิศวกร.....

หัวหน้าฝ่าย.....

3. เพศ

ชาย

หญิง

4. อายุ

ต่ำกว่า 30 ปี

ตั้งแต่ 30 – 40 ปี

สูงกว่า 40 ปี

5. วุฒิการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่า 10 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำเอกสารนี้ไปเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง

- ต่ำกว่า 5 ปี
- 5 – 10 ปี
- สูงกว่า 10 ปี

7. จำนวนแรงงาน

- 100 – 300 คน
- มากกว่า 300 คน

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานประกอบการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน ระดับ ปวช. ตามความสามารถ และบุคลิกภาพอันพึงประสงค์ ควรมีลักษณะอย่างไร โปรดเขียนเครื่องหมาย(/) ลงในช่อง 5, 4, 3, 2 หรือ 1 ตามความคิดของท่าน

ระดับความคิดเห็น

- 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์มาก
- 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์น้อย
- 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์น้อยที่สุด

ผู้สำเร็จการศึกษามีหมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาช่างกลโรงงานและได้รับใบอนุญาตให้เข้าทำงานสถานประกอบการในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยได้รับสิ่งตอบแทนเป็นการแรกเปลี่ยนกับแรงงานและความสามารถของคน เช่นเงิน หรือสิ่งของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง

ลำดับที่	คุณลักษณะที่พึงประสงค์	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	มีความรู้ทางด้านช่างกลโรงงาน	/				
2	ผลการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา		/			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	คุณลักษณะที่พึงประสงค์	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ					
1.1	มีความรู้พื้นฐานทางด้านช่างกลโรงงานในหน้าที่รับผิดชอบ....
1.2	มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้.....
1.3	มีความรู้ในด้านการใช้เครื่องมือในด้านช่างกลโรงงานอย่างถูกต้อง.....
1.4	มีความรู้ในด้านการบำรุงรักษาเครื่องจักรกลโรงงาน.....
1.5	มีความรู้ทางด้านความปลอดภัยในการทำงานเครื่องจักรกลโรงงาน.....
1.6	มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์เบื้องต้น.....
1.7	มีความรู้ในด้านการเขียนแบบด้วยคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (AUTOCAD).....
1.8						
2	ด้านทักษะวิชาชีพ					
2.1	มีทักษะในการใช้เครื่องจักรกลโรงงาน.....
2.2	มีทักษะในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในงานช่างกลโรงงาน.....
2.3	มีประสบการณ์ในการทำงานด้านเครื่องจักรกลโรงงาน.....
2.4	สามารถแก้ปัญหาหรือตัดสินใจในสถานการณ์เฉพาะหน้า.....
2.5	มีทักษะในการเขียนแบบชิ้นส่วนเครื่องกล.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	คุณลักษณะที่พึงประสงค์	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
2.6	เลือกใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับงานช่างกลโรงงาน.....
2.7	มีทักษะในการซ่อมบำรุงและตรวจสอบเครื่องจักรกล.....
2.8	ปฏิบัติงานกับเครื่องจักรกลโรงงาน โดยยึดหลักความปลอดภัย.....
2.9	มีทักษะในการเขียนแบบคอมพิวเตอร์เบื้องต้น(AUTOCAD).....
2.10	มีทักษะในด้านการปฏิบัติงานเครื่องจักรคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (CNC).....
3	ด้านบุคลิกภาพ					
3.1	เป็นบุคคลที่มีรูปร่างแข็งแรง.....
3.2	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา.....
3.3	มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน.....
3.4	แต่งกายสุภาพ.....
3.5	ปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้.....
3.6	ยอมรับคำติชมจากเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา.....
3.7	ดูแลรักษาความสะอาดต่อตัวเองและสภาพแวดล้อมของงาน.....
3.8	มีไหวพริบในการปฏิบัติงาน.....
3.9	มีคุณลักษณะความเป็นผู้นำ.....
3.10	พูดความจริงและวาจาสุภาพ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	คุณลักษณะที่พึงประสงค์	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
4	ด้านคุณธรรมและจริยธรรม					
4.1	มีความซื่อสัตย์.....
4.2	มีความกระตือรือร้น.....
4.3	มีความพยายามที่จะฝึกฝนการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ.....
4.4	อุทิศเวลาให้กับงานและส่วนรวม.....
4.5	เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม.....
4.6	มีสมาธิและตั้งใจในการทำงาน.....
4.7	มีความซื่อสัตย์ต่องานและหน้าที่.....
4.8	ไม่นำความลับที่ต้องสงวนไปเปิดเผย.....
4.9	เป็นคนตรงต่อเวลา.....
4.10	มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง.....
4.11	รักษาชื่อเสียงของตนเองและบริษัท.....
4.12	มีเหตุผลในการปฏิบัติงาน.....
4.13	มีความเชื่อมั่นในอาชีพ.....
4.14	มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพและบริษัท.....
4.15	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....
4.16	มีความพยายามที่จะปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น.....
4.17	แสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ
4.18	เสนอความคิดที่เป็นการสร้างสรรค์ต่อผลงานการผลิต และการพัฒนาบุคลากร.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ในการกรอกข้อมูล

คำชี้แจง โปรดเสนอแนะข้อคิดเห็นอื่น ๆ ที่ท่านคิดว่าจำเป็นในการคัดเลือก ผู้สำเร็จการศึกษาใน สาขาช่างกลโรงงาน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1. ความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ.....

.....

.....

.....

2. ทักษะด้านวิชาชีพ.....

.....

.....

.....

3. บุคลิกภาพ.....

.....

.....

.....

4. คุณธรรมจริยธรรม.....

.....

.....

.....

ขอกราบขอบพระคุณที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ธาดา จิยพันธ์

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 119/2540

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายธาดา จิยะพันธ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของนายธาดา จิยะพันธ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.มาลัย จีรวรรณเกษตร์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

ประธานกรรมการสาขาวิชา

รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์

กรรมการประจำสาขาวิชา

อาจารย์อัฉรวา สิบสินธุ์สกุลไชย

กรรมการประจำสาขาวิชา

ดร.มาลัย จีรวรรณเกษตร์

กรรมการ

ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน์

กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2540

(Signature)

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน (รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์) ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
กตบติ

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2540

1. นายธาดา จิยะพันธ์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร” โดยมี คร.มาลัย จิรวินเกษตร์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ คร.สวัสดิ์ อุดมโภชน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2540

(รศ.ดร.มนัส สัจวารศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2781

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 สิงหาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นายประยูร หรั่งทรัพย์

ด้วยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายธาดา จิยะพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่วงกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการใน เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณิ สิริจิตวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่งานบัณฑิตศึกษา อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 2781

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 สิงหาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายประยูร หรั่งทรัพย์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายธาดา จิยะพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่วงกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการใน เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี สัจจิตมานะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่อนุญาตให้คัดลอกหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 276 :

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบถาวร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 สิงหาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบถาวร

เรียน นายชัยโชค ทุมพวง

ด้วยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบถาวร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายธาดา จิยะพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่วงกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการใน เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบถาวร หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอบุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพนี ลิขิจวัตนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าการอื่นใดอื่น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 278 1

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 สิงหาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายสมศักดิ์ กิตติอุดมเดช

ด้วยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายธาดา จิยะพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษา ว่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการใน เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี สติจิวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/2761

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 สิงหาคม 2540

เรื่อง ขอบเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายคทาธร พิมลศรี

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายธาดา จิยะพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการใน เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี สัจจิรพันธุ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิการบดีของสถาบันฯ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3268052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 2761

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 > สิงหาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายประเสริฐ บัญชาบวรชัย

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายธาดา จียะพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่วงกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการใน เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพนั ลีภิกขวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 2781

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2> สิงหาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

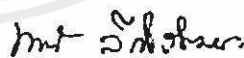
เรียน นายสุพล เสือว่อง

ด้วยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายธาดา จิยะพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการใน เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่างานบัณฑิตศึกษาทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 276 :

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๔๗ สิงหาคม 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นายไพศาล หวังพานิช

ด้วยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายธาดา จิยะพันธ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการใน เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 3053

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๗ กันยายน 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงงานบางกอกโฟม จำกัด

ด้วยนายธาดา จิยะพันธ์ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่างกลโรงงาน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการในเขตหนองแขม
กรุงเทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษา ได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานประกอบการของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี สิกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา ปฏิบัติราชการแทนคณบดี ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 3053

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๗ กันยายน 2540

เรื่อง ขอบความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงงานสามมิตรมอเตอร์แมนูแฟคเจอร์ริง

ด้วยนายธาดา จิยะพันธ์ เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่างกลโรงงาน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการในเขตหนองแขม
กรุงเทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษา ได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานประกอบการของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจฉณะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าวิจัยเท่านั้น ไม่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ จะได้รับแจ้งให้ทราบอีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 3053

คณะกรรมการผู้แทนคณาจารย์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ กันยายน 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงงานไทยรุ่งยูเนี่ยนคาร์

ด้วยนายธาดา จิยะพันธ์ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่างกลโรงงาน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการในเขตหนองแขม
กรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการผู้แทนคณาจารย์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษา ได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานประกอบการของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี ลิขิตวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงานปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ไม่ว่ากรณีใดๆ ผู้รับใช้เอกสารนี้หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 3053

คณะกรรมการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ กันยายน 2540

เรื่อง ขอบความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงงานไทยนามพลาสติก

ด้วยนายธาดา จิยะพันธ์ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ช่างกลโรงงาน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการในเขตหนองแขม
กรุงเทพมหานคร"

คณะกรรมการฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษา ได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานประกอบการของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีภักดิ์ฉนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา ปฏิบัติราชการแทนคณบดี ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 3782

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ด้วย นายธาดา จิยะพันธ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุดมศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุดมศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการ
ศึกษาช่างกลโรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถาน
ประกอบการในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร” ซึ่งเค้าโครงวิทยานิพนธ์ดังกล่าวได้รับอนุมัติ
เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม ๒๕๕๐

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ประกอบการของท่าน คณะครุศาสตร์อุดมศึกษา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรด
พิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานประกอบการของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของ
ท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการฝึกอบรมเท่านั้น มิใช่เอกสารที่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ธค

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
โดย นายธาดา จิยะพันธ์

1. บริษัทร้านฟ้า จำกัด
2. นายกำธร เพิ่มศักดิ์อุดมสิน
3. ดร.ปราณี เผอญุโชค
4. หจก.อะฮั้วเฮง อลูมิเนียม
5. นางสุพรรณ ธนาไพศาล
6. นายสันติ จงประสิทธิ์ผล
7. บริษัทไทยรุ่งยูเนี่ยนคาร์
8. น.ส.แก้วใจ เผอญุโชค
9. บริษัทเอส.จี.บี. อลูมิเนียมแบตเตอรี่
10. บริษัทสหพัฒน์ ออโต้พาร์ท จำกัด
11. นายสมชาย เลิศรัตนธรรม
12. บริษัท หุ่ย เจิงไถ่ จำกัด
13. นายสุพจน์ รัตนโกวิท
14. น.ส.นิศยา ทรงชุ่มสาย
15. บริษัท บางกอกโฟม จำกัด
16. นายสมบูรณ์ จีงเจริญนรสุข
17. บริษัท ทองสมุทร จำกัด
18. นายเด็ก ลินสวัสดิ์
19. นายสมคิด วิเศษสมิต
20. นายธีระศักดิ์ สุภามธิศิริ
21. บริษัท ยูมี อุตสาหกรรม
22. นายวันชัย เรืองวัฒนานนท์
23. บริษัท โรล่า (ไทยแลนด์)
24. บริษัท สยามเปเปอร์ แมนแฟคเจอร์ริง
25. นายชวลิต ดิยบุญชัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

26. น.ส.กิตติยา จันทรหอม
27. บริษัท ฟอริสการทออุตสาหกรรม จำกัด
28. นายวิกรม ปริมาณุติ
29. นางรัตนา สุวัจกรณ์
30. นายคมกฤษ โล่ห์ทองมงคล
31. บริษัท ศรีไทยนิมิตแวร์ จำกัด
32. นายวิฑูร ภัทรเลาหะ
33. บริษัท โมเดรินเฟรม จำกัด
34. บริษัท นันยางอุตสาหกรรม จำกัด
35. บริษัท อุตสาหกรรมภาชนะเคลือบ จำกัด
36. บริษัท ยาวาต้าประเทศไทย จำกัด
37. บริษัท ژیโต้เมทอลเวิร์ค จำกัด
38. บริษัท ชันนี่แอนด์เปเปอร์ฟรินซ์ จำกัด
39. บริษัท ยูไนเต็ท คอนสตรัคชั่น แมติเลี่ยน จำกัด
40. บริษัท แอคทูลัม จำกัด
41. บริษัท แสงธนา เฟอริไนเจอร์
42. บริษัท ไทเคเตอร์ทอยด์ จำกัด
43. บริษัท วีว่า จำกัด
44. บริษัท ทองไทยการทอ จำกัด
45. บริษัท อิงแฟคเทอร์ดิง จำกัด
46. บริษัท บางกอกโพลีแซค จำกัด
47. บริษัท ไทยโพลีโคตติ้ง จำกัด
48. บริษัท ท่อน้ำไทยอุตสาหกรรม
49. บริษัท คลาสเซอร์พิสท์ เอกซ์พอร์ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายธาดา จิยพันธ์ เกิดวันที่ 12 ตุลาคม 2499 ที่ตำบลน่าน้อย อำเภอน่าน้อย จังหวัดน่าน ประวัติการศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาคาร จังหวัดน่าน ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. ช่างกลโรงงาน) โรงเรียนช่างกลพระนครเหนือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. Tool + Drive e Making) วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาเขตพระนครเหนือ ครุศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ศึกษาคุณงาน ด้านการศึกษา ประเทศจีน สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ประวัติการทำงาน พ.ศ. 2522 อาจารย์สอนช่างกลโรงงานเทคโนโลยีหมู่บ้านครู พ.ศ. 2526 อาจารย์หัวหน้าแผนกช่างกลโรงงานเทคโนโลยีหมู่บ้านครู พ.ศ. 2537 อาจารย์หัวหน้าคณะเครื่องกล เทคโนโลยีหมู่บ้านครู พ.ศ. 2541 อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู หัวข้อวิทยานิพนธ์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ช่างกลโรงงาน ตามความต้องการของสถานประกอบการในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้